

วารสารฟ้าเหนือ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วารสารวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

Fa Nuea Journal

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

Vol. 14 No. 1 January - June 2023

ISSN : 1906-5329 (Print) ISSN : 2465-4981 (Online)

ภาพประกอบ : อัดลิกเชนแห่งจิตวิญญาณและการกับซ้อนของความทรงจำที่ไม่มีที่สิ้นสุด หมายเลข 10 สภาการณปัจจุบัน 2563
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.โอม พันธุโชติ โปรแกรมวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วารสารฟ้าเหนือ

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2566

Fa Nuea
Journal

FACULTY OF HUMANITIES CHIANG RAI RAJABHAT UNIVERSITY

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

วารสารฟ้าเหนือ

ปีที่ 14 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2566

ISSN : 1906-5329 (Print) ISSN : 2465-4981 (Online)

Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

เจ้าของ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
วัตถุประสงค์ เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่ผลงานวิชาการในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิชาการ และบทวิจารณ์หนังสือ โดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมศาสตร์สาขามนุษยศาสตร์ในด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี ปรัชญาและศาสนา ภาษาและภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี วรรณกรรม ศิลปะและดนตรี และสาขาสังคมศาสตร์ ในด้านสังคมศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา การพัฒนาสังคม และชาติพันธุ์ศึกษา โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือคณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกสถาบัน

กำหนดตีพิมพ์เผยแพร่ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน
ปีละ 2 ฉบับ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรชัย มุ่งไธสง
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทัศน์ คล้ายสุวรรณ
รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปฏิพันธ์ อุทยานุกุล
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สหทัยา สิทธิวิเศษ
ที่ปรึกษาคณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

บรรณาธิการ อาจารย์ ดร.อาภิสรา พลรัตน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

รองบรรณาธิการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัครณิกา สายน้ำเย็น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

เลขานุการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วราภรณ์ ศรีนาราช
อาจารย์มณี จำปาแพง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ศาสตราจารย์ ดร.ปฐม หงส์สุวรรณ

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รองศาสตราจารย์ ดร.กิติมา อินทร์มพรรย์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท พิฆัง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์ ดร.บุญยเสนอ ตริวิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ จุฬาพันธุ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ ศรียาภัย

มหาวิทยาลัยพะเยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจตนิพัทธ์ สังข์วิจิตร

มหาวิทยาลัยรังสิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลสิรินทร์ อภิรัตน์นวดเดช

มหาวิทยาลัยราชภัฏ-

บ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิวิษฐ์ พนาพงศ์ไพศาล

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ฝ่ายประสานงาน

1. อาจารย์ปรียาภา ว่างมณี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2. อาจารย์พรเทพ สุวรรณศักดิ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ฝ่ายตรวจรูปแบบ

1. อาจารย์อรทัย ชันโท

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2. อาจารย์บุษราคัม ยอดชะลูด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. อาจารย์กรชนก นันทกนก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญา สังข์วิจิตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กัลยาณี สายสุข	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. อาจารย์วรรณทิวา เชียงตุง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. อาจารย์สุรียา กิรตินันท์พิพัฒน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. อาจารย์บุญยวัจน์ พรหมหล้า	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ฝ่ายศิลปกรรม เทคโนโลยีและสารสนเทศ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุตรี เวทพิเชฐโกศล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
2. นายเอกสิทธิ์ สอิ่งแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
3. นายเฉลิมพล ใจชุ่มเต็ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
4. นายนฤเทพ ผาคำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ออกแบบและพิมพ์ที่ ร้านสินอักษรการพิมพ์ 888

56/5 หมู่ 11 ต.รอบเวียง อ.เมือง จ.เชียงราย 57000 โทรศัพท์ 087-7256680

-
- บทความทุกเรื่องในวารสารได้รับการประเมินและตรวจคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (Peer Review)
 - ทักษะและข้อคิดเห็นของบทความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน ไม่ถือว่าเป็นทักษะและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ
 - สามารถดาวน์โหลดเงื่อนไขการส่งและรูปแบบบทความ ได้ที่ <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/FaNJ>
 - ติดต่อกองบรรณาธิการวารสารฟ้าเหนือ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
80 หมู่ 9 ถนนพหลโยธิน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57100
Email : fanueajournal@crru.ac.th โทร. 0-5377-6013 ต่อ 1210
หรือติดต่อบรรณาธิการ อ.ดร.อาภิสรา พลนรัตน์ (0-9185-3693-6)

บทบรรณาธิการ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีความมุ่งมั่นในการผลิตวารสารทางวิชาการ “ฟ้าเหนือ” ซึ่งเป็นวารสารที่มุ่งเน้นนำเสนอบทความวิชาการให้กับคณาจารย์ นักศึกษาทุกระดับ นักวิชาการ ทั้งบุคลากรภายในและภายนอก รวมถึงผู้ที่สนใจได้ใช้พื้นที่เป็นการนำเสนอผลงานทางสาขาวิชามนุษยศาสตร์ในด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี ปรัชญาและศาสนา ภาษาและภาษาศาสตร์ วัฒนธรรม และประเพณี วรรณกรรม ศิลปะ และดนตรี สาขาสังคมศาสตร์ ในด้านสังคมศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา การพัฒนาสังคม และชาติพันธุ์ศึกษา ให้ปรากฏและเป็นที่ยอมรับจากวงวิชาการอย่างยาวนานมาถึงปีที่ 14 ฉบับที่ 1 แล้ว ฉบับนี้ทางกองบรรณาธิการได้คัดเลือกบทความวิจัยมาตีพิมพ์จำนวน 8 เรื่อง ทุกเรื่องได้ผ่านการตรวจสอบการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเฉพาะศาสตร์สาขา เรื่องละ 3 ท่าน ซึ่งถือเป็นมาตรฐานทางวิชาการที่กองบรรณาธิการให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก

เริ่มจากงานวิชาการทางด้านภาษาศาสตร์ภาษาไทยเรื่อง **ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนาม** ของชนิกา พรหมมาศ และคณะ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยโดยเลือกศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เพศภาวะ หรือเพศวิถีจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 และนอกเหนือจากพจนานุกรม บางคำจากสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งคำพูดที่มีบริบทในการใช้กันอยู่ทั่วไปในชีวิตประจำวัน เป็นอีกหนึ่งงานวิจัยทางภาษาศาสตร์ภาษาไทยที่น่าชวนติดตาม เปิดโลกทัศน์มุมมองความหมายเรื่องเพศในยุคสมัยหนึ่ง

ต่อมาเป็นบทความวิจัยอีก 3 เรื่อง เกี่ยวกับด้านการพัฒนาทักษะของนักศึกษาสาขาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ภาษาจีนตามลำดับ เริ่มจากงานของ อรทัย ชันโท

การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย นับได้ว่าเป็นการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่ทันสมัยต่อเหตุการณ์ประเทศเจ้าของภาษาเป็นอย่างมาก ต่อด้วยบทความวิจัยเรื่อง **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน)** ของภาณุวัฒน์ สมฤทธิ์และคณะ งานวิจัยเรื่องศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน ตลอดจนศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมประกอบการสอน นับว่าเป็นอีกหนึ่งกลวิธีของการเรียนการสอนที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในวัยเด็กเป็นอย่างยิ่ง

ลำดับต่อมาบทความเรื่อง **การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง** ของ นุกุล ธรรมจง และคณะ เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลองให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง และเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลองระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน กิจกรรมพัฒนาทักษะครั้งนี้ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน สามารถใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นอกจากนี้ยังมีบทความวิจัยด้านงานดนตรี 2 เรื่อง คือ *การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงเซปเตมเบอร์อินเดอะเรน สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต* ของณัฐกฤตกร รุศสมัย และ อีรัช เลหาหิระพานิช มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง เซปเตมเบอร์อินเดอะเรนขึ้นมาใหม่โดยใช้แนวคิดและวิธีการเรียบเรียงเสียงประสานในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนี้ได้ถ่ายทอดออกมาภายใต้แนวคิดของความสมดุลระหว่างสิ่งที่ผู้ฟังคาดเดาได้ซึ่งก็คือแนวทำนองหลักจากต้นแบบและสิ่งคาดเดาไม่ได้ต่าง ๆ จึงนำชวนติดตามอย่างยิ่ง ส่วนอีกหนึ่งบทความวิจัยด้านดนตรีคือเรื่อง *การฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาจากอุปรากรเรื่อง อิลบาบิเอเรตีซีวีลิอา* ของปรณพัชร ดอกรัก และ เค้น อยู่ประเสริฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเทคนิคการขับร้องหาแนวทางการฝึกซ้อมและการตีความในบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาซึ่งประกอบด้วยบทเพลงเอ็คโคริเต็นเตอีนเซโอ และบทเพลงเซอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามมาเต โดยเป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์เพื่อใช้ในการแสดงขับร้องอันเป็นเอกลักษณ์ของบทเพลงดังกล่าว

บทความวิจัยเรื่องถัดมาเป็นงานทางด้านสังคมและวัฒนธรรมเรื่อง *วัฒนธรรมการมัดเท้าจากนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเธอ”* ซึ่งวัฒนธรรมการมัดเท้าของจีนนับเป็นวัฒนธรรมปฏิบัติที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับของชาวจีนในอดีต มีการสืบทอดความเชื่อจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อ ค่านิยมและอิทธิพลทางสังคมของชาวจีนในอดีตในแง่มุมมองที่หลากหลาย และปิดท้ายด้วยบทความวิจัยด้านศิลปะชื่อเรื่อง *ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564* ของ ยุพาวดี นิควอนทรพันธ์ เป็นงานวิจัยเพื่อสร้างสรรค์งานจิตรกรรมแนวมธรรมที่เกิดจากการรวบรวมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 และเพื่อจัดแสดงงานนิทรรศการศิลปะสู่สาธารณชนเป็นอีกหนึ่งผลงานวิจัยที่ชวนติดตามอย่างยิ่ง

นอกเหนือจากบทความที่เต็มไปด้วยคุณค่าทางวิชาการทั้ง 8 เรื่องข้างต้นแล้วหน้าปกวารสารฉบับนี้เป็นภาพวาดสื่อผสม ชื่อผลงาน *อัตลักษณ์แห่งจิตวิญญาณ*

และการทับซ้อนของความทรงจำที่ไม่มีที่สิ้นสุด หมายเลข 10 สภาวารสารปัจจุบัน 2563 โดยได้รับเกียรติจาก รองศาสตราจารย์ ดร.โอม พัฒน์โชติ อาจารย์ประจำสาขาวิชา ทัศนศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นผู้ให้ความอนุเคราะห์ ภาพวาดรูปนี้แก่วารสารฟ้าเหนือภายใต้แนวคิดที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหา ส่วนตัวและเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคม เป็นการตั้งคำถามกับตัวเอง และสังคมต่อ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรือเป็นการนำเสนอประสบการณ์ส่วนบุคคลที่สัมพันธ์กับ สภาวารสารของสังคมทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติ

กองบรรณาธิการวารสารฟ้าเหนือ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ได้กรุณาสละ เวลาของท่านร่วมพิจารณาผลงานทางวิชาการและขอขอบคุณนักวิชาการที่ให้ความเชื่อมั่นในคุณภาพของวารสาร โดยส่งบทความลงตีพิมพ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทาง กองบรรณาธิการขอให้ความเชื่อมั่นว่าจะดำเนินการพัฒนามาตรฐานของวารสารให้มี คุณภาพเพื่อพร้อมร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เป็นสะพาน เชื่อมผู้ที่มีความสนใจ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่อไป

อาภิสรา พลนรัตน์
บรรณาธิการวารสารฟ้าเหนือ

สารบัญ

บทความวิจัย

ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนาม

Sexual Meaning in Noun-Incorporated Compound Verbs

ชนิกา พรหมมาศ และคณะ

Chanika Prommas and Others

1-20

การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต

September in the Rain Arrangement for Jazz Octet

ณัฐกฤต กรุดสมัย และ อีริช เลห์วีระพานิช

Natthakrit Krudsamai and Teerus Laoverapanich

21-38

วัฒนธรรมการมัดเท้าจากนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเธอ”

The Feet-binding Culture in the Translated Novel “Snow Flower and the Secret Fan”

ณัฐธิดา จำปาปู้ และคณะ

Nattida Champapung and Others

39-58

**การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง**

**The Development of Chinese Speaking Skills Using Simulation Activities
of the First Year Chinese Language Students, Faculty of Humanities
and Social Sciences at Muban Chom Bueng Rajabhat University**

นุกูล ธรรมจง และคณะ

Nukul Thammachong and Others

59-78

**การฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาจากอุปรากรเรื่อง อิลบาบิเเรตีชีวีลีอา
Rehearsal Technique for Almoviva's Arias from Il Barbiere Di Siviglia**
ปรณพพัชร ดอกกรัก และเด่น อยู่ประเสริฐ

Pannapat Dorkrak and Denny Euprasert

79-98

**การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน)**

**The Development of English Speaking Skills by Using Games for
Grade 2 Students in Anubanchiangkham School (Wat Prathatsobwan)**

ภาณุวัฒน์ สมฤทธิ์ และคณะ

Phunuwat Somrit and Others

99-118

ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564

REFLECTIONS: The Journey of Emotion in 2018-2021

ยุพาวดี นิสวอนุตรพันธ์

Yupawadee Nisawa-anutarapan

119-138

การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูน
ในหนังสือพิมพ์ไทยสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย

The Development to Analytical Reading Skill through the Comic
Strips in Thai Newspapers Analytical Reading Package for Thai Major
Freshmen at Chiang Rai Rajabhat University

อรทัย ชันโท

Oratai Khanto

139-158

ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนาม Sexual Meaning in Noun-Incorporated Compound Verbs

ชนิกา พรหมมาศ¹ ณรงค์พล เสือน้อย² นรายุทธ ลาโพธิ์³ ปานิสรา สิทธิเกษร⁴ ณัฐกรรณ์ เหลืองสอาด⁵

Chanika Prommas¹ Narongpol Suanoi² Narayut Lapho³ Panisara Sitthikesorn⁴

Nattakorn Leungsa-ard⁵

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภทความหมายเรื่องเพศในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า ไม่มีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ให้ความหมายเรื่องเพศแบบตรงไปตรงมา แต่พบว่ามีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ได้ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำซึ่งมีการใช้เชิงอุปลักษณ์จำนวน 59 คำ โดยแบ่งประเภทความหมายออกเป็น 2 ระดับ คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 18 คำ คิดเป็นร้อยละ 30.51

* Corresponding Author, e-mail: chanika.p@nsru.ac.th

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

¹ Assistant Professor, Dr., Faculty of Humanities and Social Sciences Nakhon Sawan Rajabhat University

² ครู โรงเรียนชากงัรวาวิทยา (อินทร์-ชุ่ม ดีสารอุบลมภ์) สังกัดเทศบาลเมืองกำแพงเพชร

² Teacher, Chakungraowittaya School under the Kamphaeng Phet municipality,

³ ครู โรงเรียนค่ายบางระจันวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

³ Teacher, Kaibangranchanwittayakom School under the Singburi Angthong

⁴ ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดลำประดาใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดมศึกษาพิจิตร เขต 2

⁴ Assistant Teacher, Wat Lampradatai School

⁵ ครูผู้ช่วย โรงเรียนวัดกว้างสามยอด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3

⁵ Assistant Teacher, Wat Grangsamayod School under the Suphanburi

Received: December 4, 2021 / Revised: April 24, 2023 / Accepted: May 2, 2023

และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 41 คำ คิดเป็นร้อยละ 69.49

การจัดหมวดหมู่กลุ่มคำที่มีความหมายหรือนัยยะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 5 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 5 คำ 2) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสตรีระทางเพศของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้นจำนวน 3 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 5 คำ 3) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 5 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 10 คำ และ 4) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถีของคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 5 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 21 คำ

คำสำคัญ: ความหมาย เพศ คำกริยาประสมแบบรวมนาม

Abstract

This research aimed to analyze and classify types of sexual meaning in noun-incorporated compound verbs in Thai language. The result demonstrated that there was no noun-incorporation of compound verbs that had a direct meaning, but there were 59 noun-incorporation of compound verbs in the grammaticalization for words used in the metaphor which were classified into 2 levels of meaning: 30.51 percent of 18 incompleated conventional noun-incorporated

compound verbs, and 69.49 percent of 41 completed conventional noun-incorporated compound verbs.

There were 4 classification groups of noun-incorporated compound verbs with meanings related to sexuality: 1) 5 words of phrases related to gender of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 5 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs; 2) 3 words of phrases related to physical sexual characteristics of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 5 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs; 3) 5 words of phrases related to sexual activities of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 10 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs, and 4) 5 words of phrases related to sexual orientation of incompleting conventional noun-incorporated compound verbs, and 21 words of completed conventional noun-incorporated compound verbs.

Keywords: Meaning sexuality noun-incorporated compound verbs

บทนำ

คำกริยาประสมแบบรวม เป็นคำประสมที่มีหน้าที่เป็นคำกริยา โดยคำประสมรูปแบบนี้เกิดจากการนำคำกริยาและคำนามมารวมเพื่อสร้างคำประสม และเมื่อรวมแล้วจะกลายเป็นคำกริยา กล่าวคือ คำนามจะถูกกลืนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของคำกริยาใหม่ที่เกิดขึ้น (Mithum, 1984 อ้างถึงใน ชนิกา พรหมมาศ, 2560) การศึกษาเรื่อง

กริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย ของชนิกา พรหมมาศ (2560) ได้ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้าง วากยสัมพันธ์ และอรรถสัมพันธ์ของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยตามแนวทฤษฎีไวยากรณ์หน้าที่นิยมเชิงแบบลักษณ์ภาษา โดยศึกษาข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 นอกจากนี้ยังศึกษาคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีการใช้นอกเหนือจากพจนานุกรมบางคำจากเอกสาร หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในช่วงปี พ.ศ.2550–2554 รวมทั้งคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

งานวิจัยนี้ได้อธิบายถึงคำกริยาประสมแบบรวมนาม คือ คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาที่มีโครงสร้างแบบรวมนาม (เช่น นาม+กริยา กริยา+นาม) จะมีลักษณะโครงสร้าง (structure) แบบลำดับเรียง (word order) ลำดับชั้น (hierarchy) และหมวดหมู่ (class label) ขององค์ประกอบหน่วยไวยากรณ์ เช่น กริยา-นาม นาม-กริยา นาม-วิเศษณ์ รวมทั้งมีวากยสัมพันธ์ (syntax) แบบหน่วยนาม (argument) เช่น ประธาน กรรม กรรมอ้อม และวิเศษณ์ และมีความสัมพันธ์เชิงความหมาย (semantic relation) ของหน่วยนามร่วม (argument) กับกริยา เช่น เป็นผู้กระทำ (agent) ผู้ทรงสภาพ (patient) ผู้ประสบ (experiencer) เครื่องมือ (instrument) ฯลฯ

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว พบว่าคำกริยาประสมแบบรวมนามมีประเด็นที่น่าสนใจและควรมีการศึกษาเพิ่มเติม คือ วิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย เช่น คำกริยาประสมที่ให้ความหมายตรงไปตรงมา (endocentric compounds) และคำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (conventionalized compounds) (อัญชลี สิงห์น้อย, 2552: 33)

คำกริยาประสมที่ให้ความหมายตรงไปตรงมา คือ คำกริยาประสมที่มีวากยสัมพันธ์และอรรถสัมพันธ์ที่เรียบง่ายและตรงไปตรงมา ไม่มีการใช้ในเชิงอุปลักษณ์อย่างเห็นได้ชัด มักจะเป็นคำกริยาประสมที่เลียนวากยสัมพันธ์วลีหรือประโยค เช่น คั้นคว่ำ เรียนรู้ ขนส่ง ได้ดี ชิงดี รักดี ลองดี แก่แค่น เสร้าใจ ดีใจ ได้ใจ

กินมือ กินซ้อน ช้ำมเร็ว เดินเท้า ใจเต้น ใจดี ใจร้าย ลมขึ้น ฯลฯ ส่วนคำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ คือ คำกริยาประสมที่ได้ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำซึ่งมีการใช้เชิงอุปลักษณ์แล้ว จะมีความหมายจำเพาะของคำ (exocentric) เช่น ใจดี ใจดำ หัวเสีย ท้องเดิน หน้าแตก ถอยรถ ถังแตก ตีปีก ดำน้ำ ตาขาว กดคอ จับมือ ฯลฯ (อัญชลี สิงห์น้อย, 2552: 33-34) โดยเฉพาะคำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ ผู้วิจัยพบว่าข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ใช้ในบริบทของการสื่อสารในชีวิตประจำวันประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การสื่อความหมายเรื่องเพศในเชิงอุปลักษณ์ เช่น กินผิว กินเมีย ขึ้นครู ขึ้นห้อง ขึ้นคาน จับไก่ ฉีกทุเรียน ชนข้าง ชักว้าว ฯลฯ

การกล่าวถึงเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ต้องใช้ความระมัดระวังในการใช้ภาษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสังคมไทยที่มีค่านิยมเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำว่าไม่ควรกล่าวถึงเรื่องเพศในสาธารณะ (การุญญ์ พนมสุข, 2549: 1) คำว่าเพศซึ่งมีที่มาจากคำในภาษาบาลี (ป.เวส) และภาษาสันสกฤต (ส.เวช) เป็นคำที่มีความหมายกว้างขวาง กินความตั้งแต่เรื่องของความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในทางสรีระ ไปจนถึงเรื่องของอารมณ์ความรู้สึก ความปรารถนา ความเป็นชายความเป็นหญิง ตลอดจนกิจกรรมและพฤติกรรมทางเพศ (มลฤดี ลาภิมล และคณะ, 2551: 224)

คำว่า เพศ มีความหมายครอบคลุมเกี่ยวข้อถึง 3 ความหมาย คือ 1) เพศทางชีวภาพ (Biological Sex) ที่สามารถบอกได้จากหลักฐานทางชีวภาพ คือ อวัยวะเพศหรือโครโมโซมเพศ 2) เพศภาวะ (Gender) หมายถึง ภาวะของเพศจากการประกอบสร้าง การขัดเกลา และการหล่อหลอมภายในจิตใจ และสังคมวัฒนธรรม เช่น ความเป็นหญิงและความเป็นชาย และ 3) เพศวิถี (Sexuality) หมายถึง วิถีชีวิตทางเพศที่ถูกหล่อหลอมสร้างจากค่านิยม บรรทัดฐาน และระบบวิถีคิด วิถีปฏิบัติเกี่ยวกับความปรารถนาและแสดงออกทางเพศ ความคิดเกี่ยวกับคู่รัก คู่ชีวิตในอุดมคติ และกามกิจ ที่เป็นระบบความคิด และพฤติกรรมที่มีความหมายทางสังคม สัมพันธ์กับมิติทางการเมือง

เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมที่กำหนดและสร้างความหมายให้แก่เรื่องเพศในหลากหลาย (กฤตยา อาชวนิจกุล, 2554: 44)

งานวิจัยของ บงกชกร ทองสุก (2558) ได้ศึกษาอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ในคำศัพท์เรื่องเพศ จากพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 พบว่าคำอุปลักษณะเชิงมนทัศน์ที่สื่อถึงเรื่องเพศสามารถจำแนกได้เป็น 4 ส่วน คือ 1) อุปลักษณะเชิงมนทัศน์ในทางความหมายบ่งบอกถึงสถานะทางเพศในสังคม เช่น ชงค์ เตือน แมน ชะนี ซี ผิขุน ผิมะขาม กะเทย เกย์ เกย์คิง 2) อุปลักษณะเชิงมนทัศน์สื่อถึงการกระทำระหว่างร่วมเพศ (พฤติกรรมทางเพศ) เช่น กินถั่วดำ กินไข่แดง เจาะไข่แดง 3) อุปลักษณะเชิงมนทัศน์เรื่องเพศที่สื่อถึงกิริยาอาการบ่งบอกถึงเพศ เช่น เตะผ่าหมาก แต้วแตก เฉาะ เก็บดอกไม้ และ 4) อุปลักษณะเชิงมนทัศน์เรื่องเพศในทางความหมายสื่อถึงอวัยวะเพศ เช่น จิม จู๋เจี้ยว น้องชาย นกเขา ไอ้ซึก ไอ้จู๋ไอ้เจี้ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ นพวรรณ เมืองแก้ว และเชิดชัย อุดมพันธ์ (2563) ที่ได้ศึกษาอุปลักษณะเรื่องเพศในรายการหาคู่ “The Love Machine วงล้อ ลุ้นรัก” ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มอุปลักษณะเรื่องเพศแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) อุปลักษณะสื่อถึงพฤติกรรมทางเพศ 2) อุปลักษณะสื่อถึงอวัยวะทางเพศ และ 3) อุปลักษณะสื่อถึงอุปกรณ์ที่ใช้ขณะมีเพศสัมพันธ์

จากประเด็นศึกษาสำคัญของงานวิจัยดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความหมายของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยที่มีความหมายสัมพันธ์กับเรื่องเพศ โดยจะวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายของคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่มีการใช้นอกเหนือจากพจนานุกรม บางคำจากสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ปรากฏใช้จริงและเป็นธรรมชาติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย

ระเบียบวิธีการศึกษา

การวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย ผู้วิจัยมีวิธีการศึกษาดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 โดยพิจารณาคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เกิดจากคำสองคำหรือมากกว่ามาประสมกัน โดยคำที่นำมาประสมกันไม่ว่าจะเป็นคำกริยาคำนาม หรือคำวิเศษณ์รวมนามในตำแหน่งประธาน เช่น จอแบน นมกระฉอก และการรวมนามในตำแหน่งกรรม เช่น ขึ้นครุ ขึ้นห้อง โดยเลือกคำสำคัญในภาษาเพศของสังคมไทย กล่าวคือ เป็นศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เพศภาวะ หรือเพศวิถีที่มีปริบทในการใช้กันอยู่ทั่วไปและบ่อยครั้งในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังพิจารณาคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ถูกสร้างขึ้นใหม่เพื่อเสนอความหมายใหม่ โดยใช้ปริบทที่คำกริยาประสมแบบรวมนามปรากฏร่วมด้วย เพราะปริบทมีส่วนสำคัญในการจัดประเภททางความหมายให้กับคำต่าง ๆ

2. ไม่พิจารณารวมคำบาลี-สันสกฤต คำโบราณ (โบ) และสำนวน เช่น ตกถังข้าวสาร รักนวลสงวนตัว เลี้ยงต้อย ฯลฯ นอกจากนี้คำที่ปรากฏใช้นอกเหนือจากพจนานุกรมบางคำจากสื่ออินเทอร์เน็ต รวมทั้งคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจะพิจารณาประกอบด้วย

3. วิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายตามกรอบแนวคิดของ อัญชลีสิงห์น้อย (2552) ที่ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาประสมภาษาไทยในแนวไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา คือ คำกริยาประสมที่ให้ความหมาย

ตรงไปตรงมา (endocentric compounds) คำกริยาประสมที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ (conventionalized compounds) และใช้กรอบแนวคิดในการจัดหมวดหมู่กลุ่มคำที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ของ (ทิมพวัลย์ บุญมงคล, 2551) ที่ศึกษาเรื่อง ภาษาเพศในสังคมไทย: อำนาจ สิทธิและสุขภาวะทางเพศ โดยจัดหมวดหมู่แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ คือ กระบวนการประกอบสร้างทางสังคมและวัฒนธรรมของความเป็นหญิงความเป็นชาย ซึ่งในทางโลกตะวันตกเรียกว่า Gender 2) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ คือ ลักษณะทางเพศที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางกายภาพ หรือ ชีววิทยา เช่น อวัยวะเพศ โครโมโซม ฮอร์โมน ลักษณะกายวิภาค ฯลฯ 3) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ คือ การแสดงออกทางเพศวิถีในการมีเพศสัมพันธ์กัน และ 4) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี คือ ความรู้สึก รสนิยมทางเพศ รวมถึงความพึงพอใจทางเพศที่มีต่อบุคคลอื่น เช่น รักต่างเพศ รักเพศเดียวกัน ผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบทั้งเพศหญิงและเพศชาย และไม่ฝักใฝ่ทางเพศ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์และจำแนกประเภททางความหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย พบว่าไม่มีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ให้ความหมายตรงไปตรงมา แต่พบว่ามีคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ผ่านกระบวนการกลายเป็นคำซึ่งมีการใช้เชิงอุปลักษณ์แล้ว คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ จำนวน 59 คำ โดยแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น พบว่ามีจำนวน 18 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น พบว่ามีจำนวน 41 คำ

การจัดหมวดหมู่คำกริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทยที่ได้วิเคราะห์และจำแนกประเภทความหมายเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ผลการวิจัยแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม

คือ 1) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ 2) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ 3) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ และ 4) กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี ดังผลการศึกษาต่อไปนี้

1. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น (partially conventionalized) คือ มีคำสมาชิกคำประสมที่คำใดคำหนึ่งของคำกริยาประสมแบบรวมนามเปลี่ยนแปลงความหมายหรือความหมายนั้นสูญหายไปจากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศพบว่ามีจำนวน 18 คำ โดยสามารถจัดหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

1.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า กินผิว กินเมีย ชายตัว ตายคาอก และปล่อยตัว ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.1.1 กินผิว

คำว่า กินผิว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ว. มีผิวที่คน ๆ ก็ตายจากไปก่อนหมด.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 129) ตัวอย่างบริบทการใช้

- (1) เพราะเธอกินผิวถึงไม่มีใครอยากที่จะแต่งงานด้วย
- (2) ผู้หญิงคนนั้นน่าจะดวงกินผิวนะ

1.1.2 ชายตัว

คำว่า ชายตัว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า เอาตัวแลกเงินตรา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 189) ตัวอย่างบริบทการใช้

- (3) หล่อนเต็มใจขายตัวเพราะอยากได้เงินไปให้ครอบครัว
- (4) รุ่นพี่เฝย เด็ก 15 ถูกตบ เพราะอยากเลิกขายตัว

1.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ พบว่ามี 3 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า นมกระดก นมล้น และนมมหก ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.2.1 นมกระดก

นมกระฉอก หมายถึง กริยาสภาพของหน้าอกของผู้หญิงที่กระเพื่อม
อย่างแรง กระดอนหรือกระเด็นออกมา

ตัวอย่างบริบทการใช้

(5) ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจะมาวัด ยังนมกระฉอกแบบนี้ได้อย่างไร

1.2.2 นมล้น

นมล้น หมายถึง กริยาสภาพของหน้าอกของผู้หญิงที่พ่นหรือเลเยระดับ
ที่เปี่ยมอยู่แล้วจนล้นออกมา

ตัวอย่างบริบทการใช้

(6) กระแตนมล้นอะ เดอะ ๆ ควรใช้วิจารณ์ญาณ (เฮ้อ ดาราเดี๋ยวนี)

1.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วย
คำว่า ชนข้าง ชักว้าว ช่วยตัวเอง ทำการบ้าน และเป็นงาน ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.3.1 ชนข้าง

คำว่า ชนข้าง ปรากฏความหมายแบบตรงไปตรงมาในพจนานุกรม
ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 คือ ก. ไส้ข้างเข้าปะทะกัน. (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556:
356) แต่คำว่า ชนข้าง ที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบบริบทการใช้
ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า
ชายสองคนนำอวัยวะเพศมาปะทะกัน

ตัวอย่างบริบทการใช้

(7) “เกย์” คือ ชนข้าง เหนือกว่าเท้าหน้าและเท้าหลัง

(8) อยากชนข้างอะครัับ!!

1.3.2 ชักว้าว

คำว่า ชักว้าว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 อธิบาย
ความหมายของคำนี้ คือ ก. ทำให้ว้าวลอยขึ้นไปด้วยการดึงสายป่านให้ว้าวกินลม.
(ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 369) แต่คำว่า ชักว้าว ในที่นี้มีความหมายหรือนัยยะ

ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบปรับบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง (ใช้แก่เพศชาย) ตัวอย่างปรับบทการใช้

(9) คลิปฉาว ผู้ต้องหาซุกวโป๊วในห้องซัง ตำรวจทนไม่ไหว กระทบ่ายิง

1.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า คำเนื้อสอด ตัดสวาท ติดอ่าง มุดมั่ง และอารมณ์เปลี่ยว ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

1.4.1 คำเนื้อสอด

คำว่า คำเนื้อสอด ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 แต่พบปรับบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า หากินในทางเป็นหญิงโสเภณี

ตัวอย่างปรับบทการใช้

(10) สามีเธอค้ายาเสพติดและคำเนื้อสอดจนได้รับฉายาให้เป็นเจ้าพ่อในวงการนี้

1.4.2 ตัดสวาท

คำว่า ตัดสวาท หมายถึง ตัดความสัมพันธ์ฉันชู้สาว ตัดใจจากความรัก ความพอใจ หรือความยินดีในทางกามารมณ์

ตัวอย่างปรับบทการใช้

(11) ตัดสวาทหริฮานน่า 'บรวานน์' ตายรั้งของเก๋า รีเทิร์นแพนนางแบบ

2. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น (fully conventionalized) คือ คำทั้งคำจะแสดงความหมายใหม่ในเชิงอุปลักษณ์จากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบว่ามีจำนวน 41 คำ โดยสามารถจัดหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

2.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่าขึ้นครุขึ้นคาน ขึ้นหึ่ง ตายรั้ง และแตกพาน ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.1.1 ขึ้นครุ

คำว่า ขึ้นครุ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเป็นครั้งแรกโดยมีผู้พาไป.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 201)

ตัวอย่างบริบทการใช้

(12) สาวไซด์ไลน์ เปิดหมดใจ รับงานผ่านทวิตเตอร์ โภยเดือนละแสน เผยหนุ่มวัย 20 ชอบขึ้นครุ

2.1.2 ขึ้นห้อง

คำว่า ขึ้นห้อง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. ไปหลับนอนกับโสเภณี.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 202)

ตัวอย่างบริบทการใช้

(13) ลูกค้าสาวสวย หลอกล่อไรเดอร์ชวนขึ้นห้อง

2.1.3 ขึ้นหิ้ง

คำว่า ขึ้นหิ้ง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. เก็บไว้โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์; ขึ้นคาน” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 202) ส่วนความหมายเชิงเพศ “ขึ้นหิ้ง” มักหมายถึงภรรยาที่ไม่ได้มีประโชชน์ กล่าวคือ ไม่เป็นที่เชิดหน้าชูตา อาจจะไม่แก่ เทียว หรือไม่ตอบสนองทางเพศแล้ว จึงมีเพียงสถานภาพสามีภรรยา ที่ต้องให้เกียรติกัน เปรียบเสมือนพระพุทธรูปที่เคารพบูชาและวางไว้บนหิ้ง แต่คำว่า “ขึ้นคาน” หมายถึงหญิงแก่ที่ยังไม่มีสามี หรือยังไม่แต่งงาน

ตัวอย่างบริบทการใช้

(14) รวบผิวเมียหลวงเด็ก16 ค้ากาม ก่อนยกขึ้นหิ้งเป็นเมียน้อยส่งตัวชายต่อร้านโอเค

(15) สามีขึ้นหิ้ง ภรรยาขึ้นหิ้ง

2.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสรีระทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า
ขัดจรววด จอแบน ฉีกหูเรียน นกเขาไม่ขัน และสไลด์หนอน ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.2.1 ขัดจรววด

คำว่า จรววด เป็นคำแสดงอุปลักษณะซึ่งหมายถึง อวัยวะเพศของผู้ชาย
ขัดจรววด หมายถึง สำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

ตัวอย่างบริบทการใช้

(16) รวบแล้ววิน จยย. ขัดจรววด โข้วสำเร็จความใคร่ รับทำจริง อ่างป่วย

2.2.2 จอแบน

คำว่า จอ เป็นคำแสดงอุปลักษณะซึ่งหมายถึง หน้าอกของผู้หญิง และ
เมื่อนำคำว่า แบน (ว.) มาประสมจึงเกิดความหมายใหม่ คือ หน้าอกเล็ก

ตัวอย่างบริบทการใช้

(17) แรงมาก แซะ “มะปราง” จอแบน ลืมหน้าอกไว้ในห้องแม่! เจอเจ้าตัวตอกกลับแซบ

(18) ลืมไปเลยว่าเคยจอแบน หญิงแฉ่ ลูกใหม่ตุ้ม ๆ มาก

2.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 10 คำ ซึ่งประกอบด้วย
คำว่า ขึ้นครู ขึ้นห้อง ขุดทอง จับไก่ ตกเบ็ด ตีฉิ่ง ตีหม้อ รับแขก ลงแขก
และลุ่มปากอ่าว ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.3.1 ขึ้นครู

คำว่า ขึ้นครู พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้อธิบาย
ความหมายไว้ว่า “ก. มีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเป็นครั้งแรกโดยมีผู้พาไป.”

(ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 201)

ตัวอย่างบริบทการใช้

(19) สาวไซด์ไลน์ เปิดหมดใจ รับงานผ่านทวิตเตอร์ โกยเดือนละแสน เผยหนุ่มวัย 20
ชอบขึ้นครู

2.3.2 จับไก่

คำว่า จับไก่ ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 แต่พบบริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า จับหญิงไปเพื่อเสพสุข
ตัวอย่างบริบทการใช้

(20) ลูกชายของเขาไม่ทำมาหากินอะไร วัน ๆ เอาแต่จับไก่เพื่ออวดเพื่อน

2.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่ามี 21 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ทำสาว ปิดอู่ ปล้นสาวท ผิดผี ผ้าเหลืองร้อน ผัดจศีก ผัดจสาวท ผ้าไฟแดง ยกเครื่อง ยิงกระต่าย ร้อนผ้าเหลือง เล่นขู้ เวียนเทียน สวมเขา เสียดี หยอดไข่ หักอก หูดำ ให้ท่า ออกหัก และอัดถั่วดำ ดังตัวอย่างการวิเคราะห์

2.4.1 ทำสาว

คำว่า ทำสาว พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ได้อธิบายความหมายไว้ว่า “ก. ตบแต่งช่องคลอดให้เหมือนสภาพเดิม.” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 568)

ตัวอย่างบริบทการใช้

(21) หญิงสมัยนี้นิยมทำสาวกันมากขึ้น

(22) เลเซอร์รีเพอร์ ทำสาวได้ไม่ต้องผ่าตัด ภายใน 30 นาที

2.4.2 ผ้าไฟแดง

คำว่า ผ้าไฟแดง ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 แต่พบบริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคนที่ผู้หญิงมีประจำเดือน

ตัวอย่างบริบทการใช้

(23) ทั้ง ๆ ที่ภรรยาเขากำลังมีประจำเดือน เขาก็ยังขึ้นผ้าไฟแดงโดยไม่ฟังคำทัดทาน

2.4.3 หยอดไข่

คำว่า หยอดไข่ ไม่ปรากฏความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 แต่พบปริบทการใช้ในคำพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันจากสื่ออินเทอร์เน็ต อธิบายความหมายไว้ว่า มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงจนเกิดการตั้งครรภ์ ตัวอย่างปริบทการใช้

(24) เขาเป็นคนเจ้าชู้มาก เทียวได้ไปหยอดไข่ไว้ที่โน่นที่นี้

สรุป

จากการวิเคราะห์คำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศพบว่า มีจำนวน 59 คำ โดยจำแนกความหมายได้เป็น 2 ประเภท คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น จำนวน 18 คำ และคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น จำนวน 41 คำ ดังตารางสรุปนี้

ตาราง 1 แสดงหมวดหมู่คำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

ประเภทความหมาย	หมวดหมู่ภาษาเพศ				จำนวน	ร้อยละ
	เพศภาวะ	สรีระทางเพศ	การปฏิบัติทางเพศ	เพศวิถี		
1. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น	5	3	5	5	18	30.51
2. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น	5	5	10	21	41	69.49
รวม	10	8	15	26	59	100

1. คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น

คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น คือ มีคำสมาชิกคำประสมที่คำใดคำหนึ่งของคำกริยาประสมแบบรวมนามเปลี่ยนแปลงความหมายหรือความหมายนั้นสูญหายไป จากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบรวมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศพบว่ามีจำนวน 18 คำ โดยมีการจัดหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

1.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า กินผิว กินเมีย ชายตัว ตายคาอก และปล่อยตัว

1.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสระทางเพศ พบว่ามี 3 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า นมกระฉอก นมลิ้น และนมหก

1.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วย คำว่า ชนช้าง ชักว้าว ช่วยตัวเอง ทำการบ้าน และเป็นงาน

1.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า คำเนื้อสด ตัดสวาท ตัดอ่าง มุดมุ้ง และอารมณ์เปลี่ยว

2. คำกริยาประสมแบบบรมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น (fully conventionalized) คือ คำทั้งคำจะแสดงความหมายใหม่ในเชิงอุปลักษณ์ จากการรวบรวมข้อมูลคำกริยาประสมแบบบรมนามที่มีความหมายหรือนัยยะซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ พบว่ามีจำนวน 41 คำ โดยมีการหมวดหมู่ของภาษาเพศได้ดังนี้

2.1 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศภาวะ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ขึ้นครู ขึ้นคาน ขึ้นหิ้ง ตายรั้ง และแตกพาน

2.2 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับสระทางเพศ พบว่ามี 5 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ชัดจรวด จอแบน ฉีกทุเรียน นกเขาไม่ขัน และสไลด์หนอน

2.3 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับการปฏิบัติทางเพศ พบว่ามี 10 คำ ซึ่งประกอบด้วย คำว่า ขึ้นครู ขึ้นห้อง ขุดทอง จับไก่ ตกเบ็ด ตีฉิ่ง ตีหม้อ รับแขก ลงแขก และลุ่มปากอ่าว

2.4 กลุ่มคำที่เกี่ยวกับเพศวิถี พบว่ามี 21 คำ ซึ่งประกอบด้วยคำว่า ทำสาว ปิดอู่ ปล้นสวาท ผิดผี ผ้าเหลืองร้อน เผล่จศึก เผล่จสวาท ฝ่าไฟแดง ยกเครื่อง ยิงกระต่าย ร้อนผ้าเหลือง เล่นขู้ เวียนเทียน สวมเขา เสียผี หยอดไข่ หักกอก หูดำ ให้ท่า ออกหัก และอ็ดถั่วดำ

อภิปรายผล

ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนามในงานวิจัยนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นคำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติ โดยแบ่งได้เป็น 2 ระดับ คือ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น และ คำกริยาประสมแบบรวมนามที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาประสมภาษาไทยในแนวไวยากรณ์หน้าที่ นิยมแบบลักษณะภาษา ของอัญชลี สิงห์น้อย (2552) กล่าวว่า คำกริยาประสมพบมีความแตกต่างในเรื่องของระดับการกลายเป็นคำเดี่ยว (degree of lexicalization) ซึ่งมีทั้งคำประสมที่มีความหมายตรงและไม่ตรงตามวากยสัมพันธ์หรือเป็นความหมายจำเพาะที่ผิดไปจากความหมายจากการรวมคำเข้าด้วยกัน คำสมาชิกตัวใดตัวหนึ่งของคำประสมเปลี่ยนแปลงความหมายหรือความหมายนั้น สูญหายไปจากคำ ความหมายเปลี่ยนไปเกิดจากกระบวนการใช้ความหมายเชิงอุปลักษณ์ (metaphor) ซึ่งไม่สามารถทำนายได้จากหน่วยสมาชิก ต้องอาศัยความรู้ที่นอกเหนือจากตัวภาษา เช่น ที่มาของคำและวัฒนธรรมประกอบ

จากการศึกษาพบว่าไม่ปรากฏคำกริยาประสมแบบรวมนามที่ให้ความหมายเรื่องเพศแบบตรงไปตรงมา แต่ความหมายเรื่องเพศจะปรากฏชัดในคำกริยาประสมแบบรวมนามจะเป็นที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเต็มขั้นมากกว่าคำกริยาประสมแบบรวมนามจะเป็นที่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติอย่างไม่เต็มขั้น เพราะรูปภาษาที่นำมาใช้จะเป็นลักษณะเชิงเปรียบเทียบเพื่อกล่าวถึงเพศภาวะและเพศวิถี ซึ่งไม่สามารถกล่าวอย่างตรงไปตรงมาได้

เหตุผลที่เรื่องเพศไม่สามารถกล่าวอย่างตรงไปตรงมาได้นั้น อาจอธิบายด้วยแนวคิดเกี่ยวกับคำต้องห้าม (taboo) และความไม่สุภาพ (impoliteness) ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ปรากฏคำกริยาประสมแบบรวมนาม แบบธรรมเนียมปฏิบัติ โดยเฉพาะ คำกริยาประสมแบบธรรมเนียมปฏิบัติแบบเต็มขั้นที่ปรากฏมากนั้น ยิ่งตอกย้ำว่า

การพูดถึงเรื่องเพศไม่สุภาพ คำที่ใช้จึงต้องใช้ในความหมายเชิงอุปลักษณ์แทน สอดคล้องกับ นพวรรณ เมืองแก้ว และเชิดชัย อุดมพันธ์ (2563: 161) ที่กล่าวว่า ปรากฏการณ์การนำอุปลักษณ์มาใช้กล่าวถึงเรื่องเพศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไมสุภาพ หากกล่าวถึงอย่างโจ่งแจ้งในที่สาธารณะ เนื่องด้วยขนบธรรมเนียมประเพณีและ วัฒนธรรมไทยยังคงเป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตและมีบทบาทในเรื่องเพศจึงทำให้การวางตัว ต่อเพศตรงข้ามเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องให้ความสนใจและแสดงออกอย่างเหมาะสม

นอกจากนี้ ผลการศึกษาดังกล่าวยังให้ข้อสรุปในการอภิปรายผลไปในทิศทาง เดียวกันกับงานวิจัยเรื่อง อุปลักษณ์เชิงมโนทัศน์ในคำศัพท์เรื่องเพศ จากพจนานุกรม คำใหม่ เล่ม 1 ของบงกชกร ทองสุก (2558) กล่าวคือ คำนั้นได้แสดงถึงวาทกรรม เรื่องเพศที่แฝงอยู่เบื้องหลังถ้อยคำและการใช้ภาษา โดยคำที่สื่อถึงเรื่องเพศในปัจจุบัน นั้นมักใช้ในการติดต่อสื่อสาร การบริภาษ และการสื่อความหมายไปพร้อม ๆ กับเผย ให้เห็นถึงอำนาจของภาษาที่เข้ามากำกับความคิดและวิถีปฏิบัติในเรื่องเพศของคนใน สังคม ซึ่งทั้งภาษาและเรื่องเพศล้วนแต่ถูกประกอบสร้างขึ้นด้วยกลไกและ กระบวนการทางสังคมที่ซับซ้อนและแยบยล และแปรเปลี่ยนไปตามกาลเวลา

เอกสารอ้างอิง

- การุญญ์ พนมสุข. (2549). การวิเคราะห์เปรียบเทียบอุปลักษณ์ในบทอัครรยของ **วรรณกรรมไทย**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- กฤตยา อาชวนิจกุล. (2554). เพศวิถีที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในสังคมไทย. **วารสาร ประชากรและสังคม**, 15(1), 43-65.
- ชนิกา พรหมมาศ. (2560). **กริยาประสมแบบรวมนามในภาษาไทย** [วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต, ไม้ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- นพวรรณ เมืองแก้ว และเชิดชัย อุดมพันธ์. (2563). อุปลักษณ์เรื่องเพศในรายการทา
คู่ “The Love Machine วงล้อ ลุ้นรัก”. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แม่โจ้, 8(2), 160-177.
- บงกชกร ทองสุก. (2558). การศึกษาอุปลักษณ์เชิงมนโตนท์คนในคำศัพท์เรื่องเพศ จาก
พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์,
12(1), 33-44.
- มลฤดี ลาพิมล, พิมพวัลย์ บุญมงคล, ศรันยา สิงห์ทองวรรณ, อุไรรัตน์ หน้ำใหญ่ และ
รณภูมิ สามัคคีคารมย์. (2551). วาทกรรมเรื่องเพศในหลักสูตรเพศศึกษา
แนวใหม่: มุมมอง การต่อรอง และการประยุกต์ใช้. มุขนิธิสร้างความรู้เข้าใจ
เรื่องสุขภาพผู้หญิง (สคส.) และสถาบันวิจัยประชากรและสังคม (วปส.)
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. (พิมพ์
ครั้งที่ 2). นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- เสถียร จันทิมาธร, ประพันธ์ ผลเสวก, บริสุทธิ์ กาสินพิลา, สรกล อุดุลยานนท์, ธัญกร
บุญปาน, สุพจน์ แจ่มเร็ว, วรศักดิ์ ประยูรสุข และสุพวงค์ จันผิงเพ็ชร. (2543).
พจนานุกรมนอกราชบัณฑิตยฯ. มติชน.
- อัญชลี สิงห์น้อย. (2552). การวิเคราะห์หน่วยสร้างกริยาประสมภาษาไทยในแนว
ไวยากรณ์หน้าที่นิยมแบบลักษณะภาษา [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. สาขาวิชา
ภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาและคติชนวิทยา คณะมนุษยศาสตร์,
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.

การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต

September in the Rain Arrangement for Jazz Octet

ณัฐกฤต กรุดสมัย*¹ ธีรัช เลหาที่วีระพานิช²

Natthakrit Krudsamai¹ Teerus Laohverapanich²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* ขึ้นมาใหม่โดยใช้แนวคิดและวิธีการเรียบเรียงเสียงประสานในรูปแบบต่าง ๆ มีความยาว 4.30 นาที ทำการเผยแพร่ผ่านเฟซบุ๊ก และยูทูปเมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2565

การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต ถ่ายทอดออกมาภายใต้แนวคิดของความสมดุลระหว่างสิ่งที่ผู้ฟังคาดเดาได้ ซึ่งก็คือแนวทำนองหลักจากต้นแบบ และสิ่งคาดเดาไม่ได้ต่าง ๆ เช่นการดัดแปลงลักษณะจังหวะให้เกิดความรู้สึกขัด รวมไปถึงการปรับอัตราความเร็วจังหวะที่สอดคล้องกับอารมณ์ในแต่ละช่วง รวมไปถึงการวางเสียงประสานโดยใช้วิธีที่หลากหลาย เช่น การวางแนวเสียงประสานแบบดรอพ 2 การใช้คอร์ดคู่สี่และห้า

* Corresponding author, e-mail: zatamm@live.com

¹ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

¹ Student Master of Music, Conservatory of Music, Rangsit University.

² อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ, รองศาสตราจารย์, วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

² Advisor, Associate Professor, Conservatory of Music, Rangsit University.

เรียงซ้อน การวางแนวเสียงแบบไลน์เรตติ้ง เป็นต้น โดยจัดการกับวิธีการดังกล่าวให้ สอดรับกับทำนองส่งผลให้ดนตรีมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดทั้งบทเพลง

คำสำคัญ: เซปเทมเบอร์อินเดอะเริน เรียบเรียงเสียงประสาน ดนตรีแจ๊ส

Abstract

September in the Rain Arrangement for the Octet Jazz, The objective is to remix September in the Rain by applying the various arrangements concepts and voicings techniques for the Octet Jazz band. It is 4.30 minutes long and published via social media channels, including Facebook and YouTube on March 17, 2022.

The September in the Rain arrangement for the Octet Jazz was conveyed in a near- consistent balance between what the listener would have guessed. The original melody of the song and such unpredictable things Modifying the rhythm of the melody to have a feeling of syncopation, including metric modulation that corresponds to the mood of the song in each period. It is blended with different harmonization methods such as drop 2 harmonies, quartal and quintal chords. Linewriting, for example, by manipulating such a method to match the melody, resulting in the harmony of the music throughout the song.

Keywords: September in the Rain Arrangement Jazz

บทนำ

ดนตรีแจ๊สเกิดจากการผสมผสานศาสตร์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย โดยชาวแอฟริกันอเมริกัน ดนตรีแจ๊สสามารถจำแนกช่วงเวลาที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ได้ตั้งแต่ดนตรีบลูส์ ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ดนตรีแรกทอม (Ragtime) ที่ได้รับความนิยมในช่วงปี ค.ศ. 1890-1910 ดนตรีนิวออร์ลีอันส์แจ๊ส (New Orleans Jazz) และดิคซีแลนด์แจ๊ส (Dixieland Jazz) ในช่วงต้นปี ค.ศ. 1900 ซีรีส์ เล่าหีวีระพานิช (2564) ได้กล่าวเกี่ยวกับการเกิดกำเนิดของสวิงบิกแบนด์ (Swing Bigband) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องเนื่องจากเหตุการณ์ข้างต้นว่า “ดนตรีแจ๊สได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีแนวทางการนำเสนอที่เปลี่ยนไปจากเดิมอย่างมากจากอดีตที่ไม่ได้อิงหลักการทางทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดใดแต่ภายในเวลาไม่กี่สิบปี การต่อยอดทางดนตรีก็ทำให้ดนตรีแจ๊สพัฒนาอย่างก้าวกระโดด จนกลายเป็นดนตรีที่มีรูปแบบชัดเจน ทั้งด้านการประพันธ์เพลง การเรียบเรียงเสียงประสาน และการจัดรูปแบบวง”

เสน่ห์ของการเรียบเรียงเสียงประสานคือการทำให้บทเพลงมีความน่าสนใจ กล่าวคือ ต้องมีสมดุลระหว่างสิ่งที่คาดหวัง และสิ่งที่ไม่คาดคิด หากผู้ฟังสามารถรับรู้ถึงสิ่งที่เป็นต้นแบบมากจนเกินไปก็อาจทำให้ผลงานขาดความสดใหม่ ขาดความคิดริเริ่ม และคงเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ ซึ่งนับเป็นความล้มเหลว แต่ในทางกลับกันหากผลงานนั้นขาดเดาไม่ได้อย่างสิ้นเชิง องค์ประกอบต่าง ๆ จากต้นแบบไม่มีความชัดเจนจนผู้ฟังไม่สามารถรับรู้ได้ ก็นับเป็นความล้มเหลวเช่นเดียวกัน (Coker, 1998)

การเรียบเรียงเสียงประสานประกอบไปด้วยวัตถุดิบต่าง ๆ มีสิ่งที่สำคัญคือ บทเพลงที่จะนำมาเรียบเรียง โดยเป็นบทเพลงแจ๊สมาตรฐาน (Standard Jazz) เนื่องจากความเป็น “มาตรฐาน” ในบทเพลงเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์โดยการเรียบเรียงเสียงประสาน การแสดงสด การบันทึกเสียงที่ยอดเยี่ยมมาแล้วทั้งสิ้น (Rutherford, 2013) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเริน (September in the Rain)* ซึ่งประพันธ์ทำนองโดย แฮร์รี วาร์เรน (Harry Warren) ในปีค.ศ.1937 มาทำการเรียบเรียง

เสียงประสาน เนื่องจากบทเพลงนี้มีทิศทางของทำนอง และลักษณะจังหวะที่น่าสนใจ สอดรับกับจินตนาการ และวิธีการต่าง ๆ ในการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงแจ๊ส ออกเท็ต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต
2. เพื่อเผยแพร่บทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* ที่ถูกเรียบเรียงเสียงประสานขึ้นใหม่ออกสู่สาธารณชน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* ที่ได้รับการเรียบเรียงเสียงประสานขึ้นใหม่
2. เผยแพร่บทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* ที่ถูกเรียบเรียงเสียงประสานขึ้นใหม่ออกสู่สาธารณชน

ขอบเขตในการวิจัย

1. เรียบเรียงเสียงประสานในบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* ความยาว 4.30 นาที
2. เรียบเรียงเสียงประสานสำหรับกลุ่มเครื่องเป่าได้แก่ ทรัมเป็ต 1 ทรัมเป็ต 2 เทเนอร์แซกโซโฟน ทรอมโบน บาริโตนแซกโซโฟน และกลุ่มเครื่องบรรเลงประกอบได้แก่ เปียโน เบส และกลองชุด

3. ช่วงเชื่อม (Transition) ช่วงโซลิ (Soli) และช่วงผลัดกันบรรเลง (Trade) นำบทอมิโพรไวส์ทรอมโบนจากสตีฟ เทอร์เร (Steve Turre) และบทอมิโพรไวส์กีตาร์จากรัสเซลล์ มาโลน (Russell Malone) มาใช้เป็นแนวทาง

4. วิธีการที่ใช้ในการเรียบเรียงเสียงประสานครั้งนี้ ได้แก่ ยูนิซันหรือช่วงคู่แปด (Unison or Octave) การวางแนวเสียงประสานดรอป 2 (Drop 2 Voicings) และ ดรอป 2 และ 4 (Drop 2 and 4 Voicings) คอร์ดคู่สี่ (Quartal Chord) และคอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน (Quintal Chord) การเคลื่อนทำนอง (Motion) และการเปลี่ยนความเร็ว (Metric Modulation)

วิธีการเรียบเรียงเสียงประสาน

1. ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์บทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* จากต้นฉบับ และในฉบับอื่น ๆ
2. ศึกษาวิธีการเรียบเรียงทำนอง และวิธีการวางแนวเสียงประสาน
3. วางโครงสร้างโดยเรียบเรียงทำนองหลัก แนวนำ และการเปลี่ยนความเร็ว
4. วางแนวเสียงประสาน และเรียบเรียงการเคลื่อนทำนอง

โครงสร้างบทเพลง

โครงสร้างบทเพลงแบ่งออกเป็นช่วงที่ชัดเจนประกอบไปด้วย 6 ช่วงได้แก่ ทำนองหลักช่วงต้นของบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* มีสังคีตลักษณ์แบบ AABA คล้ายคลึงกับฉบับดั้งเดิมในตัวอย่างที่ 1 ต่อด้วยช่วงเชื่อม ช่วงอมิโพรไวส์ ช่วงโซลิ ช่วงผลัดกันบรรเลง และทำนองหลักช่วงท้าย ดังตารางที่ 1 บทเพลงนี้อยู่ในกุญแจเสียง E_b เมเจอร์ มีอัตราความเร็ว 192 bpm. สลับกับ 128 bpm. บรรเลงในจังหวะแบบซวิง

SEPTEMBER IN THE RAIN

PLAY 4 CHORUSES ♩ = 126

Words by Al Dubin
Music by Harry Warren

INTRO

Fm/B^b Fm/B^b B^b7(b⁹) E^bmaj⁷ A^b7

The leaves of brown came
sun went out just

7 Gm C⁷(add⁹) Fm D^b7(add⁴)
tum-bling down, - re - mem - ber? In Sep - tem - ber, _____
like a dy ing em ber, That

11 Fm B^b7(b⁹) E^bmaj⁷ C⁷(b⁹) Fm B^b7 E^bmaj⁷ B^bm E^b7
_____ In the Rain, _____ The _____ To ev - 'ry word of

16 B^bm E^b7 A^bmaj⁷ Cm F⁷
love I heard you whis - per, _____ The rain-drops seemed to

20 Cm F⁷ B^b7 Fm B^b7 E^bmaj⁷ A^b7
play a sweet re - frain. _____ Though Spring is here, to

24 Gm C⁷(add⁹) Fm D^b7(add⁴)
me it's still Sep - tem - ber, _____ That Sep - tem - ber, _____

CODA

28 Fm B^b7(b⁹) E^b C⁷ Fm B^b7 G[♯]7
_____ In The Rain.

32 C⁷(add⁹) Fm B^b7(b⁹) E^bmaj⁷ D^bmaj⁷ D^bmaj⁷ E^bmaj⁷ ~

ตัวอย่างที่ 1 บทเพลง เซปเทมเบอร์อินเดอะเร็น ฉบับดั้งเดิม

ที่มา: Aebersold, J., 1987

ตารางที่ 1 โครงสร้างบทเพลง

ช่วง		ความเร็ว (bpm.)	ห้อง	จุดข้าม
ทำนองหลัก	ทำนองหลัก A1	192	1-11	A
	ช่วงต้น		ทำนองหลัก A2	12-19
ทำนองหลัก	ทำนองหลัก B		20-28	C
	ช่วงต้น		ทำนองหลัก A3	29-34
ช่วงเชื่อม		128	35-54	E
ช่วงอิมโพรไวส์ทริ้มเป็ด (A1-A2)			55-64	F
ช่วงอิมโพรไวส์เทนเนอร์แซกโซโฟน (B1-A3)			65-80	G
ช่วงโซลิตีที่ 1			81-97	I-J
ช่วงโซลิตีที่ 2			98-112	K-L
ช่วงผลัดกันบรรเลง		192	113-132	M
ทำนองหลัก	ทำนองหลัก A1'		133-144	N
	ทำนองหลัก A2'		145-152	O
ช่วงท้าย	ทำนองหลัก B'		158-161	P
	ทำนองหลัก A3'		162-164	Q
		128	165-169	

ที่มา: ธีรภัทร กฤตสมัย

ขั้นตอนการเรียบเรียงเสียงประสาน

1. ทำนองหลักช่วงต้น

ผู้วิจัยได้เรียบเรียงทำนองหลัก A1-A2 โดยมีแนวคิดการเรียบเรียงลักษณะจังหวะให้ไม่สามารถคาดเดาได้ดังตัวอย่างที่ 2 เริ่มจากการย้ายลักษณะจังหวะ (Rhythmic Displacement) และเพิ่มหรือลดค่าโน้ต (Augmentation & Diminution) จากทำนองหลักฉบับเดิมในบรรทัดแรกจนได้แนวทำนองหลักที่ต้องการในบรรทัดที่สอง และมีใช้ประโยคถาม-ตอบ (Call & Response) ระหว่างทำนองหลัก จากกลุ่มเครื่องเป่าและการอิมโพรไวส์จากกลองชุด ในช่วง B มีการเรียบเรียงทำนองให้มีการผ่อนคลายยิ่งขึ้น มีการใช้วิธีการเคลื่อนทำนองแบบเฉียง (Oblique Motion) เพื่อเพิ่มสีสันให้แก่แนวทำนอง

The image displays a musical score for a piece in 4/4 time, featuring a key signature of two flats (B-flat major/D-flat minor). The score is divided into two systems. The first system shows the 'Original Melody' and 'Arranged Melody' with a 'Call' section (measures 1-4) and a 'Response' section (measures 5-8). The second system continues the 'Call & Response' pattern, with 'Response' sections (measures 9-10 and 11-12) and 'Call' sections (measures 13-14 and 15-16). Chord progressions are indicated above the melody lines, and rhythmic patterns are shown below the accompaniment lines.

ตัวอย่างที่ 2 การเรียบเรียงทำนองหลักในช่วง A1

ที่มา: อนุรักษ์ กรุดสมัย

ช่วง A3 นั้นผู้วิจัยได้เรียบเรียงให้ทำนองหลักมีลักษณะจังหวะขัดอย่างต่อเนื่อง ซึ่งลักษณะจังหวะขัดนี้ ยังทำหน้าที่เป็นแกนจังหวะ (Core Rhythms) เพื่อเปลี่ยนอัตราความเร็วให้ช้าลงจาก 192 bpm. สู่ 128 bpm. ทั้งนี้สามารถอธิบายถึงแกนจังหวะโดยสังเขปว่า เป็นสิ่งที่อยู่ในกระบวนการเปลี่ยนความเร็ว (Metric Modulation) มีความสัมพันธ์ในเชิงคณิตศาสตร์โดยแกนจังหวะจะเป็นจังหวะที่ซ้อน (Superimposed) อยู่บนจังหวะอื่น มีลักษณะเป็นโน้ตจังหวะย่อย (Subdivisions) และสามารถจัดกลุ่มได้ เช่น โน้ตเข็บบัดหนึ่งชั้น โน้ตเข็บบัดสองชั้น โน้ตสามพยางค์ ดังตัวอย่างที่ 3 ที่แสดงถึงแกนจังหวะคือ โน้ตตัวดำประจุดที่ถูกจัดกลุ่มขึ้นจากโน้ตเข็บบัดหนึ่งชั้น 3 ตัว การซ้อนของจังหวะนี้สามารถสร้างภาพลวงตาของอัตราความเร็วได้ชั่วขณะทั้งที่ความจริงนั้นไม่ใช่ (Hoenig and Weidenmueller, 2011)

แกนจังหวะ (Core Rhythms)

ตัวอย่างที่ 3 อธิบายแกนจังหวะ

ที่มา: ญัฐกฤต กรุดสมัย

ในด้านการวางแนวเสียงประสานในท่อน A1 เป็นในลักษณะเรียบง่ายเพียงใช้วิธีการวางแนวเสียงประสานแบบยูนิซันและช่วงคู่แปด แตกต่างจากในท่อน A2 ที่ได้เพิ่มความซับซ้อนด้วยการวางแนวเสียงประสานแบบ ดรอป 2 และ 4 การวางแนวเสียงประสานแบบดรอป 2 การใช้คอร์ดคู่สี่และและคอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน ส่วนในท่อน B มีการวางแนวเสียงประสานแบบวางชิด (Close Voicings) ใกล้เคียงกับท่อน A3 ที่ผสมผสานการวางแนวเสียงประสานแบบดรอป 2 เล็กน้อย

2. ช่วงเชื่อม

ในช่วงเชื่อมผู้วิจัยได้ใช้ส่วนหนึ่งจากบทอมโพรไวส์ท롬โบนของสตีฟ เทอร์เร มาเป็นแนวทาง โดยมีการเรียบเรียงลักษณะจังหวะบางส่วนให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น และเพื่อให้ได้บรรดรสจากต้นฉบับ ผู้วิจัยได้กำหนดให้เครื่องดนตรีท롬โบนบรรเลงแนวทาง การวางแนวเสียงประสานในช่วงนี้เน้นการวางแนวเสียงประสานแบบวางขีด จำนวน 3 แนว ได้แก่ ท롬โบน เทเนอร์แซกโซโฟน และบาริโตนแซกโซโฟน มีการสอดแทรกคอร์ดห้าเสียงซ้อนดังตัวอย่างที่ 4 ทั้งนี้ในส่วนของทรมเป็ตทั้งสองแนวนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดให้บรรเลงเป็นแนวทำนองพื้นหลัง (Background)

39
Trb.
T.Sax
B.Sax

43
Quintal

46

50

ตัวอย่างที่ 4 การเรียบเรียงเสียงประสานในช่วงเชื่อม

ที่มา: อนุรักษ์ กฤตสมัย

3. ช่วงอิมโพรไวส์

การเรียบเรียงเสียงประสานในช่วงนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงอิมโพรไวส์ตามสังคีตลักษณ์ของบทเพลง *เซปเตมเบอร์อินเดอะเรน* โดยให้ทรัมเป็ต 2 อิมโพรไวส์ในท่อน A1-A2 และเทเนอร์แซกโซโฟนในส่วนของ B-A3 ผู้วิจัยได้เรียบเรียงเฉพาะในส่วนของทำนองพื้นหลังตามตัวอย่างที่ 5 โดยแบ่งแนวทำนองออกเป็น 2 กลุ่มระหว่างทรัมเป็ตทั้งสองแนวกับทรอมโบนและบาริโตนแซกโซโฟน เพิ่มสีสันด้วยการเคลื่อนทำนองแบบเฉียง ผสมผสานลักษณะจังหวะและการวางแนวเสียงประสานที่เรียบง่าย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้อิมโพรไวส์ได้แสดงศักยภาพออกมาอย่างเต็มที่

ตัวอย่างที่ 5 การเรียบเรียงเสียงประสานทำนองพื้นหลังในช่วงอิมโพรไวส์
ที่มา: ญัฐกฤต กรุดสมัย

4. ช่วงโซลิตี

ช่วงโซลิตีได้ถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนตามความเร็วที่ต่างกัน โดยนำบทอิมโพรไวส์กีตาร์ของรัสเซลล์ มาโลนมาใช้เป็นแนวทาง แต่เนื่องจากบทอิมโพรไวส์กีตาร์นี้

มีช่วงเสียง (Range) ที่กว้างจึงต้องมีการเรียบเรียงระดับเสียง (Pitch) ในบางช่วงให้ง่ายต่อการบรรเลงโดยทรม์เบ็ต์ สามารถอธิบายโดยสังเขปได้ดังนี้

ช่วงโซลิตีที่ 1 ในตอนท้ายนั้นมีการเรียบเรียงแนวโน้ตให้ทำหน้าที่เป็นแกนจังหวะ โดยใช้โน้ตตัวต่ำสามพยางค์ เพื่อเปลี่ยนความเร็วจาก 128 bpm. สู่ 192 bpm. ด้านการวางแนวเสียงประสานในช่วงโซลิตีที่ 1 นั้น ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวางแนวเสียง 4 แนว ได้แก่ ทรม์เบ็ต์ 1 ทรม์เบ็ต์ 2 เทเนอร์แซกโซโฟน และทรอมโบน ประกอบไปด้วย การวางแนวเสียงประสานแบบวางซิด การวางแนวเสียงประสานแบบทรอป 2 และ คอร์ดคู่สี่เรียงซ้อน ดังตัวอย่างที่ 6

ตัวอย่างที่ 6 การวางแนวเสียงประสานในช่วงโซลิตีที่ 1

ที่มา: ญัฐกฤต กรุดสมัย

ช่วงโซลิตีที่ 2 มีความเร็ว 192 bpm. เกิดขึ้นจากการเรียบเรียงแกนจังหวะในช่วงโซลิตีที่ 1 ในด้านวิธีการวางแนวเสียงประสานนั้น เป็นวิธีการวางแนวเสียงแบบไลน์ไรติง (Line Writing) ที่เน้นการขับเคลื่อนทำนองแนวอนวิ่งเข้าหาคอร์ดสามารถใช้ได้ตั้งแต่ 3 แนวเสียงขึ้นไป มีวิธีการดังต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์แนวทำนองหรือ

แนะนำเพื่อกำหนดจุดเป้าหมายได้แก่ โน้ตที่มีคีย์ยาว โน้ตที่ตามด้วยโน้ตกระโดด หรือ โน้ตที่ตามด้วยเครื่องหมายหยุด โน้ตที่ขึ้นต้นหรือลงท้ายประโยค รวมไปถึงโน้ตที่จุดเปลี่ยนคอร์ด โดยใช้เครื่องหมาย 'X' 2) กำหนดบันไดเสียงที่สัมพันธ์กับคอร์ด (Chord Scale) และทำการวางแผนเสียงประสานบนจุดเป้าหมาย 3) ทำการเชื่อมต่อเสียงเป้าหมายโดยใช้โน้ตจากบันไดเสียงที่สัมพันธ์กับคอร์ดอย่างเหมาะสม และให้เริ่มจากทำนองแนวล่างสุดในลักษณะของการเคลื่อนทำนองแบบสวนทาง (Lowell & Pullig, 2003) จากตัวอย่างที่ 7 เป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นถึงวิธีการวางแผนเสียงประสานแบบโลนเรอติง 5 แนวเสียงโดยมีบทอมิโพรไวส์ของรัสเซลล์ มาโลนเป็นแนวทาง ทั้งนี้แนวทางที่นำมาใช้ประกอบไปด้วยโน้ตครึ่งเสียงอยู่มากเป็นอุปสรรคสำคัญในการกำหนดบันไดเสียง จึงทำให้ผู้วิจัยต้องแก้ไขแนวเสียงแต่ละแนวให้ใกล้เคียงแนวคิดของวิธีการนี้ที่สุด

ตัวอย่างที่ 7 การวางแผนเสียงประสานแบบโลนเรอติงในช่วงโซลที่ 2

ที่มา: ธีระภูกฤต กรุดสมัย

5. ช่วงผลัดกันบรรเลง

เป็นการเรียบเรียงโดยใช้บทอมโพรไวส์บางส่วนของสตีฟ เทอร์เร เป็นแนวทาง โดยปรับเปลี่ยนลักษณะจังหวะเล็กน้อย นำเสนอการผลัดกันบรรเลงระหว่างกลองชุด และกลุ่มเครื่องเป่า ส่วนในด้านการวางแนวเสียงประสานเป็นแบบครอป 2 และ 4 และแบบวางซิด ดังตัวอย่างที่ 8

Drop 2 & 4

117

Trp.1

Trp.2

T.Sax

Trb.

Bari.Sax

Close voicings

121

Drum Solo 4

Close voicings

127

Fm7

Bb7

Db7

Drum Solo 3

ตัวอย่างที่ 8 ตัวอย่างการเรียบเรียงแนวทางในช่วงผลัดกันบรรเลง

ที่มา: อนุรักษ์ กฤตสมัย

6. ทำนองหลักช่วงท้าย

ในช่วงท้ายของบทเพลง การเรียบเรียงทำนองหลักและการวางแนวเสียงประสาน ยังคงมีภาพรวมคล้ายคลึงกับทำนองหลักช่วงต้น ยกเว้นในท่อน A3' ที่มีการเรียบเรียงลักษณะจังหวะของทำนองหลักให้ทำหน้าที่เป็นแกนจังหวะในครั้งแรกเพื่อเปลี่ยนความเร็วจาก 192 bpm. สู่ 128 bpm. และจบบทเพลงด้วยความรู้สึกที่ผ่อนคลาย มีวิธีการวางแนวเสียงประสานแบบวางขีด ดรอป 2 ทั้งยังประกอบด้วยการเล่นทำนองแบบเฉียง ดังตัวอย่างที่ 9

แกนจังหวะ (Core Rhythms)

Trp.1
Trp.2
T.Sax
Trb.
Bari.Sax

♩ = ♩ (128 bpm.)

ตัวอย่างที่ 9 การเรียบเรียงเสียงประสานในทำนองหลักช่วงท้าย

ที่มา: อนุรักษ์ กฤตสมัย

สรุปการเรียบเรียงเสียงประสาน

การเรียบเรียงเสียงบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต ได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากหลายองค์ประกอบทั้งการเรียบเรียงทำนองหลักโดยใช้แนวคิดจากการสร้างสมดุลระหว่างสิ่งที่ผู้ฟังสามารถคาดเดาได้ ซึ่งก็คือระดับเสียงของทำนอง และสิ่งที่ไม่สามารถคาดเดาได้ คือ การเรียบเรียงลักษณะจังหวะของทำนองให้มีความขัด

โดยใช้การลดหรือเพิ่มค่าโน้ต มีการวางตำแหน่งของโน้ตที่ไม่สมมาตรแตกต่างจากทำนองฉบับเดิมอย่างสิ้นเชิง รวมถึงการใช้รูปแบบประโยคถาม-ตอบระหว่างกลุ่มเครื่องเป่าและกลองชุด อีกทั้งยังเรียบเรียงทำนองให้ทำหน้าที่เป็นแกนจังหวะเพื่อเปลี่ยนความเร็วในแต่ละช่วงของบทเพลงให้มีความน่าสนใจตามมุมมองของผู้วิจัย

การเรียบเรียงบทเพลงนี้ยังใช้แนวโน้ตที่ได้จากบทอิมโพรไวส์ทอมโบนของสตีฟ เทอร์เร และบทอิมโพรไวส์กีตาร์ของรัสเซลล์ มาโลน โดยผู้วิจัยได้ปรับโน้ตให้มีความเหมาะสมกับเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงในด้านระดับเสียง รวมไปถึงการเรียบเรียงลักษณะจังหวะให้สนับสนุนกันระหว่างกลุ่มเครื่องเป่าและกลุ่มเครื่องบรรเลงประกอบ ทั้งในช่วงเชื่อม ช่วงโซลิด และช่วงผลัดกันบรรเลง

นอกจากการเคลื่อนทำนองรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการเพิ่มสีสันให้แก่บทเพลงแล้ว การวางแนวเสียงประสานได้ใช้วิธีการวางแนวเสียงแบบยูนิซันหรือช่วงคู่แปด การวางแนวเสียงประสานแบบทรอป 2 และ ทรอป 2 และ 4 การใช้คอร์ดคู่สี่และห้าเรียงซ้อน รวมไปถึงการวางแนวเสียงประสานแบบไลน์ไรติง โดยเลือกใช้ตามความเหมาะสมสอดคล้องกับแนวทำนอง และอารมณ์ของบทเพลงในแต่ละช่วง ทั้งยังเป็นการเรียบเรียงให้เหมาะสมกับสีสันของเครื่องดนตรีแต่ละชนิด ทำให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตลอดทั้งบทเพลง

ข้อเสนอแนะ

การวางแนวเสียงประสานแบบไลน์ไรติงเป็นวิธีการที่ซับซ้อน สำหรับผู้ที่สนใจวิธีการดังกล่าวควรพิจารณาถึงแนวทำนองที่จะนำมาเรียบเรียง โดยให้มีโน้ตครึ่งเสียง (Chromatic) น้อยที่สุด หากมีโน้ตครึ่งเสียงมากจนเกินไปจะเป็นการยากในการกำหนดบันไดเสียงที่สัมพันธ์กับคอร์ด ซึ่งเป็นหนึ่งในขั้นตอนของการวางแนวเสียงแบบไลน์ไรติง และจะส่งผลโดยตรงกับการวางแนวเสียงอื่น ๆ ทำให้ไม่มีอิสระในการสร้างทำนองเท่าที่ควร

การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* สำหรับวงแจ๊ส ออกเท็ต บรรลุตามวัตถุประสงค์และขอบเขตที่กำหนดได้เป็นอย่างดี รวมไปถึง การนำผลงานเผยแพร่ออกสู่สาธารณชน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการเรียบเรียง เสียงประสานนี้จะสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่างแก่ผู้ที่สนใจในแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ทั้งยังสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

การเผยแพร่ผลงาน

การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง *เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน* สำหรับวงแจ๊ส ออกเท็ต ได้ถูกจัดทำและเผยแพร่ภายใต้มาตรการป้องกันการระบาดของโรคโควิด-19 ที่ยังมีการระบาดรุนแรงผ่านช่องทางออนไลน์ ได้แก่ ยูทูป (Youtube) และเฟซบุ๊ก (Facebook) เมื่อวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2565 สำหรับผู้ที่สนใจชมการแสดงสามารถ สแกนได้ที่ QR Code ด้านล่าง

ยูทูป

เฟซบุ๊ก

ที่มา: ณิชฐกฤต กรุดสมัย

เอกสารอ้างอิง

จีรัช เล่าหิ่วระพานิช. (2564). แจ๊ส: สุนทรียภาพแห่งเสียงเสรี. สำนักพิมพ์พัชรดาวิ.

Aebersold, J. (Ed.). (1987). *Round Midnight: Timeless Jazz Classics*.

Jamey Aebersold Jazz.

Coker, J. (1998). *A Guide to Jazz Composition & Arranging*. Advance Music.

Hoening, A., & Weidenmueller, J. (2011). *Metric Modulations*. Mel Bay Publications.

Lowell, D., & Pullig, K. (2003). *Arranging for Large Jazz Ensemble*. Berklee Press.

Rutherford, P. (2008). *Basics in Jazz Arranging*. Hal Leonard.

วัฒนธรรมการมัดเท้าจากนวนิยายแปล เรื่อง “จดหมายลับไปเหอ”

The Feet-binding Culture in the Translated Novel “Snow Flower and the Secret Fan”

ณัฐธิดา จำปาปung*¹ รัตมณี เดชหามาตย์² และภุมรินทร์ ภิรมย์เลิศอมร³

Nattida Champapung*¹ Ratmanee Dathamard² Phoommarin Phiromlertamorn³

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องวัฒนธรรมการมัดเท้าจากนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ” นี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมการมัดเท้าของผู้หญิงชาวจีนในสมัยโบราณผ่านนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ” โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และทำการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอผลการศึกษาด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมการมัดเท้าของจีนนับเป็นวัฒนธรรมปฏิบัติที่สำคัญและเป็นที่ยอมรับของชาวจีนในอดีต มีการสืบทอดความเชื่อจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อต่าง ๆ ของชาวจีนในอดีตทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1. ความเชื่อเรื่องความสำคัญของเท้าและค่านิยมความงามของ

* Corresponding author, e-mail: nattida.ch98@gmail.com

¹ นิสิตปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

¹ Undergraduate student, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

² นิสิตปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² Undergraduate student, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

³ Assistant Professor, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

หญิงจีน 2. ความเชื่อการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ซินแสและแม่สื่อ 3. ความเชื่อเรื่องการเย็บและปักลายรองเท้า 4. ความเชื่อเรื่องขั้นตอนการมัดเท้า ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้ประเพณีการมัดเท้าได้ยุติลง แต่ก็ได้กลายเป็นร่องรอยอันเจ็บปวดสำหรับผู้หญิงที่มีอาจลืมเลือนได้

คำสำคัญ: วัฒนธรรมการมัดเท้า จดหมายลับไปเหอ ความเชื่อ ค่านิยม หญิงจีน

Abstract

A study of the feet-binding culture in the translated novel “Snow Flower and the Secret Fan” was a qualitative research, that aims to study the beliefs of women related to the Chinese feet-binding culture in ancient times. The data were collected from various Chinese Feet-binding culture documents, data was analysed and presented using descriptive analysis. The results showed that Chinese Feet-binding culture was an important and popular practice of Chinese people in the past. The beliefs have been passed down from generation to generation. This culture reflected the beliefs of Chinese people in the past in four aspects; 1. beliefs in the importance of feet and beauty values of Chinese women 2. beliefs in the worship of sacred things, beliefs about fortune teller and matchmakers 3. beliefs about embroidering shoes 4. beliefs before and after tying the feet. Even the tradition of Chinese feet-binding had ceased, it has become a painful mark for women that cannot be forgotten.

Keywords: Snow Flower and the Secret Fan Feet-binding culture Beliefs Values Chinese women

บทนำ

มนุษย์ทุกสังคมล้วนแต่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป วัฒนธรรมเหล่านี้เปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และสังคมได้เป็นอย่างดี “วัฒนธรรม” มีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่งที่ประกอบด้วยความรู้ ความเชื่อ ศิลปะ ศิลธรรม กฎหมาย ประเพณี วิทยาการ และทุกสิ่งทุกอย่างที่คิดและทำในฐานะเป็นสมาชิกของสังคม (สุพัตรา สุภาพ, 2542: 85) สามารถกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมคือทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของผู้คน โดยมีการถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง

“ความเชื่อ” หมายถึง เห็นตามด้วย มั่นใจ ไว้วางใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) “ความเชื่อก่อให้เกิดภาวะทางจิตขึ้นในบุคคลซึ่งอาจจะเป็นพื้นฐานสำหรับการกระทำ โดยสมัครใจของบุคคลนั้น ความเชื่ออาจมีพื้นฐานจากหลักฐานข้อเท็จจริงที่เชื่อได้ หรือมีพื้นฐานความเด็ดขันทันทีจากการนึกรู้เอาเอง หรือจากลักษณะที่ทำให้เกิดความเข้าใจไขว่เขวก็ได้...” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2532) ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า “ความเชื่อคือที่มาของวัฒนธรรม เพราะความเชื่อเป็นแนวทางในการกำหนดวิถีชีวิต ทำให้เกิดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับจารีตประเพณี กฎเกณฑ์ กติกา ระเบียบระเบียบการปฏิบัติตน และแนวทางของกิจกรรมสังคมต่าง ๆ ในสังคม” (ถัญจกร นิลกาญจน์, 2561)

ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน ในขณะเดียวกันก็มีวัฒนธรรมและความเชื่อที่สืบทอดต่อกันมามากมายและหลากหลาย “การมัดเท้า” (缠足 chán zú) เป็นวัฒนธรรมโบราณอย่างหนึ่งของจีน ที่ได้รับความนิยมในกลุ่มผู้หญิงส่วนหนึ่งของจีนในบางยุคสมัย เป็นการมัดเท้าให้เล็กลงไม่เกิน 3 นิ้ว ดังนั้นจึงมีชื่อเรียกว่า “ดอกบัวทองคำสามนิ้ว” (三寸金莲 sān cùn jīn lián) หากไม่สามารถมัดเท้าให้ได้ขนาดเล็กกว่า 3 นิ้ว ก็จะมีชื่อเรียกต่างกันไป กล่าวคือ เท้าขนาด 3-4 นิ้ว จะเรียกว่าเท้า “ดอกบัวเงิน” (银联 Yīn lián) และหากเท้าขนาดใหญ่กว่า

4 นิ้ว จะเรียกว่าเท้า “ดอกบัวเหล็ก” (铁莲 Tiè Lián) (Liu Yuting et al, 2021) จะเห็นได้ว่าคนในสมัยโบราณเชื่อว่าเท้ายิ่งเล็กก็จะยิ่งทรงคุณค่า

วัฒนธรรมการมัดเท้าไม่แน่ชัดว่ากำเนิดมาตั้งแต่สมัยใด ปัจจุบันนักวิชาการ ได้มีการสันนิษฐานไว้แตกต่างกัน 3 ยุคสมัย คือ ยุคราชวงศ์เหนือ-ใต้ ยุคราชวงศ์ถัง และยุคราชวงศ์ลือบอณาจักร แต่ข้อสันนิษฐานที่ค่อนข้างเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง คือ ยุคราชวงศ์ลือบอณาจักร (Wang & Liu, 2012) ซึ่งในยุคนี้มีราชวงศ์ถังใต้ ซึ่งมีกษัตริย์นามว่าหลี่โฮ่วจู่ (李后主 Li Hòuzhǔ) หรือ หลี่ยวี่ (李煜 Li Yù) ทรงมีพระสนมที่มีความสามารถในการร่ายรำอ่อนช้อย พระองค์จึงรับสั่งให้พระสนมใช้ผ้าพันเท้าจนโค้งงอตั้งพระจันทร์เสี้ยว แล้วสวมถุงเท้าขึ้นไปร่ายรำบนฐานดอกบัวที่ได้มีรับสั่งให้สร้างขึ้น ขณะที่พระสนมร่ายรำโดยยืนอยู่บนดอกบัวนั้น พระองค์ทรงพอพระทัยเป็นอย่างมาก (Guo, 2008) สามารถกล่าวได้ว่ากรมัดเท้ามีต้นกำเนิดมาจากการร่ายรำ (Liang Xia, 2017) นับแต่นั้นมากรมัดเท้าเช่นนี้จึงได้ค่อย ๆ แพร่หลายเป็นที่นิยมในหมู่ลูกสาวของเหล่าขุนนางและสังคมชั้นสูง และค่อย ๆ แพร่หลายไปสู่สามัญชนจนกลายเป็นประเพณีความเชื่อที่สืบทอดต่อ ๆ กันมา จนได้รับความนิยมสูงสุดในสมัยราชวงศ์หมิง ในยุคแรกของการมัดเท้านั้น ถือว่าเป็นสิ่งสวยงามที่ประดับบนเรือนร่างของผู้หญิง แต่เมื่อการมัดเท้าได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อย ๆ ความรุนแรงที่นำมาซึ่งความเจ็บปวดก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงทำให้การมัดเท้าไม่ได้เป็นสิ่งสวยงามที่ผู้หญิงแสวงหาอีกต่อไป (Wang, 2020) ต่อมาในสมัยราชวงศ์ชิง มีการประกาศห้ามหลายครั้ง ทำให้การมัดเท้าได้ลดความนิยมลง จนกระทั่งหายไป ในที่สุด (Ding, 2020)

วัฒนธรรมการมัดเท้า เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความสวยงามของผู้หญิงจีน ในสมัยโบราณที่ต้องแลกมาด้วยความเจ็บปวด นวนิยายเรื่อง “Snow Flower and the Secret Fan” (雪花和秘密的扇子 Xuěhuā hé mìmì de shànzi) เป็นผลงาน นวนิยายของ “ลิซ่า ซี” นักเขียนหญิงสัญชาติอเมริกัน ซึ่งเขียนเป็น

ภาษาอังกฤษ และถูกนำมาแปลเป็นภาษาอื่น ๆ ทั้งหมด 35 ภาษา และสำนักพิมพ์สันสกฤตได้นำมาแปลเป็นภาษาไทยในชื่อ “จดหมายลับไปเหอ” โดยนักแปลวิภาดา กิตติโกวิท ผลงาน “จดหมายลับไปเหอ” เป็นนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ที่มีความโดดเด่น เนื่องจากนักเขียนได้สืบค้นหลักฐานและข้อมูลจากแหล่งประวัติศาสตร์ที่มีอยู่จริง ลงพื้นที่จริง ณ มณฑลเหอหนาน ประเทศจีน ได้ไปสัมผัส ผูกคุย และสัมภาษณ์ แล้วถ่ายทอดเรื่องราวอย่างลึกซึ้งที่คนในยุคปัจจุบันไม่อาจเข้าถึงได้ มีเนื้อหาสะท้อนแง่มุมที่ซ่อนอยู่ของวัฒนธรรมจีนได้อย่างละเอียดละไม วิถีชีวิตของผู้หญิงจีนในสมัยอดีตที่ถูกบีบคั้นอย่างรุนแรง มีการดำเนินเรื่องจากชีวิตของผู้หญิงจีนเผ่าเข้าในปลายศตวรรษที่ 19 ที่อาศัยอยู่ในชนบทห่างไกล ในมณฑลเหอหนาน ประเทศจีน โดยมี “ไปเหอ” เป็นตัวเอกของเรื่อง ที่ผู้เขียนได้ใช้เป็นสื่อในการบอกเล่าถึงความรู้สึกของเด็กผู้หญิงชาวจีน โดยถูกมองว่าไร้ค่า เทียบไม่ได้กับบุตรชาย และการจะยกฐานะของตนเองได้นั้น ต้องผ่านการมัดเท้าให้ได้ขนาดที่เหมาะสมเพื่อจะได้มีโอกาสแต่งงานกับสามีที่มีฐานะดีกว่าตนเอง ในขณะที่เดียวกันการมัดเท้าทำให้รูปร่างเท้าของผู้หญิงผิดแปลกไปจนไม่สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ ดังนั้นเมื่อแต่งงานไปแล้ว ผู้หญิงเหล่านี้ต้องอาศัยพึ่งพาสามีตัวเอง บางครั้งต้องยินยอมอยู่แต่ในบ้าน โดนสามีตีหนิ ดุด่า ความมั่นใจและความมีอิสระที่ผู้หญิงเหล่านี้สูญเสียไปกลับเป็นสิ่งที่ผู้ชายต้องการ เพียงเพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงคือวัตถุในครอบครองของตนเท่านั้น (Wang, 2020)

การศึกษาความเชื่อของชาวจีนเกี่ยวกับวัฒนธรรมการมัดเท้าจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจ อันจะทำให้ทั่วโลกเข้าใจในประวัติศาสตร์และความคิดของชาวจีนมากขึ้น อีกทั้งนวนิยายเรื่องจดหมายลับไปเหอยังได้มีการนำเสนอแง่มุมที่ผู้หญิงจีนได้ประสบอย่างไม่ปรากฏในนวนิยายเรื่องอื่น ๆ ดังนั้นการศึกษาความเชื่อของชาวจีนที่สะท้อนผ่านนวนิยายเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ” จะทำให้สามารถเข้าใจถึงความสำคัญของ

วัฒนธรรมการมัดเท้าที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนในยุคปลายศตวรรษที่ 19 รวมถึงความรู้สึกนึกคิดของชาวจีนในสมัยนั้นเป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาถึงความเชื่อที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมการมัดเท้าของผู้หญิงชาวจีนในสมัยโบราณผ่านนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ”

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการมัดเท้าของจีนที่สะท้อนผ่านนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ” โดยนักแปลวิภาดา กิตติโกวิท ซึ่งแปลจากหนังสือต้นฉบับเรื่อง Snow Flower and the Secret Fan ที่แต่งโดย ลิซ่า ซี และตีพิมพ์ในปี พ.ศ.2549

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยศึกษาวิจัยเอกสาร แล้วเสนอผลการศึกษาแบบพรรณนา (Description) โดยมีขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาจากนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ”
2. ศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมการมัดเท้าของจีน
3. วิเคราะห์จัดประเภทเนื้อหาประเด็นเกี่ยวกับความเชื่อที่เกี่ยวกับการมัดเท้า
4. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่าวัฒนธรรมการมัดเท้าเป็นความเชื่อที่นิยมในหมู่สตรีจีนโบราณที่สืบทอดต่อกันมาจากรุ่นสู่รุ่น เป็นการประเมินคุณค่าและความงามของหญิงสาว โดยใช้ขนาดของเท้าเป็นเกณฑ์มาตรฐานเท้า “ดอกบัวทองคำสามนิ้ว” ได้ถูกนำมาเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความสวยงามของหญิงจีนในสมัยโบราณที่ต้องแลกมาด้วยความเจ็บปวดอันไม่สามารถบรรยายความรู้สึกได้ ดังที่เกรียงไกร กองเส็ง (2559: 7) ได้กล่าวไว้ว่า “ความงามของการมัดเท้ามีความสำคัญต่อหญิงจีนมาก ชาวจีนมีความเชื่อว่าผู้หญิงคนใดที่มีเท้างามอันเกิดจากการมัดเท้า จะมีชายที่มีฐานะร่ำรวยมาสู่ขอเป็นภรรยา และผู้หญิงที่มัดเท้ายังแสดงถึงความเป็นผู้ดีเกิดในตระกูลสูงศักดิ์ เนื่องด้วยเมื่อเวลาเดินไปทิศทางไหนก็จะมีคนรับใช้คอยจูง ที่สำคัญคือผู้หญิงเหล่านี้ จะได้รับการยกเว้นจากการทำงาน เพราะถือว่าเป็นการแลกกับการทำให้เท้าพิการ ผิดรูปร่างไปจากเดิม และผู้หญิงจีนคนใดไม่มัดเท้าจะถูกมองว่าเป็นชนชั้นต่ำ เป็นพวกใช้แรงงาน”

จากการศึกษาวัฒนธรรมที่จีนสะท้อนจากนวนิยายเรื่อง “จดหมายลับไปเฮอร์” สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความเชื่อเรื่องความสำคัญของเท้า และค่านิยมความงามของหญิงจีน

ในสมัยโบราณผู้หญิงจีนจำนวนมากที่ให้ความสำคัญกับเท้า และเชื่อว่าสิ่งที่สวยงามยิ่งกว่าการมีรูปร่างหน้าตาที่สละสลวย คือการมีเท้าที่เล็กขนาดไม่เกิน 3 นิ้ว ผู้หญิงที่มีเท้าเล็กจะเป็นผู้ที่มีความงามดีและมีความงดงามมากกว่าผู้หญิงที่มีขนาดเท้าโต และจะทำให้ผู้หญิงมีอนาคตที่ดี ชาวจีนจึงมีค่านิยมในการมัดเท้าให้มีขนาดเล็กจากการศึกษาพบว่านวนิยายได้มีการสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของเท้าและค่านิยมในด้านความงามของผู้หญิง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“การมัดเท้าของฉันเริ่มเข้าไปกว่าที่คิดไว้มาก โดยทั่วไป เด็กหญิงตระกูลใหญ่ในเมืองจะเริ่มมัดเท้ากันตั้งแต่สามขวบ ส่วนในบางมณฑลที่

ห่างไกล กว่าเด็กหญิงจะเริ่มมัดเท้าก็อาจจะอายุสิบสามปีแล้ว กระดุกจะไม่หัก จึงมักทำแค่ห่อผ้าไว้หลวมๆเพียงชั่วคราว เพื่อให้ดูมีเสน่ห์สำหรับสามี ในอนาคตเท่านั้น พอแต่งงานก็ปล่อยให้มันเป็นอิสระอีกครั้ง แล้วพวกเธอก็จะสามารถไปทำงานในไร่นากับสามีได้ เด็กหญิงที่ยากจนที่สุดจะไม่มัดเท้าเลย และเรารู้ดีถึงจุดจบของพวกเธอ คือ ถ้าไม่ถูกขายไปเป็นคนรับใช้ ก็อาจกลายเป็น ‘สะใภ้เด็ก’” (หน้า 39)

เด็กผู้หญิงไม่ว่าจะกำเนิดในตระกูลใหญ่หรือกำเนิดในชนบทก็ตาม ล้วนแต่ให้ความสำคัญกับการมัดเท้าทั้งนั้น แต่อาจมีความแตกต่างกันในด้านของเวลาที่เริ่มทำการมัดเท้า จากการศึกษาพบว่าเด็กหญิงในตระกูลใหญ่จะเริ่มทำการมัดเท้าเร็วกว่าเนื่องจากมีคนรับใช้คอยช่วยเหลือ และไม่ต้องทำงานใด ๆ แต่เด็กหญิงในชนบทจะเริ่มมัดเท้าช้ากว่า และทำเพียงห่อผ้าไว้หลวม ๆ ชั่วคราวเท่านั้น เพราะเมื่อโตขึ้นหลังจากแต่งงานแล้ว ผู้หญิงเหล่านี้ก็ยังสามารถจะทำงานได้อีก ส่วนเด็กหญิงที่ครอบครัวมีฐานะยากจนจะไม่มีกรรมมัดเท้า จึงมักจะถูกขายไปเป็นคนรับใช้หรืออาจจะกลายเป็นสะใภ้เด็ก ซึ่งถูกขายให้กับครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย เมื่อโตขึ้นจนสามารถมีลูกได้ก็จะถูกนำไปเป็นสะใภ้ที่มีสถานะเป็นเพียงเสมือนเครื่องให้กำเนิดบุตรเท่านั้น เด็กหญิงที่กำเนิดในครอบครัวที่ยากจนเหล่านี้จะไม่มีกรรมมัดเท้า และไม่สามารถยกสถานะตัวเองให้สูงขึ้นได้ การมัดเท้าเป็นเครื่องมือในการเพิ่มมูลค่าให้กับหญิงสาวในสมัยนั้น แต่ไม่ว่าหญิงสาวในสมัยนั้นจะเจ็บปวดจากการมัดเท้าเพียงใดก็ตาม พวกเธอก็กลับมักถูกห้ามไม่ให้พูดเรื่องเท้า มิเช่นนั้นจะไม่เป็นกุลสตรี เนื่องด้วยเชื่อว่าการสนทนาเรื่องนี้จะไปปลุกเร้าตัณหาของผู้ชาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเพียงแค่มัดเท้าก็สามารถกระตุ้นอารมณ์ทางเพศของผู้ชายได้มากกว่าการมีใบหน้าที่สวยงาม

การมีขนาดเท้าดอกบัวที่สมบูรณ์แบบจะทำให้ในอนาคตได้พบเจอแต่ความสุขทั้งด้านการแต่งงาน การกำเนิดลูกชายเพื่อสืบสกุล นอกจากนี้ยังเห็นถึงความงามของเท้าจะต้องประกอบด้วยลักษณะเจ็ดประการ คือ เล็ก แคบ ตรงแหลม โคง อ่อนนุ่ม

กลิ่นหอม และยาว โดยขนาดของเท้าต้องไม่เกินสามนิ้ว และต้องมีรูปร่างเหมือนดอกบัวตูม ส้นเท้าเต็มและกลมค่อย ๆ เรียวเล็กไปยังปลายเท้า ดังข้อความต่อไปนี้

“การมัดเท้าจะทำให้ฉันทพร้อมสำหรับการแต่งงานมากขึ้น อันจะนำฉันทเข้าหาความรักและปิติสูงสุดในชีวิตหญิง นั่นคือ ให้กำเนิดลูกชาย เพื่อจุดหมายนั้น ฉันทมุ่งหวังจะได้เท่านั้น ๆ ที่งามพร้อมด้วยลักษณะเจ็ดประการ คือ เล็ก แคบ ตรงแหลม โค้ง และต้องอ่อนนุ่ม มีกลิ่นหอม ในลักษณะทั้งหมดนี้ ความยาวสำคัญที่สุด ไม่เกินเจ็ดเซนติเมตรหรือสามนิ้วได้จะสวยที่สุด รูปร่างตามมาเป็นอันดับสอง เท้าที่สวยงามต้องมีรูปร่างเหมือนดอกบัวตูม ส้นเท้าต้องเต็มและกลม ค่อย ๆ เรียวเล็กไปยังปลายเท้า น้ำหนักทั้งหมดจะตกอยู่ที่หัวแม่เท้า นั่นหมายความว่าต้องมัดจนนิ้วเท้าและกระดูกหลังเท้าหักเสียก่อน แล้วจึงตัดให้งอกลับส้นเท้า จนท้ายที่สุด จะเหลือช่องเล็ก ๆ ระหว่างปลายกับส้นเท้า ในขนาดที่พอจะซ่อนเหรียญเงินในลักษณะตั้งฉากได้เท่านั้น ถ้าฉันททำได้ถึงขนาดนั้น ความสุขนั้นเองคือรางวัล” (หน้า 55)

ความเจ็บปวดจากการมัดเท้าเป็นสิ่งที่เด็กหญิงจักต้องเผชิญและพยายามยอมรับให้ได้ แม้ว่าเท้าที่ถูกมัดจะทำให้เจ็บปวดและอยากแกะผ้าที่มัดไว้ออกมาเพียงใดก็มักจะถูกห้าม และมักจะถูกเยียนตี ดุด่า จากผู้เป็นแม่อยู่เสมอ

“เราทั้งสามต่างพยายามฉีกทิ้งผ้าที่มัดไว้ มีชนนหมยคนเดียวที่ฉีกออกได้ข้างเดียว แม่เขียนแขนขาแก่และจับมัดใหม่ สั่งให้แกเดินเพิ่มอีกสิบรอบเป็นการลงโทษ แม่จับตัวน้องเขยอย่างแรงครั้งแล้วครั้งเล่า ถามว่า เจ้าอยากเป็นสะใภ้เด็กกรีว มันทยังไม่สายเกินไปนะ ถ้ายังคือ เจ้าได้เจอจุดจบอย่างนั้นแน่ !” (หน้า 61)

จะเห็นได้ว่าตัวแม่เองก็เคยผ่านสถานการณ์เช่นนี้มาก่อน จึงรู้ว่า หากลูกสาวไม่มัดเท้า อนาคตของพวกเธอจะเป็นอย่างไร หากหญิงใดไม่ผ่านการมัดเท้าก็จะมี

ชายใดเหลียวแล ดังนั้นจึงทำให้ผู้เป็นแม่ต้องคอยเคี่ยวเข็ญจนกว่าการมัดเท้าจะเสร็จสมบูรณ์ ลูกสาวจึงจะได้ชื่อว่าเป็นผู้หญิงที่สวยงามและเพียบพร้อม

“...รู้แต่ว่าขนาดของเท้าจะตัดลีนว่าฉันจะได้แต่งกับคนประเภทใด เท้าเรียวเล็กของฉันจะเป็นสิ่งที่ไปยืนยันกับสามีและครอบครัวสามีในอนาคตว่า ฉันเป็นคนมีวินัย และมีความสามารถที่จะอดทนต่อความเจ็บปวดของการให้กำเนิด...” (หน้า 70)

“เป็นไปดังคำทำนายของคุณนายหวัง เท้าบัวทองของฉันนำไปสู่การหมั้นหมายที่โชคดี นางจัดการให้ฉันได้แต่งเข้าไปในตระกูลหลู ซึ่งดีที่สุดในวงไขว่” (หน้า 128)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ขนาดของเท้าสามารถเป็นตัวกำหนดว่าหญิงสาวจะได้หมั้นหมายและออกเรือนกับชายใด นอกจากนี้ครอบครัวของฝ่ายชายยังมีความเชื่อว่าการมีเท้าเรียวเล็กยังแสดงให้เห็นว่าหญิงสาวเป็นคนมีวินัยและมีความสามารถที่จะอดทนต่อความเจ็บปวดในการให้กำเนิดบุตร

“เด็กคนนี้น่ารักมาก แต่บัวทองสามนิ้วนั้นสำคัญต่อชีวิตยิ่งกว่าหน้าสวย ๆ เป็นไหน ๆ ใบหน้างามเป็นของขวัญที่สวรรค์ประทาน แต่เท้าเล็กจะเปลี่ยนสถานะทางสังคมได้... จะทำให้พวกเจ้าได้เส้นสายดี ๆ ได้ลีนสอดงาม และได้รับการคุ้มครองทางการเมืองและการเงินในระยะยาว” (หน้า 47)

จากความเชื่อและวิถีชีวิตเหล่านี้ สามารถเห็นได้ว่าวัฒนธรรมการมัดเท้าในอดีตนั้นสำคัญต่อชีวิตมากกว่าการมีใบหน้าที่งดงาม เนื่องจากการมีเท้าเล็กจะสามารถเปลี่ยนสถานะทางสังคมของหญิงสาวได้

2. ความเชื่อเรื่องการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชินแสและแม่สี่อ

การมัดเท้าของชาวจีนในสมัยโบราณนั้นให้ความสำคัญกับเวลาเป็นอย่างมาก ก่อนจะเริ่มทำการมัดเท้าทุกครั้งจะมีการเชิญชินแสหาฤกษ์ยามมงคลในการมัดเท้า ซึ่งเชื่อว่าจะเพิ่มความเป็นสิริมงคลให้กับหญิงสาว และเชื่อว่าช่วงเวลาที่ดีที่สุดในการมัดเท้า

คือฤดูใบไม้ร่วง เนื่องจากมีสภาพอากาศหนาวที่กำลังจะมาถึง จะช่วยให้เท้าชาและ
ไม่มีความรู้สึกใด ๆ จึงทำให้ง่ายแก่การหักเท้า และชินสาก็เป็นบุคคลที่มีอิทธิพลต่อ
สังคมในสมัยนั้นเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวที่ว่า “...ชินแสคนนี้มองเห็น
บางอย่างในตัวฉัน และได้เปลี่ยนวิถีชีวิตของฉันไปโดยสิ้นเชิง...” (หน้า 46)

“... จนถึงวันครบรอบวันเกิดปีที่เจ็ดของฉัน ชินแสกลับมา คราวนี้เขา
จะหาฤกษ์ให้เราสามคน คือ ฉัน เหม่ยเยว่ และชันเหม่ย ...เขาจึม ๆ ง่า ๆ
พิจารณาวันเดือนปีและยามตกฟากของเรา แล้วก็กำหนดวันที่ยี่สิบสี่ เดือน
แปด ตามจันทรคติ อันเป็นวันที่เด็กหญิงส่วนใหญ่ในท้องถิ่นเราเริ่มมัดเท้ากัน
ในวันนั้น เด็กหญิงทุกคนที่จะมัดเท้า จะสวดและเซ่นไหว้เจ้าแม่เท้าเล็ก ผู้จะ
ดูแลการมัดเท้าของเราไปจนเสร็จสมบูรณ์” (หน้า 54)

ชาวจีนมีความผูกพันกับเทพดาฟ้าดินในการทำพิธีกรรมต่าง ๆ ดังนั้นมักมี
ความเชื่อว่าการกระทำพิธีกรรมใด ๆ ควรมีการหาฤกษ์ยามก่อนโดยชินแส ซึ่งจะ
พิจารณาจากวันเดือนปีและยามตกฟาก ชาวจีนเชื่อว่าวันที่ 24 ของเดือนแปด
ตามปฏิทินจันทรคติเป็นฤกษ์ยามยามดีต่อการเริ่มต้นมัดเท้า เนื่องจากเป็นวันกำเนิด
ของ “เจ้าแม่เท้าเล็ก” (小脚娘 Xiǎojiǎo niáng) ผู้ที่บรรดาเด็กหญิงทุกคนที่ทำการ
มัดเท้าจะต้องทำการสวดและเซ่นไหว้ เพราะเชื่อว่าเป็นผู้ที่จะดูแลการมัดเท้าของ
หญิงสาวไปจนเสร็จสมบูรณ์

ในการมัดเท้ายังมีการเชิฐ “แม่สื่อ” ซึ่งมีหน้าที่ตรวจร่างกายของเด็กหญิง
ก่อนที่จะถูกทำการมัดเท้า เพื่อดูว่าเด็กหญิงผู้นี้มีลักษณะเด่นใดเป็นพิเศษ และควร
เริ่มการมัดเท้าตั้งแต่เมื่อใด ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“คุณนายหวังคงจะไม่ได้เป็นแม่สื่อคนสำคัญที่สุดในอำเภอนี้...
นางยกตัวฉันขึ้นแล้ววางลงบนเก้าอี้ จากนั้นก็คุกเข่าลงตรงหน้า ถอดรองเท้า
ถุงเท้าฉันออก ทั้งบ้านยังคงเงิบกริบ นางทำเหมือนที่ทำกับหน้าฉัน พลิกเท้า
กลับไปกลับมา แล้วไล่นิ้วมือนิ้วเท้าแม่สื่อลงไปตามส่วนโค้งของฝ่าเท้า...

เท้าของแกโค้งงอมากแต่ยังโตไม่เต็มที นี่หมายความว่า แม่ต้องคอยอีกสักปีจึงจะเริ่มมัดเท้าให้แกได้” (หน้า 45)

“ข้ารู้หรือว่าเจ็ดขวบนั้นผิดธรรมเนียมของหมู่บ้านเรา แต่ถ้าพวกเจ้าดูลูกสาวให้ดีแล้ว จะเห็นว่า...หกขวบ กระดุกยังอ่อน จึงงายที่จะตัด แต่ลูกสาวคนนี้ยังโตไม่สมวัย คงเป็นเพราะหมู่บ้านของพวกเขาเจ้าอดอยาก แค้นมาหลายปี...” (หน้า 45-46)

จากความเชื่อข้างต้น แสดงให้เห็นว่าในหมู่บ้านของไปเทอ มีธรรมเนียมต้องมัดเท้าก่อนอายุเจ็ดขวบ แต่หากแม่สื่อเห็นว่ายังไม่ถึงเวลาก็สามารถรอจนถึงอายุเจ็ดขวบได้ แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมการมัดเท้าที่มีความแตกต่างกันในแต่ละหมู่บ้าน และแม่สื่อเป็นผู้มีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของคนจีนมากเช่นกัน

“...นางจะขึ้นมาที่หอหญิงนั่งลงบนม้า ขอดูเท้าของเด็กหญิงทุกคนในครอบครัวอ้อ แม่ล่ะ ต้าเจี้ยกับหม่ยเยว่ต้องยอมทำ ส่วนฉัน แม่ชะตากรรมจะอยู่ภายใต้การกำกับของคุณนายหวังแล้ว แม่ก็ยังบอกให้ฉันเอาเท้าให้นางดูด้วย แล้วที่คุณนายเกาพูดก็คือ ‘รองเท้าลึกลับเท่ากับรองเท้าจิ๋วของชาวเด็กคนนี้จะทำให้ผมมีความสุขได้’ หรือ ‘สันเท้าของแกที่โค้งงอลงคล้ายกันดูกับปลายเท้าที่ซื้อออกนั้นจะเตือนให้ผมคิดถึงเจ้าโลกของตัวเอง แล้ววันทั้งวันผู้ชายที่โชคดีคนนั้นก็จะคิดถึงแต่เรื่องบนเตียง” (หน้า 76-77)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผู้คนในสมัยนั้นเชื่อกันว่าหญิงสาวที่มีรองเท้าลึกลับโค้งงอลงคล้ายกันดู หรือปลายเท้าซื้อออก จะทำให้สามีมีความสุขและคิดถึงแต่เรื่องบนเตียง

3. ความเชื่อเรื่องการเย็บและปักลายรองเท้า

รองเท้าพิเศษที่ทำให้ขึ้นสำหรับหญิงสาวที่มีการมัดเท้า นั้นนับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากเช่นเดียวกัน ดังนั้นคนจีนในสมัยนั้นจึงให้ความสำคัญและพิถีพิถันในการเย็บปักรองเท้าเป็นอย่างมาก ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ตั้งแต่วัยที่ฉันยังออกไปวิ่งเล่นกับตุ๊กแก แม่ก็ได้เริ่มเย็บแถบผ้ายาว สีสฟ้าเตรียมไว้เป็นผ้ามัดเท้าให้ฉันแล้ว รองเท้าคู่แรกที่ฉันสวมนั้นแม่เย็บให้กับมือ แต่แม่ทุ่มเทแรงใจมากกว่าในการเย็บรองเท้าคู่เล็กสำหรับบุชญาเจ้าแม่กวณอิม เทพีแห่งความเมตตา ผู้รับฟังความทุกข์ระทมของหญิงทุกคน รองเท้าคู่เล็ก นั้นเย็บปกออย่างวิจิตรประณีต ยาวเพียงสามเซนติเมตรครึ่ง เย็บด้วยผ้าไหมสีแดง อันเป็นสินออกเรือนของแม่เอง” (หน้า 40)

“เราเย็บรองเท้าสำหรับสามี พ่อแม่สามี และพี่น้องทุกคนทั้งชายและหญิง รวมทั้งพี่สะใภ้ น้องสะใภ้ และเด็กทุกคนในบ้าน...ในภาษาถิ่นของเรานั้น คำว่ารองเท้า จะพ้องเสียงกับคำว่าเด็ก ...ยิ่งเราทำรองเท้าได้มากเท่าไร ก็จะมีลูกได้มากเท่านั้น” (หน้า 163)

วัฒนธรรมการมัดเท้านี้นอกจากจะมีการเย็บผ้าและรองเท้าเพื่อเตรียมพร้อม สำหรับการมัดเท้าของเด็กหญิงแล้ว ยังมีการเย็บรองเท้าขนาดเล็กเพื่อใช้สำหรับบุชญา พระโพธิสัตว์กวณอิม ซึ่งเป็นเทพีแห่งความเมตตาที่ชาวจีนนิยมนับถือ โดยผู้คนเชื่อว่า พระองค์จะเป็นผู้ที่รับฟังความทุกข์ระทมของหญิงสาวที่ได้ผ่านการมัดเท้ามา นอกจากนี้ก่อนการแต่งงาน หญิงสาวก็จะมีการเย็บรองเท้าให้แก่สามีในอนาคต รวมทั้งสมาชิกทุกคนในครอบครัวของสามี โดยที่หญิงสาวอาจยังไม่เคยเห็นรูปร่างหน้าตาของสามี แต่เนื่องจากว่าคำว่า “รองเท้า” ในภาษาถิ่นจะพ้องเสียงกับคำว่า “เด็ก” จึงมีความเชื่อว่าหากสามารถเย็บรองเท้าได้มากเท่าไรก็จะมีลูกได้มากเท่านั้น

การที่หญิงสาวต้องเย็บรองเท้าด้วยความประณีต และมีลวดลายที่สวยงาม ให้กับครอบครัวของสามีในอนาคตนั้น จะเป็นสิ่งที่แสดงให้กับทางครอบครัวสามีว่า หญิงสาวที่จะมาเป็นลูกสะใภ้มีความรับผิดชอบ อ่อนน้อมถ่อมตน พร้อมทั้งจะดูแลสมาชิกในครอบครัว ซึ่งการปักลวดลายบนรองเท้าจะมีมากมายหลายแบบและแฝงไว้ด้วยความหมายที่แตกต่างกัน โดยทั่วไปจะสื่อถึงสัญลักษณ์และความเชื่อเฉพาะของผู้ที่ปักลาย สีที่นิยมใช้ในการเย็บปัก คือ สีแดง และนิยมปักลายดอกไม้หรือสัตว์ เช่น

“เราปักลายบนรองเท้า เหม่ยเยว่ตั้งอกตั้งใจปักรองเท้าเจ้าสาวสีแดง ซึ่งเป็นรองเท้าที่ถือว่าล้ำค่าที่สุด เธอปักดอกบัวสีชมพูและสีขาวที่เบ่งบาน เป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ และความสามารถในการผลิตดอกออกผล...” (หน้า 166)

“...ฉันเลือกสีที่รู้ว่าเธอจะชอบ ฉันปักรูปดอกบัวและบันไดไว้บนรองเท้าข้างหนึ่ง เป็นสัญลักษณ์ว่าเธอจะปีนบันไดขึ้นไปเรื่อย ๆ เพื่อสู่สวรรค์ ดอกบัวหมายถึงความต่อเนื่องยาวนาน อีกข้างปักเป็นกวางตัวเล็ก และคางคาวปีกหยัก หมายถึงมีความสุขมีวาสนา” (หน้า 420)

การเย็บปักรองเท้าของชาวจีนในยุคนี้นิยมใช้ผ้าไหมสีแดง ชาวจีนมีความเชื่อว่าสีแดงเป็นสีแห่งความมงคลสำหรับทุกเทศกาล และยังมีการปักรูปดอกไม้หรือสัตว์ต่าง ๆ อีกด้วย การปักรูปต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนสื่อความหมายสิริมงคลทั้งสิ้น เนื่องจากมีเสียงพ้องกับคำที่มีความหมายมงคล เช่น “ดอกบัว” ภาษาจีนเรียกว่า “เหลียนฮวา” (莲花 lián huā) คำว่า เหลียน พ้องเสียงกับคำว่า เหลียน (连 lián huā) ที่แปลว่า ต่อเนื่องยาวนาน “กวาง” ภาษาจีนเรียกว่า “ลู่” (鹿 lù) พ้องเสียงกับคำว่า ลู่ (禄 lù) ที่แปลว่า บุญบารมี มีวาสนา และ “คางคาว” คือ “เปียนฝู” (蝙蝠 biānfú) คำว่า ฝู พ้องเสียงกับคำว่า ฟู (福 fú) ที่แปลว่า โชคลาภ นอกจากนี้ ชาวจีนยังนิยมปักลายสัตว์มีพิษทั้ง 5 อีกด้วยได้แก่ ตะขาบ คางคก แมงป่อง งู และกิ้งก่า โดยเชื่อกันว่า สัตว์มีพิษเหล่านี้จะช่วยต้านโรคที่มากับฤดูร้อนทั้งห้า คือ อหิวาตกโรค กาฬโรค ไข้รากสาด ไข้จับสั่น และไข้รากสาดใหญ่ จึงถือเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่ออีกรูปแบบหนึ่งของชาวจีนในยุคสมัยนั้น

นอกจากการปักรองเท้าด้วยสีแดงแล้ว ยังมีการเย็บด้วยผ้าสีอื่นที่เป็นสิริมงคลจากการที่เสียงพ้อง เช่น สีม่วงสลับกับสีขาว เนื่องจาก “สีม่วง” ภาษาจีนเรียกว่า “จื่อ” (紫 zǐ) พ้องเสียงกับคำว่า จื่อ (子 zǐ) ที่แปลว่าลูกชาย ส่วนสีขาว ภาษาจีนเรียกว่า “ไป” (白 bái) พ้องเสียงกับคำว่า ไป (百 bǎi) ที่แปลว่าร้อย เมื่อนำเอาสีม่วง

และสี่ขวามาประกอบกันจึงหมายถึงการมีลูกชายเป็นร้อย ซึ่งสื่อถึงความเป็นสิริมงคล เนื่องจากชาวจีนให้ความสำคัญกับการสืบทอดลูกหลานเป็นอย่างมาก

4. ความเชื่อเรื่องขั้นตอนการมัดเท้า

ลักษณะความเชื่อและการถือโชคลางต่าง ๆ เป็นรูปแบบของความเชื่อต่อเนื่อง ในทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่งซึ่งไม่ต้องการอธิบาย เหตุผล ชาวจีนให้ความสำคัญกับความเป็นสิริมงคลของชีวิตเป็นอย่างมาก การมัดเท้า ก็เช่นกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“แม่กับอาสะใภ้เริ่มตระเตรียมงาน เย็บผ้ามัดเท้าเพิ่มขึ้น และให้เรา กินเกี้ยวไส้ถั่วแดง เพื่อช่วยให้กระดูกของเราอ่อนตัว และเป็นเคล็ดด้วยว่าเท้า ที่มัดแล้วของเราจะกลมกลิ้งสวยงามและเล็กกะทัดรัดเช่นเกี้ยว วันก่อนจะเริ่ม มัดเท้า ผู้หญิงในหมู่บ้านพากันมาเยี่ยมเราที่หอหญิง พี่น้องร่วมสาบานของตัวเจี๋ย เอาขนมมาฝากอวยพรให้เราโชคดี และแสดงความยินดีที่เราจะได้เข้าสู่ ความเป็นหญิงอย่างเป็นทางการ” (หน้า 55)

เห็นได้ว่าชาวจีนในอดีตมีความเชื่อว่าการกินเกี้ยวไส้ถั่วแดงจะช่วยให้กระดูก มีความอ่อนตัว และยังถือเป็นเคล็ดว่าเท้าที่มัดแล้วนั้นจะมีความกลมกลิ้งสวยงามและ เล็กกะทัดรัดดังเช่นเกี้ยว นอกจากนี้ยังสามารถเห็นได้ว่าเหล่าหญิงสาวได้ให้ความสำคัญกับการมัดเท้าเป็นอย่างมาก เมื่อมีหญิงสาวจะเริ่มทำการมัดเท้า จะมีเหล่า หญิงสาวในหมู่บ้านมาอวยพรและให้กำลังใจ และเมื่อถึงเวลาที่จะเริ่มทำการมัดเท้า นั้น ก็ยังมีพิธีและขั้นตอนอีกมากมาย ซึ่งผู้ที่จะต้องมีการเตรียมตัวมาอย่างดีและ อุปกรณ์ต้องเตรียมอย่างครบครันเพื่อให้การมัดเท้าเป็นไปอย่างราบรื่น

“เช้าวันที่ยี่สิบสี่เดือนแปด เราสามคนเช่นไหว้เจ้าแม่เท้าเล็ก ด้วย ขนมบัวลอย ส่วนแม่ของเราก็เอารองเท้าเล็ก ๆ ที่ได้เย็บเอาไว้ไปวางไว้หน้ารูป ปั้นเล็ก ๆ ของเจ้าแม่กวนอิม จากนั้นอาสะใภ้ก็เตรียมสารส้ม ยาห้ามเลือด กรรไกร กรรไกรตัดเล็บแบบพิเศษ เข็มและด้าย แม่และอาสะใภ้ตั้งม้วน

ผ้าแถบที่ได้เย็บเตรียมไว้ออกมา แต่ละผืนกว้างห้าเซนติเมตร ยาวสามเมตร และได้ลงแป้งไว้อ่อน ๆ แล้วผู้หญิงทุกคนในบ้านก็พากันขึ้นไปชั้นบน ต้าเจี๋ยขึ้นไปเป็นคนสุดท้าย หัวน้ำร้อนขึ้นไปถึงหนึ่ง ในน้ำมีรากต้นหม่อน ผงอัลมอนต์ น้ำปลาสาวะ รากไม้ และพืชสมุนไพรนานาชนิด” (หน้า 56)

“แม่ล้างเท้าให้ ขัดด้วยสารส้ม เพื่อทำให้เนื้อเยื่อหดตัว และจำกัดเลือดกับหนองอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ให้เหลือน้อยที่สุด แม่ตัดเล็บเท้าฉันจนสั้นที่สุดเท่าที่จะสั้นได้ ขณะเดียวกันก็เอาผ้ามัดเท้าแช่น้ำ เพื่อมัดทิ้งเปียก ๆ เมื่อแห้งก็จะตึงแน่นยิ่งขึ้น จากนั้นแม่จับปลายผ้าด้านหนึ่งวางทาบลงบนหลังเท้า แล้วพันรอบนิ้วเท้าสัปดาห์ก่อนไต่ลงมาพันรอบเท้า จากนั้นไปที่ส้นเท้า พันรอบข้อเท้าอีกรอบเป็นการตรึงให้แน่น การพันมีจุดประสงค์คือดึงให้นิ้วเท้ากับส้นเท้ามาจับกัน เพื่อให้เกิดเป็นร่องแต่ปล่อยนิ้วหัวแม่เท้าไว้ใช้เดิน แม่ทำเช่นนี้หลายรอบจนกระทั่งผ้าหมด อาสะใภ้และยายยืนดูอยู่ด้านหลังตลอดกระบวนการ คอยดูไม่ให้ผ้าที่พันมีรอยย่นหรือมีร่อง สุดท้าย แม่เย็บปลายผ้าทั้งสองด้านให้ติดกันจนแน่น เพื่อไม่ให้หลุดและไม่ให้ฉันแค้นออกได้” (หน้า 56-57)

จากตัวอย่างข้างต้นแสดงให้เห็นว่าก่อนจะมีการมัดเท้า ต้องมีการเตรียมอุปกรณ์ทุกอย่างให้พร้อม แล้วจึงทำการเช่นไหว้ “เจ้าแม่เท้าเล็ก” และกราบไหว้พระโพธิสัตว์กวนอิมก่อน เพื่อช่วยให้การมัดเท้าที่กำลังจะเกิดขึ้นได้ดำเนินการไปอย่างราบรื่น หลังจากนั้นจึงเริ่มทำการมัดเท้าตามขั้นตอนอย่างพิถีพิถันและระมัดระวัง เมื่อทำการมัดเท้าเสร็จแล้ว หญิงสาวต้องฝึกเดินไปมาหลาย ๆ รอบ ถึงแม้ว่าขณะที่ต้องฝึกเดินไปเดินมานั้น หญิงสาวจะร้องไห้ด้วยความเจ็บปวด แต่ก็ยังคงถูกบังคับให้ฝึกเดินไปมา เมื่อพิธีมัดเท้าเสร็จสิ้นลง หญิงสาวจะมีการใช้ชีวิตอยู่กับเท้าที่ถูกมัดแน่น และก่อนนอนทุกคืนหญิงสาวจะต้องใส่รองเท้าแตะสำหรับใส่นอนเพื่อให้เท้าที่ผ่าน

การมัตนั้นคงที่และได้รูปตามที่ต้องการ เหตุการณ์เหล่านี้ทำให้เห็นได้ว่าหญิงสาวต้องทนกับความทรมาน เพื่อแลกกับการจะได้เป็นที่ทรงคุณค่าตามความเชื่อของสังคม

สรุปผล

นวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ” เป็นนวนิยายที่บอกเล่าชีวิตของหญิงจีนเผ่าเข้าที่ทำการมัตเท้าในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการมัตเท้าของชาวจีนในสมัยนั้น ทำให้เข้าใจถึงวิถีชีวิต ค่านิยมและความเชื่อของชาวจีนที่มีต่อวัฒนธรรมการมัตเท้า ในขณะที่เดียวกันยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองความเชื่อของชาวจีนทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ 1.ความเชื่อในเรื่องความสำคัญของเท้าและค่านิยมความงามของหญิงจีน 2.ความเชื่อในการบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชินแสและแม่สื่อ 3.ความเชื่อเรื่องการเย็บและปักลายรองเท้า 4.ความเชื่อในขั้นตอนการมัตเท้า

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงสภาพทางสังคมของผู้หญิงจีนในอดีต ถูกกำหนดมาตั้งแต่การเป็นสมาชิกของสังคม และสังคมในสมัยโบราณก็ได้ให้ความสำคัญกับขนาดเท้าของผู้หญิงมากกว่ารูปร่างหน้าตา เท้าจึงกลายเป็นตัววัดเกณฑ์ความสวยงาม สภาพภาพ และบทบาททางสังคมของผู้หญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ Wang & Liu (2012) เป็นการตีกรอบความงามของผู้หญิงจากเท้าที่แลงมาด้วยความเจ็บปวดและความพิการทางร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “การมัตเท้าเป็นประเพณีที่ทำร้ายหญิงสาว แสดงให้เห็นถึงจิตใจที่บิดเบี้ยวของผู้คน” (Chen, 2022) และการมัตเท้าจะไม่นับเป็นสิ่งสวยงามที่ประดับบนเรือนร่างที่ผู้หญิงแสวงหาอีกต่อไป ดังที่ Wang (2020) ได้กล่าวไว้ จึงส่งผลให้วัฒนธรรมการมัตเท้าหายไปจากสังคมจีน

จากการศึกษาพบว่า การมัดเท้าเป็นสิ่งที่สร้างความเจ็บปวดให้กับผู้หญิงเป็นอย่างมาก แต่อีกมุมมองหนึ่ง ผู้วิจัยพบว่า แท้ที่จริงแล้วกลับเป็นความยินยอมในตัวของผู้หญิงเอง เพื่อที่จะได้ข้อแลกเปลี่ยนเป็นอำนาจเล็ก ๆ ที่ผู้หญิงในสังคมชายเป็นใหญ่พึงจะมีได้ นอกจากนี้ ยังเห็นได้ว่า ถึงแม้จุดเริ่มต้นของการมัดเท้าจะเริ่มมาจากผู้ชาย แต่ความเป็นจริงแล้วผู้หญิงจีนในสมัยนั้น ก็เป็นผู้ที่สร้างความเจ็บปวดให้กับคนเพศเดียวกัน เป็นผู้สมรู้ร่วมคิดในตำราวัฒนธรรมอันเจ็บปวดนี้ให้สืบทอดสู่คนรุ่นต่อมาอีกด้วย นับเป็นการตอกย้ำให้ผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุเท่านั้น ถึงแม้ว่าในปัจจุบันนี้การมัดเท้าได้ยุติลงแล้ว แต่วัฒนธรรมการมัดเท้านี้ได้กลายเป็นร่องรอยอันเจ็บปวดสำหรับผู้หญิงที่มีโอกาสลืมเลือนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นองค์ความรู้ที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในภูมิหลังทางวัฒนธรรมการมัดเท้าสำหรับผู้สนใจทั่วไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาจากวรรณกรรม รวมทั้งเอกสารทางประวัติศาสตร์อื่น ๆ เพิ่มเติมให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และควรมีการศึกษาในเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงไกร กองเส็ง. (2559). “ร่างกายภายใต้บังคับการ” การเปลี่ยนแปลงความหมาย “ความงาม” ของสตรีไทย-จีนตามวิถีสมัยใหม่. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง*, 5(2), 235-249.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2532). *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-จีน ฉบับราชบัณฑิตยสถาน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). อมรินทร์ พรินตติ้ง กรุ๊ปจำกัด.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554*. นานมีบุ๊คพับลิเคชัน.
- ลัญจกร นิลกาญจน์. (2561). วัฒนธรรมความเชื่อกับการจัดการศรัทธาของชุมชน. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 10(2), 11-20.
- ลิซ่า ซี. (2549). *Snow Flower and the Secret Fan* [จดหมายลับไปเหอ]. หก. อรุณการพิมพ์.
- สุพัตรา สุภาพ. (2542). *สังคมและวัฒนธรรมไทย: ค่านิยม ครอบครั้ว ศาสนา ประเพณี* (พิมพ์ครั้งที่ 10). ไทยวัฒนาพานิช.
- Chen Mingdi. (2022). Lun Feng Yicai 《San cun Jin lian》 zhong de chanzu ‘e su. *Masterpieces Review*. (17). 80-82.
- Ding Mei. (2020). Chan zu wenhua de “xing” yu “shuai”. *The Public Art and Literature Journal*. 222-223.
- Liang Xia. (2017). Chanzu qiyuan yanjiu zongshu. *Wenhua yu Tansuo Journal*. (6). 108.

- Liu Yuting, Jiang Yanglin, Wu Huimin, & He Biao. (2021). Research on the Influence of Foot-Binding on Female Foot Shape. **Tansuo yu Zhengming Journal**. 11(35). 204-211.
- Wang Jingke. (2020). Zhongguo nvxing chanzu xisu yu zhengrong wenhua de bijiao yanjiu. **Xiandai Shangwu Gongye Journal**. (9). 190-192.
- Wang Zhixue & Liu Yan. (2012). Lun Zhongguo gudai xisu yu shehui wenhua fazhan de luoji yanjin. **Seeker Journal**. (1). 46-48.

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
The Development of Chinese Speaking Skills Using
Simulation Activities of the First Year Chinese Language
Students, Faculty of Humanities and Social Sciences
at Muban Chom Bueng Rajabhat University

นุกูล ธรรมจง^{*1} ภาณุกรณ์ จันทร์สว่าง² ชนกพร ขาวคำ³ ณัฐภักดิ์ศรี พงษ์โพเนเพ็ท⁴ กฤษดา กฤตเมธกุล⁵
อาทิตย์ธเนศ อุไรกุล⁶

Nukul Thammachong^{*1} Panukorn Jansawang² Chanokphorn Khaokham³

Natpaphat Phongphonphek⁴ Kritsada Krittamethakun⁵ Arhittaned Uraikul⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง และ 3) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์

* Corresponding author, e-mail: snow_princess3@hotmail.com

^{1,3,5} ดร., อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

^{1,3,5} Dr., Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Muban Chom Bueng Rajabhat University

^{2,4,6} อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

^{2,4,6} Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Muban Chom Bueng Rajabhat University

จำลองระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “การพูดในชีวิตประจำวัน” เนื้อหา 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วย 1) แบบประเมินทักษะการพูด ภาษาจีน 2) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน 3) ใบงานกิจกรรม และ 4) แบบทดสอบวัดทักษะการพูด ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน ใช้การทดสอบค่าทีที่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.73/85.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับร้อยละ 73.54 หมายความว่า นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูด และ 3) นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูด ภาษาจีน กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

Abstract

The research aimed to 1) develop lesson plans to practice Chinese speaking skills using the simulation based on the efficiency criterion determined at 80/80; 2) seek for the Effectiveness of the lesson plans to practice Chinese speaking skills using the simulation and; 3) compare the

Chinese speaking skills of first-year Chinese language students before and after using simulation. The instruments used to collect data were: 1) the Chinese lesson plans using simulation on "Speaking in Daily Life"; and 2) a unit of study content consisting of 8 two-hour lesson plans applied over 4 weeks, which was 16 hours in total. Each lesson plan was comprised of 1) a Chinese speaking skills assessment form, 2) a learning behavior assessment form, 3) an activity sheet, and 4) a speaking skills test. The data were analyzed to discover the effectiveness and efficiency of the lesson plans. The statistics used were mean, percentage, standard deviation, the comparison of students' speaking skills before and after using simulation activities, and correlated t-test.

The results revealed that 1) the efficiency of the lesson plans was determined at 81.73/85.45, which was higher than the defined criterion; 2) the lesson plans for Chinese speaking skills using simulation had an effectiveness index of 73.54%, which was able to determine that students learned and improved their speaking skills; and 3) the students who studied using simulation activities improved their Chinese speaking skills at a statistically significantly higher level at 0.01.

Keywords: Speaking Skill Development Chinese Language
Simulation Activities

บทนำ

เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 หากไม่นับรวมภาษาอังกฤษที่ถือว่าเป็นภาษาราชการของประชากรเกือบทั่วโลก อีกภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นที่ต้องการของประชากรโลกในยุคนี้คือ ภาษาจีน ด้วยว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดภาษาหนึ่งของโลกที่นับวันจะมีบทบาททางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศจีนรวมถึงนานาชาติด้วยเช่นกัน ไม่เว้นแม้แต่ประเทศไทย ที่เปิดสอนกันอย่างแพร่หลายมากกว่าในอดีต (อดุลย์ รัตนมันเกษม, 2556)

นอกจากนี้ความสำคัญในการเรียนภาษาจีนในปัจจุบัน ผู้เรียนต้องเน้นทักษะการพูดสื่อสารให้ได้มาตรฐาน ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก เพราะการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) แบบใหม่ นอกเหนือจากที่เคยใช้เกณฑ์วัดระดับความสามารถทางภาษาจีนจากการสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันยังมีการทดสอบการพูดสื่อสารด้วยเพื่อให้ทัดเทียมมาตรฐานของการสอบภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในระดับสากล (โอรล์ แคมปัส, 2562)

ทักษะการพูด ถือเป็นทักษะด้านการแสดงออกอย่างหนึ่ง เพราะนอกจากผู้พูดต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาและสิ่งที่พูดแล้ว ผู้พูดยังจำเป็นต้องได้รับการฝึกเพื่อให้พูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฝึก ต้องอาศัยแรงจูงใจและความถนัดของผู้เรียน รวมทั้งสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน (บารุง โตรัตน์, 2524: 62) ซึ่งการสอนพูดที่ดีต้องใช้ภาษาที่พบจริงในชีวิตประจำวัน และขั้นตอนการฝึกพูดเบื้องต้นนั้นควรมุ่งเน้นเกี่ยวกับความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) (อัญชลิการ์ ชันติ และคณะ, 2562)

ปัญหาที่ผู้เรียนพบค่อนข้างมากในการเรียนภาษาจีนคือ ไม่สามารถสนทนาสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ หรือฟังไม่เข้าใจ เพราะว่าการเรียนภาษาจีนให้ได้ผลดีนั้น จะอาศัยความรู้ความสามารถทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีนที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสาร

กับเจ้าของภาษาได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้สอนควรเน้นความสามารถในการพูดสื่อสารของผู้เรียนเป็นหลัก โดยการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสถานการณ์ในการใช้ภาษา และการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ (อัญชลิการ์ ชันติ และคณะ, 2562)

จากปัญหาข้างต้นสามารถพบได้มากกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จากการสอบประมวลความรู้ภาษาจีนทักษะด้านการพูดพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจประเด็นคำถามและหัวข้อที่ต้องพูด แต่ไม่สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารออกมาได้อย่างถูกต้อง เช่น 1) เลือกใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง 2) เรียงรูปประโยคเหมือนภาษาไทย และ 3) ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเชื่อมและการเว้นวรรคคำศัพท์ ทำให้ความหมายเปลี่ยนเหล่านี้ เป็นต้น

ในการเรียนภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น นิยมใช้การสอนแบบสถานการณ์เป็นฐาน เน้นสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่จำลองเหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้นห้องเรียนจึงกลายเป็นเวทีให้กับผู้เรียนสวมบทบาทผู้ร่วมแสดง ส่วนสถานการณ์เสมือนการจำลองบุคคล เหตุการณ์ และข้อมูลที่จำเป็น โดยเริ่มอยู่ในรูปของเอกสารก่อนการบันทึกภาพและเสียงแสดงบทบาทตามสถานการณ์ต่าง ๆ และไม่เพียงแต่แสดงบทบาทเท่านั้น ยังต้องมีการใช้ประสบการณ์ส่วนตัวมาตัดสินใจและการแก้ปัญหา ร่วมกับผู้อื่นด้วย (Leo Jones, 1983: 1)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการพูดให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระแท้จริง ซึ่งเป็นวิธีที่เสริมบทเรียน ให้นักศึกษาสามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

เครื่องมือวิจัย และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง การพูดในชีวิตประจำวัน โดยใช้สถานการณ์จำลอง เนื้อหา 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน และ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา 4 เรื่อง คือ 1) เรื่องครอบครัว (家庭) 2) เรื่องถามทาง (问路) 3) เรื่องซื้อของ (购物) และ 4) เรื่องเวลา (时间)

2) แบบทดสอบวัดทักษะทางการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียน (pretest-posttest)

1.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ดังนี้

1) ศึกษา ตำรา เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง

2) เขียนแผนและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้สถานการณ์จำลอง เริ่มจากการฝึกพูดบทสนทนาสั้น ๆ และ ประโยคพื้นฐานรูปแบบต่าง ๆ จากง่ายไปหายาก หลังจากนั้นฝึกบทสนทนาจากสถานการณ์จำลองโดยเชื่อมโยงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยฝึกพูดจากหัวข้อที่กำหนดหรือให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างสถานการณ์ขึ้นมาเอง

3) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความถูกต้องของเนื้อหา และนำผลประเมินที่ได้มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence)

ผลคะแนน 0.67-1.00 มีความหมายว่ามีความสอดคล้องของเนื้อหา แต่หากค่าถ้อยคำดัชนีต่ำกว่า 0.67 ข้อความนั้นจะถูกตัดออก หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้นจากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลองที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักศึกษาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

1.2.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1) อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนจำนวน 6 ท่าน ประชุมเพื่อศึกษาข้อมูลในการจัดทำแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การวัดผลการเรียนรู้และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน รวมถึงแบบประเมินพฤติกรรมการเรียน และกิจกรรมใบงานของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน

2) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้รายละเอียดเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะสังเกต 5 รายการ รวม 20 คะแนน ดังนี้ การออกเสียงพยัญชนะ สระ คำศัพท์และข้อความ 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

4 คะแนน ออกเสียงถูกต้องชัดเจน

3 คะแนน ออกเสียงผิดเล็กน้อย

2 คะแนน ออกเสียงผิดเป็นส่วนใหญ่

1 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน

-การออกเสียงหนักเบา 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

4 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาถูกต้องสมบูรณ์

- 3 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาผิดเล็กน้อย
 - 2 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาผิดเป็นส่วนใหญ่
 - 1 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาไม่ถูกต้อง
- การใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 4 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
 - 3 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย
 - 2 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่
 - 1 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- ความคล่องแคล่วในการพุด 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 4 คะแนน พุดชัดเจน โต้ตอบได้อย่างรวดเร็ว สื่อความได้ชัดเจน
 - 3 คะแนน พุดได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดเล็กน้อย
 - 2 คะแนน พุดติดขัดบางส่วนและหยุดเป็นช่วง ๆ
 - 1 คะแนน พุดตะกุกตะกักหยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง/พุดไม่ได้เลย
- การประยุกต์ใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์ 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 4 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม
 - 3 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
 - 2 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้เล็กน้อย
 - 1 คะแนน ไม่สามารถประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ในขณะที่ทำการทดสอบแบบวัดทักษะการพุด ผู้ศึกษาค้นคว้าจะสังเกตพฤติกรรมพุดของนักศึกษาในด้านการพุดและบันทึกผลการสังเกต

3) นำแบบทดสอบวัดทักษะการพุดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และนำผลประเมินที่ได้มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-

Objective Congruence) ผลคะแนน 0.67 -1.00 มีความหมายว่ามีความสอดคล้องของเนื้อหา แต่หากค่าถ้านั้นค่าดัชนีต่ำกว่า 0.67 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.87

4) นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลองที่ปรับปรุงไปแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักศึกษาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

1.2.3 ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีลักษณะดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง การพูดในชีวิตประจำวัน โดยใช้สถานการณ์จำลอง เนื้อหา 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย 1) 家庭 (ครอบครัว) แบ่งเป็น 介绍自己 (แนะนำตนเอง) และ 介绍家庭成员 (แนะนำสมาชิกในครอบครัว) 2) 问路 (ถามทาง) แบ่งเป็น 迷路 (หลงทาง) และ 指路 (บอกทาง) 3) 购物 (ซื้อของ) แบ่งเป็น 买衣服 (ซื้อเสื้อผ้า) และ 买水果 (ซื้อผลไม้) และ 4) 时间 (เวลา) แบ่งเป็น 问时间 (ถามเวลา) และ 问出生日期 (ถามวันเกิด)

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วย แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน และกิจกรรมใบงาน ดังนี้

1. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้รายละเอียดเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะสังเกต 5 รายการ รวม 10 คะแนน ดังนี้

1.1 การออกเสียงพยัญชนะ สระ คำศัพท์และข้อความ 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน

1.5 คะแนน ออกเสียงผิดเล็กน้อย

- 1 คะแนน ออกเสียงผิดเป็นส่วนใหญ่
- 0.5 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน
- 1.2 การออกเสียงหนักเบา 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ประโยคได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์
- 1.5 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ประโยคผิดเล็กน้อย
- 1 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ประโยคผิดเป็นส่วนใหญ่
- 0.5 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ไม่ถูกต้อง
- 1.3 การใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 1.5 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย
- 1 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่
- 0.5 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 1.4 ความคล่องแคล่วในการพุด 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน พุดชัดเจน โต้ตอบได้อย่างรวดเร็ว สื่อความได้ชัดเจน
- 1.5 คะแนน พุดได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดเล็กน้อย
- 1 คะแนน พุดติดขัดบางส่วนและหยุดเป็นช่วง ๆ
- 0.5 คะแนน พุดประโยคตะกุกตะกักหยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้งหรือพุด

ไม่ได้เลย

- 1.5 การประยุกต์ใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์ 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม
- 1.5 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
- 1 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้เล็กน้อย
- 0.5 คะแนน ไม่สามารถประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

2. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน โดยใช้พฤติกรรมที่จะสังเกต 5 รายการ รวม 10 คะแนน ดังนี้

- 2.1 ความกระตือรือร้น 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 2 คะแนน กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานตลอดเวลา
 - 1.5 คะแนน กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่
 - 1 คะแนน กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานบางครั้ง
 - 0.5 คะแนน ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่มีความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม
- 2.2 ความสนใจในการเรียน 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 2 คะแนน ตั้งใจทำงานที่กำหนดให้จนเสร็จสมบูรณ์ทันเวลา
 - 1.5 คะแนน ตั้งใจทำงานที่กำหนดให้จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์
 - 1 คะแนน ตั้งใจทำงานที่กำหนดให้จนเสร็จแต่ไม่ค่อยสมบูรณ์ทันเวลา
 - 0.5 คะแนน ไม่มีความรับผิดชอบทำให้งานไม่บรรลุเป้าหมาย
- 2.3 ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 2 คะแนน กล้าถาม-ตอบ อาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรมทุกครั้ง
 - 1.5 คะแนน กล้าถาม-ตอบ อาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่
 - 1 คะแนน กล้าถาม-ตอบ อาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรมบางครั้ง
 - 0.5 คะแนน ไม่กล้าถาม-ตอบ ไม่เคยอาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรม
- 2.4 ความสนุกสนาน 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 2 คะแนน ร่วมกิจกรรมอย่างไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน ร่าเริงทุกครั้ง
 - 1.5 คะแนน ร่วมกิจกรรมอย่างไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน ร่าเริงเป็นส่วนใหญ่
 - 1 คะแนน ร่วมกิจกรรมอย่างไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน ร่าเริงบางครั้ง
 - 0.5 คะแนน มีท่าทางเบื่อหน่ายมาก ไม่อยากปฏิบัติกิจกรรม
- 2.5 การแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็น 2 คะแนน มีเกณฑ์

การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดที่แตกต่างตลอดเวลา

1.5 คะแนน มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดที่แตกต่างเป็นส่วนใหญ่

1 คะแนน มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดที่แตกต่างบางครั้ง

0.5 คะแนน ไม่มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่เคารพความคิดที่แตกต่าง

3. กิจกรรมใบงาน โดยใช้รายละเอียดเนื้อหาและจุดประสงค์เป็นตัวกำหนด ทั้งหมด 8 ใบงาน ใบงานละ 10 คะแนน

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองสอน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ให้นักศึกษาทำการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียน

2) อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนให้ผู้เรียนเข้าใจ

3) จัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการทำการสอน 16 ชั่วโมง พร้อมทั้งประเมินความสามารถการพูด ประเมินกิจกรรมใบงาน และประเมินพฤติกรรมการเรียน ซึ่งแนบท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเริ่มดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงกันยายน 2564

4) ทำการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังสอนครบทั้ง 8 แผน บันทึกคะแนนก่อนและหลังเรียน จากนั้นทดสอบสมมติฐาน

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งกำหนดตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2) วิเคราะห์หาค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยที่มีความสัมพันธ์กัน t-test independent

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมระหว่างเรียน E_1 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบหลังเรียน E_2 ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง

แผนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน	คะแนนเต็มระหว่าง (E_1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E_1)	คะแนนเต็มหลังเรียน (E_2)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E_2)	E_1 / E_2
แผนที่ 1-8	100	81.73	81.73	20	17.09	85.45	81.73/85.45

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 เท่ากับ 81.73 และ E_2 เท่ากับ 85.45 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 โดยใช้สถานการณ์จำลอง ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ช่วงการวัดผล	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ร้อยละดัชนีประสิทธิผล
ก่อนเรียน	20	9.00	1.19	73.54
หลังเรียน	20	17.09	.97	

จากตาราง 2 พบว่า ประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับร้อยละ 73.54 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ตั้งแต่ร้อยละ 50 ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในด้านทักษะการพูด

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	22	9.00	1.19	26.272	.000**
หลังเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลอง	22	17.09	.97		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาหลังจากเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย

จากผลการใช้แผนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 81.73 และ E_2 คะแนนเฉลี่ยประเมินทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน เท่ากับ 85.45 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.73/85.45 แสดงว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจเนื่องมาจากการออกแบบแผนกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกพูดบทสนทนาจากง่ายไปหายาก เชื่อมโยงจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะพูด กล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Huanhuan Ma (2019) พบว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีประสิทธิภาพของ $E1/E2$ เท่ากับ

85.77/85.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติ ที่ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย จึงทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชรินทร์ เจนจบวรธุรกิจ และคณะ (2562: 133) ที่พบว่า การสร้างกิจกรรมในลักษณะบทสนทนาที่มาจากสถานการณ์จริงให้นักศึกษา ได้ปฏิบัติหรือจำลองสถานการณ์ จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการสื่อสารมากขึ้น จึงส่งผลให้การเรียนบทเรียนและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียน ภาษาจีนธุรกิจในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ โดยค่าความพึงพอใจในด้านเนื้อหา การนำไปใช้ และกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของ นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย โดยใช้สถานการณ์จำลอง คิดเป็นร้อยละ 73.54 หมายความว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไชยฉัตร โรจนพลทامل (2562) พบว่า ผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบโดยใช้สถานการณ์ เป็นฐานการเรียนรู้หลังเรียน ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนภาษาจีน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของชลธิชา สว่างไตรภาพ และนันทิวัน อินทาดกรวด (2560: 182) พบว่า ผู้เรียนหลังจากที่ได้ใช้กระบวนการเรียน โดยบทบาทสมมติ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ตามสถานการณ์ต่างๆ จากบทบาทสมมติ และใช้ไหวพริบ เชาวปัญญาในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ จากความโดดเด่นของการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมติส่งผลให้นักเรียนที่ทดลองนั้นได้รับการพัฒนาทักษะการพูดและเกิดความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นจึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลการศึกษา

ของ อัญชลิกการ์ ชันติ และคณะ (2562) พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาจีน ของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สาธิตา พันเทศ และไพทยา มีสัตย์ (2564) ที่พัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการสื่อสารภาษาจีน โดยการเรียนรู้ ด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการเปรียบเทียบ ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกับความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 เนื้อหาที่เลือกควรให้มีหลายตัวเลือกเพื่อให้สามารถแสดงสถานการณ์ จำลองที่หลากหลาย โดยต้องเหมาะสมกับระดับชั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูด ภาษาจีนที่หลากหลายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถ พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ดี ซึ่งเทคนิคและวิธีการ ถ่ายทอดความรู้ดังกล่าว อาจมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างเป็นการเฉพาะ ดังนั้นผู้ที่สนใจนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามงานวิจัยนี้ ไปใช้ ควรศึกษาสภาพปัญหาของผู้เรียน และศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน ก่อนนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลองต่าง ๆ ในช่วงชั้นอื่น ๆ เพื่อนำไปทดลองและหาประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูด ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นแล้วนำมาเปรียบเทียบ เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชลธิชา สว่างไตรภพ และนันทวัน อินหาตกรวด. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1. **นวัตกรรมและเทคโนโลยีขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0. การประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 4** (น.174 -183). สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ไชยฉัตร โรจน์พลทامل. (2562). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์]. Digital Research Information Center. <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/309576>

บำรุง ไตรรัตน์. (2524). **วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ**. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชรินทร์ เจนจบธุรกิจ, รุจิภา บัญเชิด, วีรนุช สัจจาสัย และณัฐริดา โพชสาลี. (2562). การพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. ใน สุรีย์มาศ สุขกสิ (บ.ก.), **การวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่13** (น. 127-133). สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

สาธิตา พันเทศ และไพทยา มีสัตย์. (2564). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียง และการสื่อสารภาษาจีน โดยการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 4(12), 62.

อดุลย์ รัตนมันเกษม. (2556). **หลักไวยากรณ์จีน ฉบับเรียนรู้ด้วยตนเอง**. เต่าประยุกต์.

อัญชลีการ์ ชันติ, สมเกียรติ อินทสิงห์ และสุนทรี คนเที่ยง. (2562). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น. **วารสารศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**, 3(1), 34-41.

อัญชลีการ์ ชันติ, สมเกียรติ อินทสิงห์, สุนทรี คนเที่ยง และสุนันชัย ออนตะไคร้.

(2562). แนวเบื้องต้นการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. **วารสาร Veridian E-Journal**, 12(1), 467-483.

โอวล์ แคมปัส. (2561, 11 กรกฎาคม). การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน HSK, owlcampus. <https://owlcampus.com/hsk-chinese-proficiency-test/>
Huanhuan Ma. (2019). **Developing Chinese Speaking Skills through Role Play Activities of Chinese Major Students, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University** [Master Degree]. Rajabhat Maha Sarakham University.

Jones, Leo. (1983). **Eight Simulations**. Cambridge University Press.

การฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาจากอุปรากร

เรื่อง อิลบาปิเอเรตีซีวีลีอา

Rehearsal Technique for Almaviva's Arias

from Il Barbiere Di Siviglia

ปรณพัชร ดอกรัก*¹ เด่น อยู่ประเสริฐ²

Pannapat Dorkrak*¹ Denny Euprasert²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง การฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาจากอุปรากรเรื่อง อิลบาปิเอเรตีซีวีลีอา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเทคนิคการขับร้อง และหาแนวทางการฝึกซ้อม และการตีความ ในบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา ซึ่งประกอบด้วยบทเพลง *เอ็คโครีเต็นเตอินเซโล* และบทเพลง *เซอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามาเต* โดยเป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์เพื่อใช้ในการแสดงขับร้อง

จากการศึกษาบทเพลงอาเรียทั้ง 2 บทเพลง พบว่าควรเริ่มต้นการฝึกซ้อมจากการตีความบทเพลงก่อนเสมอเพื่อให้เข้าใจภาพรวมของบทเพลง ทั้งในแง่ของบทละคร คำร้อง และโครงสร้างของบทเพลงโดยรวม ในส่วนของเทคนิคการขับร้องควรให้ความสำคัญกับ กระบวนการหายใจ กระบวนการเปล่งเสียง กระบวนการสร้างเสียง กังวาน และกระบวนการออกเสียงคำร้อง ที่จะต้องฝึกซ้อมจนเกิดความเชี่ยวชาญ

* Corresponding author, e-mail: w.dorkrak@hotmail.com

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

¹ Graduate student, Conservatory of music, Rangsit University

² อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์, ดร., วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

² Advisor, Associate Professor, Dr., Conservatory of music, Rangsit University

และสามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดเสียงร้องที่เป็นธรรมชาติมากที่สุด จากนั้นจึงควรฝึกซ้อมกับดนตรีบรรเลงประกอบเพื่อการสื่อสารบทเพลงออกมาในทิศทางเดียวกันทั้งด้านอารมณ์เพลง อัตราจังหวะและความเข้มของเสียง

คำสำคัญ: การฝึกซ้อม การขับร้อง อุปรากร อาเรีย อัลมาวีวา

Abstract

The purposes of this study were to investigate vocal techniques as well as rehearsal methods and interpret Almaviva's arias which consists of *Ecco ridente in cielo* and *Se il mio nome saper bramate*. This is an analytical study for vocal performances.

Based on the study of Almaviva's two arias, the interpretation of arias was recommended to be prioritized so that vocal performers could understand the themes and key messages conveyed through arias as well as their librettos, lyrics, and structures. In terms of the rehearsal techniques, vocal performers were recommended to rehearse the breathing mechanism, vocalization, vocal resonance, and lyric pronunciation. Having mastered those techniques, vocal performers could optimize their vocals resulting in the natural voice production. In addition, they were recommended to rehearse along with music to practise the communication of messages conveyed through arias to ensure that the harmony of the tones, the beats, the intensities of arias.

Keywords: Rehearsal Singing Opera Arias Almaviva

บทนำ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำบทเพลงอาเรีย (Aria) ของตัวละครชื่ออัลมาวีวา (Almaviva) จากอุปรากร (opera) เรื่อง อิลบาบิเเรตีซีวีลีอา (Il Barbiere di Seviglia) ประพันธ์ดนตรีโดยโจอักคิโน อันโตนีโอ รอสซินี (Gioacchino Antonio Rossini) ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีการใช้เทคนิคที่หลากหลายในการขับร้อง มีความสวยงามทั้งทางด้านภาษาและแนวทำนอง ประกอบด้วยบทเพลง *เอ็คโครีเต็นเตอินเซโล (Ecco ridente in cielo)* ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีจุดเด่นของทำนองที่มีการเคลื่อนตัวอย่างรวดเร็วในลักษณะของบันไดเสียง มีการใช้ช่วงเสียงที่ครอบคลุมในทุกช่วง และบทเพลง *เซอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามาเต (Se il mio nome saper bramate)* ที่ต้องใช้การขับร้องที่นุ่มนวลอ่อนหวาน ต้องการความต่อเนื่องของเสียงเป็นอย่างมาก ซึ่งทั้งสองบทเพลงผู้วิจัยมีโอกาสดำขับร้อง และใช้ศึกษาในวิชาการปฏิบัติขับร้อง จากการได้ขับร้องบทเพลงดังกล่าว ผู้วิจัยพบปัญหาในระหว่างการฝึกซ้อมบทเพลง เพื่อที่จะใช้ในการแสดง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางในการฝึกซ้อมและตีความบทเพลงเพื่อพัฒนาการแสดงขับร้องให้ดียิ่งขึ้น

การแสดงอุปรากรในแต่ละครั้งล้วนต้องใช้ความพยายามและความสามารถอย่างสูงเพื่อให้เกิดเป็นผลงานอันงดงาม และยิ่งใหญ่มหาภูมิของการแสดง เนื่องด้วยอุปรากรนั้นเป็นละครเพลงร้องที่มีองค์ประกอบของศิลปะแขนงต่าง ๆ รวมไว้อย่างหลากหลายทั้งด้านดุริยางคศิลป์ นาฏศิลป์ วรรณศิลป์ ทัศนศิลป์ ศิลปะการละคร เป็นต้น ด้วยองค์ประกอบทั้งหลายเหล่านี้จึงจะสามารถสร้างผลงานที่มีความสมบูรณ์แบบได้ แต่ส่วนที่มีความสำคัญและเป็นหัวใจหลักของอุปรากรนั้นก็คือส่วนของดนตรีและการขับร้อง เพราะการสื่อสารทางอารมณ์จากตัวละครสู่ผู้ฟังนั้นคือการขับร้องเป็นหลักที่จะเป็นตัวดำเนินเรื่องราวตั้งแต่เริ่มจนจบการแสดง

การขับร้องเป็นศิลปะแขนงหนึ่งในทางดนตรี ซึ่งมีความแตกต่างและพิเศษไปจากการบรรเลงเครื่องดนตรีประเภทอื่น คือในเรื่องของแหล่งกำเนิดของเสียงในเครื่องดนตรี

ชนิดอื่น ๆ เสียงล้วนถูกผลิตขึ้นจากการตี การสี การตี การเป่า และการสะท้อนขององค์ประกอบในเครื่องดนตรี ในทางกลับกันเสียงที่เกิดขึ้นจากการขับร้องนั้นถูกสร้างขึ้นมาด้วยกระบวนการสรีรวิทยาภายในร่างกายของผู้ขับร้อง ดังนั้นจึงเป็นการผสมผสานเรื่องของศิลปะ และสรีรวิทยา เกี่ยวกับการทำงานของระบบหายใจ และกล้ามเนื้อต่าง ๆ ที่ใช้ในการร้องเพลง โดยเทคนิคในการขับร้องสามารถแยกตามกระบวนการกำเนิดเสียงของมนุษย์ได้ 4 กระบวนการ ได้แก่ กระบวนการหายใจ กระบวนการเปล่งเสียง กระบวนการสร้างเสียงกังวาน และกระบวนการออกเสียงคำร้อง (กิตตินันท์ ชินสำราญ, 2561) ที่จะต้องมีการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ โดยเฉพาะการขับร้องในอุปรากรนั้นเป็นการร้องแบบคลาสสิกของชาวตะวันตก ซึ่งมีความแตกต่างทั้งทางด้านสรีระร่างกาย และภาษา ที่ผิดออกไปจากธรรมชาติของชาวไทย หรือชาวเอเชีย ผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาถึงขั้นตอนและวิธีการฝึกซ้อมอย่างถูกต้องเหมาะสมกับธรรมชาติของร่างกายอย่างมีคุณภาพ

การฝึกซ้อมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนักดนตรีทุกคน เพราะการจะเป็นนักดนตรีที่มีความสามารถ มีการแสดงดนตรีที่มีคุณภาพ ต้องเริ่มมาจากการฝึกซ้อมที่ดี การฝึกซ้อมที่เป็นเพียงแค่การบรรเลงหรือขับร้องไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีจุดมุ่งหมาย การฝึกที่แน่นชัด นอกจากจะไม่แก้ปัญหาก็จะทำให้การบรรเลงใด ๆ แล้ว อาจเกิดการย้ำและซ้ำ สิ่งที่เกิดผลทำให้เกิดขึ้นบ่อยจนเป็นความเคยชินในสิ่งที่ผิดพลาด (อภิชัย เลี่ยมทอง, 2557) โดยเฉพาะสำหรับการขับร้อง การฝึกฝนในเทคนิคต่าง ๆ การทำความเข้าใจในการทำงานของร่างกาย มีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง นอกจากนี้ในการตีความบทเพลง เป็นอีกส่วนสำคัญในการฝึกซ้อมเช่นกัน ดวงใจ อมาตยกุล (2545) กล่าวว่า “นักร้องควรเข้าใจภาพลักษณ์โดยรวมของเพลงร้องในระดับลึก โดยพิจารณากระบวนการของเพลงร้องอย่างถี่ถ้วนเพื่อเรียนรู้วิธีการประพันธ์ เพื่อให้เพลงแต่ละเพลงเป็นเช่นที่เป็น และศึกษาความหมายที่ซ่อนอยู่ในเพลงเพื่อถ่ายทอดให้ได้ อย่างมีความหมายตรงตามที่คีตกวีประสงค์ที่จะสื่อต่อผู้ฟัง” จากข้อความข้างต้นจะเห็นว่า

การฝึกขับร้องควรให้ความสำคัญทั้งทางด้านเทคนิค และด้านการตีความหมายของบทเพลง เมื่อนักร้องฝึกฝนจนมีเทคนิคการร้องที่ถูกต้อง ประกอบกับความเข้าใจบทเพลงอย่างลึกซึ้ง ย่อมส่งผลต่อการแสดงขับร้องที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งในบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา ทั้งสองบทเพลงนั้นมืองค์ประกอบที่ครอบคลุมทั้งด้านเทคนิคที่มีความหลากหลาย รวมทั้งต้องใช้การตีความอย่างละเอียด เมื่อผ่านกระบวนการฝึกซ้อมที่มีคุณภาพ จึงเปรียบเหมือนการได้เรียนรู้และพัฒนาการขับร้องได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและตีความบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา
2. เพื่อศึกษาแนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถพัฒนาเทคนิคการขับร้องบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาได้ดียิ่งขึ้น
2. ทราบถึงวิธีการฝึกซ้อม และเข้าใจในบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา
3. สามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางเพื่อทำการแสดงขับร้องบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตการศึกษา

ผู้วิจัยใช้เฉพาะบทเพลงที่เป็นาร้องเดี่ยวหรือเพลงอาเรียของอัลมาวีวา ในอุปรากรเรื่องนี้สำหรับการศึกษาค้นคว้า ซึ่งประกอบด้วย 2 บทเพลงได้แก่

1. เอ็คโคริเดินเตอินเซโล (*Ecco ridente in cielo*)
2. เซอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามาเต (*Se il mio nome saper bramate*)

ในการศึกษาบทเพลงทั้ง 2 ข้างต้น ผู้วิจัยต้องการศึกษาในสองส่วนหลักคือ แนวทางการฝึกซ้อม และการตีความบทเพลง โดยการตีความบทเพลงจะเป็นการวิเคราะห์

โครงสร้างบทประพันธ์ ความหมายของบทเพลง ลักษณะทางดนตรี และการสื่ออารมณ์เพลง ของตัวละคร ในส่วนแนวทางการฝึกซ้อม จะเกี่ยวข้องกับเทคนิคต่าง ๆ ในการขับร้อง ซึ่งทั้งสองส่วนนี้ศึกษาเพื่อใช้สำหรับทำการแสดง

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นในการวิจัย ดังนี้

1. คำศัพท์ทางดนตรีที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัยได้อ้างอิงความหมาย และคำแปลจาก หนังสือพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ พิมพ์ครั้งที่ 4 (2554) เขียนโดยศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ
2. คำที่ศัพท์อื่น ๆ ที่ไม่ปรากฏในพจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ ผู้วิจัยอ้างอิงตามหลักเกณฑ์การทับศัพท์ของราชบัณฑิตยสถาน
3. โน้ตเพลงที่นำมาใช้ในงานวิจัยฉบับนี้นำมาจาก Anthology of Italian Opera ปี ค.ศ. 2002 ของสำนักพิมพ์ Hal Leonard

ขั้นตอนการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องการฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา จากอุปรากรเรื่อง อิลบาบิเอเรตีซีวีลีอา เป็นการศึกษาเพื่อประเด็นในการแสดงขับร้อง เพื่อให้ทราบถึงแนวทางการฝึกซ้อม การตีความบทเพลง เพื่อให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจ ในตัวบทเพลงในทุก ๆ ด้านอย่างแท้จริง และนำไปสู่การแสดงขับร้องที่มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยเริ่มขั้นตอนการศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอ ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านเทคนิคที่ใช้ในการขับร้อง บทเพลงคลาสสิก ข้อมูลเกี่ยวกับอุปรากรเรื่องอิลบาบิเอเร ดีซีวีลีอา ของรอสซีนี ซึ่งแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นั้นมาจากหนังสือ ตำราเรียน งานวิจัย และบทความที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลจากเว็บไซต์และสื่อสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ และโน้ตเพลง ที่นำมาใช้ในการฝึกซ้อมนั้นมาจากหนังสือ Anthology of Italian Opera (2002) ของสำนักพิมพ์ Hal Leonard

ขั้นตอนการทำวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รวบรวมมาทำการวิเคราะห์ เพื่อนำมาใช้ในการฝึกซ้อมและตีความบทเพลงเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเรื่องราวของอุปรากรเรื่องอิลบาบิเอเรดีซีวีลีอา
2. ศึกษาบทบาทและลักษณะตัวละครอัลมาวีวา
3. ศึกษาลักษณะทางดนตรีโดยรวมของอุปรากรเรื่องอิลบาบิเอเรดีซีวีลีอา
4. ศึกษาบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาทั้งทางดนตรี และคำร้องเพื่อใช้ในการตีความบทเพลง
5. ทำการฝึกซ้อมโดยยึดหลักตามข้อมูลทางด้านการฝึกขับร้องที่ได้รวบรวมมาใช้เป็นแนวทาง
6. สังเกตปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึกซ้อม
7. หาวิธีเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของงานวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้รวบรวมนำมาเรียบเรียงขั้นตอนอย่างเป็นระบบ
2. ตรวจสอบข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้มีความถูกต้องและครบถ้วน

3. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ ตำรา บทความและข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตของการศึกษาที่ได้ทำการกำหนดไว้ เบื้องต้นโดยแบ่งเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

- 1) การตีความบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา
- 2) แนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา

การนำเสนอข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นงานเชิงวิเคราะห์เพื่อใช้ในการแสดงขับร้อง ผู้วิจัยได้ทำการเผยแพร่ออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. การจัดแสดงคอนเสิร์ตโดยมีชื่อการแสดงว่า “Master Voice Recital” จัดขึ้นในวันพุธที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2562 เวลา 14.00 น. ณ ห้องแสดงดนตรี วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

2. การเขียนบรรยายเชิงวิชาการในการศึกษาค้นคว้าอิสระ นำเสนอถึงวิธีการใช้เสียงและเทคนิคในการขับร้องเพื่อเป็นแนวทางในการฝึกซ้อม และตีความบทเพลง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยการฝึกซ้อมบทเพลงในครั้งนี้นำผู้วิจัยได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ ที่พบเจอระหว่างการศึกษาฝึกซ้อม และค้นพบเทคนิควิธีการซ้อมที่สำคัญในทั้งสองบทเพลงนี้ รวมทั้งการตีความบทเพลงเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการแสดงซ้อมบทเพลงให้ดียิ่งขึ้น นำไปสู่การสร้างกระบวนการที่ช่วยให้การฝึกซ้อมมีประสิทธิภาพ และบริหารจัดการกับปัญหาที่โต้แย้งระหว่างการฝึกซ้อม นำไปสู่การพัฒนาการแสดงซ้อมที่มีคุณภาพยิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. การตีความบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา

การตีความบทเพลงเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยเริ่มทำเป็นสิ่งแรกเสมอ ในแง่ของบทละคร คำร้อง และโครงสร้างบทเพลงโดยรวม โดยผู้วิจัยได้ศึกษาบทของอุปรากรทั้งเรื่อง เพื่อทำความเข้าใจในภาพรวมในเรื่องราว ลักษณะนิสัยของตัวละครอัลมาวีวา และความสัมพันธ์กับตัวละครอื่น ๆ ในเนื้อเรื่อง จากนั้นจึงศึกษาลึกลงไปในบทเพลงอาเรียทั้งสองเพลงจากการแปลความหมายอย่างละเอียดตามหลักภาษาอิตาเลียน จึงทำให้มีความเข้าใจในการสื่อสารบทเพลงให้ออกมาได้อย่างเหมาะสม ซึ่งการตีความในส่วนของบทละครและคำร้องมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการซ้อม ไม่ว่าจะเป็นความเข้มของเสียง การเน้นคำ ความหนักเบา ที่จำเป็นจะต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้บทเพลงสื่อความหมายออกมาอย่างที่ควรจะเป็นตามจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์

บทเพลง*เอ็คโครีเต็นเตอีนเซโล* บทเพลงนี้อยู่ในกุญแจเสียง C เมเจอร์ โดยใช้รูปแบบการประพันธ์ที่เรียกว่าโซลิตา ฟอร์มา (Solita forma) ที่มักพบได้บ่อยในอุปรากรอิตาเลียนในยุคโรแมนติก โดยสามารถแบ่งโครงสร้างของท่อนเพลง ได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 โครงสร้างบทเพลง *เอ็คโคริเต็นเตอีนเซโอ*

ท่อน	Introduction	Adagio	Tempo di mezzo	Cabaletta	Finale
ห้อง	1-14	15-33	34-58	59-73	74-84

บทเพลงนี้อยู่ในช่วงตอนต้นของอุปรากรซึ่งเปรียบเสมือนเป็นบทเพลงเปิดตัวของอัลมาวีวา จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะต้องขับร้องออกมาด้วยความมั่นใจและสง่างาม ให้สัมผัสกับความเป็นขุนนางที่มียศอันสูงส่งของอัลมาวีวา จุดหนึ่งที่เป็นส่วนสำคัญของบทเพลงคือในช่วงห้องที่ 33 เป็นต้นไปซึ่งเป็นช่วงที่อัลมาวีวาได้พบหน้ากับโรซิณา หญิงสาวที่ตกหลุมรักเป็นครั้งแรก ดังนั้นจากจุดนี้การขับร้องจึงต้องเต็มไปด้วยความมีชีวิตชีวา และเปี่ยมด้วยความสุขเป็นอย่างมาก ผู้ขับร้องจึงต้องสื่ออารมณ์ของความรักผ่านเนื้อเสียงที่อ่อนหวาน ในส่วนของความเข้มของเสียงโดยรวมในตอนต้นใช้ลักษณะเสียงที่เบา และค่อย ๆ ไล่ระดับขึ้นเรื่อย ๆ ในระดับดังจนจบบทเพลง เพื่อให้อารมณ์เพลงสื่อถึงความเชื่อมั่นและแน่วแน่ในความรักของอัลมาวีวา

บทเพลง *เซอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามাতে* เริ่มด้วยการใช้คอร์ดแบบแยกเสียงในแนวดนตรีประกอบด้วยความเข้มเสียงที่เบาและอ่อนหวาน ให้ความรู้สึกเหมือนกับการใช้กีตาร์ในการบรรเลง และอยู่ในกุญแจเสียง A minor ทำให้อารมณ์เพลงสื่อได้ถึงความรู้สึกกลับน่าค้นหา เนื่องจากอัลมาวีวานั้นได้ปลอมตัวมานั่นเอง บทเพลงอยู่ในอัตราจังหวะ 6/8 ความเร็วอยู่ในระดับไม่ช้าไม่เร็ว (Andante) โดยมีสังคีตลักษณะแบบสองตอน (Binary form) ประกอบด้วยท่อน A B A B สามารถแบ่งท่อนต่าง ๆ ได้ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างบทเพลง เซอิลมีโอโนเมซาเปรบรมาเต

ท่อน	A	B	A	B
ห้อง	1-11	12-18	19-29	30-35

ลักษณะการขับร้องตลอดทั้งบทเพลงนี้เต็มไปด้วยความลึกลับน่าค้นหา ผู้ขับร้องจึงต้องควบคุมเสียงให้อยู่ในระดับที่เบาและมีความอ่อนหวาน สื่อถึงความระมัดระวังไม่ให้ใครรู้รู้แผนการปลอมตัวที่วางไว้ และการที่อัลมาวีวาได้ปลอมเป็นลินโดโรชายหนุ่มผู้ยากจน การขับร้องของบทเพลงนี้จึงต้องการความเรียบง่าย และใสสะอาดเป็นอย่างมาก

2. แนวทางการฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวา

ในส่วนของการฝึกซ้อม เป็นเรื่องของเทคนิคที่ใช้ในการขับร้อง ซึ่งพบว่าในอุปรากรของรอสซินี มีการใช้เทคนิคที่หลากหลายเป็นเทคนิคการร้องแบบเบลคันโต ซึ่งต้องให้ความสำคัญกับการขับร้องโดยใช้เสียงธรรมชาติ เนื่องจากในบทเพลงทั้งสองนั้นต้องการความไพเราะอ่อนหวาน มีแนวทำนองที่สวยงาม จึงไม่จำเป็นต้องใช้พลังในการร้องให้มากจนเกินจำเป็น จนสูญเสียความเป็นธรรมชาติของเสียงร้องไป โดยสามารถสรุปออกมาได้ตามกระบวนการกำเนิดเสียงร้องทั้งสี่กระบวนการดังต่อไปนี้

2.1 กระบวนการหายใจ ควรวางแผนอย่างเหมาะสม และแบ่งท่อนให้ชัดเจนตามรูปประโยค เพื่อไม่ให้ความหมายผิดเพี้ยนไป มีการหายใจที่สอดคล้องกับจังหวะของบทเพลง ต้องหายใจให้ลึกและเต็มจนถึงช่วงลำตัวส่วนล่าง การหายใจยังทำงานร่วมกันโดยตรงกับแรงสนับสนุนที่เป็นการกักเก็บและส่งกระแสลมเพื่อนำพาเสียงออกไป ในการฝึกซ้อมทั้งสองบทเพลงต้องใช้แรงสนับสนุนที่มากตลอดทั้งเพลง สิ่งที่พบคือ

ต้องรู้จักการผ่อนคลายร่างกายเมื่อมีเวลาในแต่ละท่อนเพลง เพื่อเป็นการคลายกล้ามเนื้อ
ที่มีการใช้งานหนักตลอดทั้งเพลงให้คลายลงและยังคงไว้ซึ่งเสียงธรรมชาติ

2.2 กระบวนการเปล่งเสียง จากการศึกษาทั้งสองบทเพลงมีเทคนิค
ที่ค่อนข้างแตกต่างกัน ซึ่งเป็นจุดเด่นที่จะสร้างเอกลักษณ์ให้แก่แต่ละบทเพลงสามารถ
ถ่ายทอดออกมาได้อย่างไพเราะ โดยในบทเพลง *เอ็คโครีเดินเตอินเซโล* มีการใช้โน้ตวิ่ง
ในจังหวะที่เร็ว รวมถึงมีการกระโดดของเสียง จึงควรให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อม
สเกลโดยให้ความสำคัญกับโน้ตทุกตัวอย่างเท่าเทียม และฝึกให้เสียงมีความคล่องตัว
โดยใช้เนื้อเสียงที่ไม่หนักจนเกินไป เพื่อให้เสียงสามารถเดินทางได้อย่างสะดวกว่องไว
ผ่านลมหายใจที่ต่อเนื่อง โดยสามารถเริ่มต้นการฝึกซ้อมจากการแบ่งกลุ่มโน้ตออกมา
เป็นส่วนย่อย ๆ และฝึกซ้อมในจังหวะที่ช้าลงจากจังหวะจริง เพื่อให้เกิดความคุ้นชิน
กับแนวทำนอง เมื่อร้องทุก ๆ โน้ตได้อย่างแม่นยำจึงเพิ่มความเร็วขึ้นจนเท่ากับอัตรา
จังหวะจริงของบทเพลง (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1 บทเพลง*เอ็คโครีเดินเตอินเซโล* ห้องที่ 44-46

ในส่วนของบทเพลง *เซอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามาดเต* สิ่งสำคัญคือการร้องเสียง
ต่อเนื่อง ต้องฝึกควบคุมแรงสนับสนุนและลมหายใจที่ต่อเนื่องผ่านการสั่นของเสียง
ที่พอดีเพื่อเชื่อมเสียงให้มีความต่อเนื่อง โดยผู้ฝึกซ้อมต้องถักทอเรียงร้อยแนวทำนอง
ในทั้งบทเพลงให้มีความเชื่อมโยงกันอย่างสวยงาม ซึ่งสิ่งที่มักเป็นปัญหาก็คือการร้องโน้ต

ซึ่งกระโดดไปมาที่อยู่ในระหว่างของช่วงสะพานเสียง ในห้องที่ 2 และห้องที่ 20 มีการใช้โน้ตกระโดด เพื่อข้ามไปหาโน้ตตัว F ซึ่งอยู่ในช่วงสะพานเสียงของนักร้องเทเนอร์ (ตัวอย่างที่ 2) ผู้วิจัยเลือกสลับไปใช้เสียงช่วงหัว (Head voice) ในทั้งสองจุดเพื่อให้สอดคล้องกับความเข้มเสียงแบบเบาในห้องที่ 2 และ การสื่อถึงความจริงใจในความรักของลินโดโรที่มีต่อโรซินา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องใช้น้ำเสียงที่มีความล่องลอยและอ่อนหวาน ซึ่งการจะเชื่อมให้สองช่วงเสียงให้มีความต่อเนื่องกันได้ก็คือการใช้ลมและการสั่นของเสียงให้มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ และใช้แรงสนับสนุนที่มากขึ้นในโน้ตตัว เพื่อเป็นการเตรียมแรงที่ใช้ในการกระโดดข้ามไปหาโน้ตในช่วงสะพานเสียง

Support Head voice

Andante *Almaviva* **p** *mezza voce* 2

Se il mio no - me sa - per voi bra -

ตัวอย่างที่ 2 การฝึกซ้อมโน้ตกระโดด

2.3 กระบวนการสร้างเสียงกังวาน ในบทเพลง *เอ็คโคริเต็นเตอีนเซโล* มีการใช้ช่วงของเสียง (range) ที่ค่อนข้างกว้าง ตั้งแต่ระดับเสียงต่ำ ไปจนถึงเสียงที่สูงมาก สิ่งที่ผู้ฝึกซ้อมควรให้ความสำคัญนั้นคือการเลือกใช้ช่วงเสียงร้อง (register) ที่เหมาะสมในแต่ละท่อนเพลง และสามารถเชื่อมประสานเสียงในแต่ละช่วงให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างราบรื่น เพื่อให้เสียงร้องมีความกังวานอย่างเหมาะสมและเป็นธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งการเลือกใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมนั้นนอกจากระดับเสียง

สูงหรือต่ำแล้ว ยังต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ทั้งในส่วนของอารมณ์เพลงและแนวดนตรี ที่จะต้องสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งจะต้องผ่านการวิเคราะห์และตีความให้ออกมาในลักษณะที่เหมาะสม

ในช่วงห้องที่ 17 ในส่วนที่มีการใช้โน้ตกระโดดซึ่งเป็นการเปลี่ยนข้ามระดับช่วงเสียงจากเสียงช่วงอก (Chest voice) ข้ามไปยังเสียงช่วงหัว (Head voice) อย่างรวดเร็ว จึงทำให้เกิดปัญหาในระหว่างเปลี่ยนช่องเสียงได้หากร้องคำตามโน้ตที่ให้มาเสียงที่ออกมาจะเสียความเป็นธรรมชาติและฟังดูไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงแก้ไขโดยการย้ายสระอู (U) อีกครั้งหนึ่งโดยเชื่อมจากโน้ต G ไปหา F ด้วยสระอูเนื่องจากเป็นสระที่สามารถเชื่อมเข้ากับเสียงช่วงหัวได้ง่าย จึงทำให้สามารถร้องได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด ถัดมาในจังหวะที่ 2 แม้โน้ตจะไม่ได้กระโดดห่างกันเหมือนในตอนต้นห้องแต่ก็ยังคงใช้วิธีการย้ายโน้ตเช่นเดียวกันเพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 การร้องย้ายสระ

ในห้องที่ 29 ที่คำว่า Stral ผู้วิจัยเลือกใช้ช่องเสียงบริเวณหัวตั้งแต่โน้ตตัว D ต่อเนื่องไปหาโน้ตตัว G เพื่อจะหลีกเลี่ยงปัญหาในการข้ามผ่านของสะพานเสียง (Passaggio) ทำให้เสียงที่ออกมาฟังดูต่อเนื่องไพเราะมากกว่า ถัดมาในห้องที่ 30 ที่ร้องว่า che mi feri แต่ละพยางค์ถูกแยกออกจากกันด้วยตัวหยุด ทำให้แต่ละพยางค์ถูกร้องอย่างสั้น ๆ ในประโยคนี้ผู้วิจัยใช้การร้องด้วยเสียงจากช่วงอกและสลับไปใช้เสียงช่วงหัวในต้นห้องที่ 31 โดยในท่อนนี้ได้สื่ออารมณ์ถึงความเจ็บปวดที่ได้รับจากลูกศรแห่งความรักที่เข้ามากลางใจของอัลมาวิวา ผู้วิจัยจึงร้องด้วยการเน้นคำให้มีน้ำหนักกระแทกคำมากขึ้น บวกกับการร้องอย่างสั้น ๆ ทำให้ฟังดูเหมือนการสะอื้น

ด้วยความเจ็บปวด ต่อมาในท่อนที่ 32-33 เป็นช่วงที่จะส่งเข้าจุดพัก (Cadence) ก่อนที่จะจบท่อน ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เสียงช่วงอกทั้งหมดเพื่อให้จุดพักมีความแข็งแรง และในท่อนที่ 32 จังหวะที่ 2 ที่โน้ตตัว D ผู้วิจัยได้ใช้การร้องปอร์ตาเมนโต (Portamento) ลงมาหาหาโน้ต F# เพื่อที่จะยังคงสื่อความหมายได้ถึงความเจ็บปวด และเป็นการจบท่อนอย่างสมบูรณ์ (ตัวอย่างที่ 4)

Head voice Chest voice

29 a piacere 30
stral, lo stral che mi fe

31 32 33
ri, lo stral che mi fe - ri.

fp smorz. *p*

ตัวอย่างที่ 4 บทเพลงเชอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามมาเต ท่อนที่ 29-33

เทคนิคการขับร้องในบทเพลง เชอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามมาเต ไม่ได้มีความซับซ้อนมากนัก ลักษณะของแนวทำนองค่อนข้างมีความเรียบง่าย โดยมีเพียงการร้องเสียง

ต่อเนืองที่จะเป็นส่วนที่สร้างความน่าสนใจและไพเราะให้กับบทเพลง ซึ่งสิ่งสำคัญที่จะสร้างเสียงกังวานให้กับบทเพลงนี้ได้คือการวางตำแหน่งเสียงให้อยู่ด้านหน้าบริเวณกะโหลกศีรษะอย่างมั่นคงอยู่เสมอ เพื่อเป็นจุดยึดเกี่ยวของเสียงร้องให้อยู่ในตำแหน่งด้านหน้าอยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้เสียงมีความก้องกังวานใส ทำให้สื่อได้ถึงความรักอันบริสุทธิ์ โดยผู้ฝึกซ้อมต้องรู้สึกถึงความก้องกังวานนี้จากภายในโพรงส่วนใบหน้าโดยที่ไม่ให้คำร้องที่อยู่บริเวณช่องปากเข้ามารบกวนให้ตำแหน่งที่ยึดเกี่ยวไว้นี้แปรเปลี่ยนไปตามสระหรือพยัญชนะที่มีการเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา

2.4 กระบวนการออกเสียงคำร้อง นอกเหนือจากการออกเสียงอย่างถูกต้องและชัดเจนแล้วนั้นในบทเพลงของรอสซินีต้องการความต่อเนื่อง และความสวยงามของแนวทำนอง ดังนั้นการเชื่อมโยงต่อเนื่องของแต่ละคำจึงมีความสำคัญ โดยการฝึกซ้อมควรให้ความสำคัญกับเสียงสระเป็นหลักเนื่องจากเสียงสระเป็นต้นกำเนิดของเสียงร้อง ซึ่งการเปลี่ยนสระสามารถทำได้จากการขยับอวัยวะต่าง ๆ ที่อยู่ภายในของช่องปาก แต่ในส่วนของรูปปากนั้นจะขยับเพียงเล็กน้อยเพื่อไม่ให้เสียโฟกัสของเสียง ในส่วนของพยัญชนะจะไม่เน้นให้หนักจนเกินไป แต่ให้ปล่อยออกมาอย่างนุ่มนวลเพื่อให้ง่ายต่อการเชื่อมโยงในแต่ละคำร้องและคงไว้ซึ่งเสียงต่อเนื่อง

โดยเฉพาะในบทเพลง *เซอิลมีโอโนเมซาเปร์บรามมาเต* ที่มีการดำเนินทำนองไปอย่างช้า ๆ การเชื่อมโยงของคำร้องที่สวยงามต่อเนื่องจึงมีความสำคัญอย่างมากโดยผู้วิจัยได้เริ่มการฝึกซ้อมร้องทำนองไปพร้อมกับสระให้ต่อเนื่องเชื่อมกันมากที่สุด โดยตัดพยัญชนะและตัวสะกดออกไปเพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนการทำงานของอวัยวะที่ทำหน้าที่ในการก้องกังวานของเสียง และเมื่อฝึกซ้อมจนเสียงร้องสามารถเชื่อมประสานกันได้อย่างราบรื่นแล้วจึงเริ่มที่จะใส่ในส่วนของพยัญชนะและตัวสะกดเพิ่มเข้าไป (ตัวอย่างที่ 5)

ตัวอย่างที่ 5 การฝึกซ้อมเพื่อเชื่อมสระ

หลังจากฝึกซ้อมด้วยตัวเองจนเกิดความมั่นใจ จึงควรมีการฝึกซ้อมกับนักดนตรี ที่ทำการบรรเลงประกอบเพื่อทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน และมีการตีความบทเพลง และสื่อสารออกมาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งด้านอารมณ์เพลง อัตราจังหวะ ความเข้มของเสียง ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้ความเข้มของเสียงผ่านการตีความให้สอดคล้องกับคำร้อง รวมถึงให้สอดคล้องกับที่ผู้ประพันธ์กำหนดไว้ในแนวดนตรีประกอบ และเมื่อทำการแสดง จึงควรรู้สึกว่าเป็นหนึ่งเดียวกันให้มากที่สุด

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวทางการฝึกซ้อมเพื่อไปปรับใช้ในการแสดงขับร้องของผู้วิจัย ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิภาพที่มากขึ้นในแง่ของการตีความ และในส่วนของเทคนิคการขับร้อง สามารถมองเห็นภาพกระบวนการในการฝึกซ้อม อย่างเป็นขั้นตอน สามารถตั้งเป้าหมายให้กับตัวเองได้ในระหว่างการฝึกซ้อม ส่งผลให้การฝึกซ้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่สำหรับการแสดงขับร้องแล้วยังมีปัจจัยภายนอกอื่น ๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้เข้ามามีส่วนร่วม เช่นสถานที่แสดง ที่จำเป็นต้องทำความเข้าใจลักษณะเสียงธรรมชาติของสถานที่นั้น ๆ เพราะส่งผลโดยตรง

กับคุณภาพของเสียงที่ออกมา ดังนั้นผู้วิจัยต้องรู้จักปรับตัวให้เหมาะสมไม่ว่าจะเป็น แรงสนับสนุนที่ใช้ ความเข้มของเสียง และความก้องกังวานที่เหมาะสม

นักร้องใช้ร่างกายเป็นตัวกลางในการสื่อสารกับคนดูผ่านบทเพลงร้อง จำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมร่างกายให้มีความสมบูรณ์อยู่เสมอจากการรักษาสุขภาพ และมีการวางแผนการฝึกซ้อมที่มีคุณภาพ โดยไม่ทำร้ายเส้นเสียง และมีการพักผ่อนที่เพียงพอ รวมถึงสภาวะทางจิตใจที่มีผลโดยตรงกับร่างกาย ซึ่งมีความสอดคล้องกับ ดวงใจ ทิวทอง (2560) ที่กล่าวว่า นักร้องมีร่างกายเป็นเครื่องดนตรี การใช้เครื่องดนตรีในร่างกายต้องใช้ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ของสรีรวิทยาและความรู้ด้านกระบวนการใช้เครื่องดนตรีในร่างกาย เนื่องจากในการแสดงจริงมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อจิตใจไม่ว่าจะเป็นผู้คนที่เข้าชมการแสดง สิ่งเร้าและสิ่งรบกวนขณะแสดง และปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจพบเจอได้ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความตื่นเต้น และวิตกกังวลได้ นักร้องควรมีการเตรียมการล่วงหน้าเพื่อเตรียมรับสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงฝึกสมาธิให้โฟกัสอยู่กับการแสดงและสิ่งที่ตนเองได้ฝึกซ้อมมาอยู่เสมอ เพื่อจะได้ถ่ายทอดสิ่งที่เตรียมตัวมาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์

จากการศึกษาพบว่า การเริ่มต้นการฝึกซ้อมจากการตีความบทเพลงและทำความเข้าใจในภาพรวมของบทเพลงก่อนเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจบทเพลงได้อย่างลึกซึ้ง และช่วยส่งเสริมการฝึกซ้อมด้านเทคนิคได้ดียิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ ภาวไล ต้นจันทร์พงศ์ (2555) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการฝึกซ้อมว่า เมื่อเลือกบทเพลงที่ต้องการบรรเลงได้แล้วให้นำบทเพลงนั้นมาวิเคราะห์ หรือตีความก่อนที่จะทำการฝึกซ้อม ในส่วนของการฝึกซ้อมควรคำนึงถึงการฝึกซ้อมตามกระบวนการกำเนิดเสียงทั้ง 4 กระบวนการ และฝึกฝนจนร่างกายมีความคุ้นชินกับเทคนิคและวิธีการขับร้องเมื่ออวัยวะกำเนิดเสียงทำงานอย่างถูกต้องเสียงที่ออกมาจะมีความเป็นธรรมชาติและผ่อนคลาย ซึ่งสอดคล้องกับ Ware (2004) ที่กล่าวว่าเสียงร้องที่เป็นธรรมชาติและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือนิยามของเสียงร้องที่มีคุณภาพ

จากการศึกษาและทำการแสดงส่งผลให้ผู้วิจัยยังพบจุดบกพร่องที่จะต้องแก้ไข ในบางจุด หน้าที่ของผู้แสดงคือการวิเคราะห์และทบทวนถึงสาเหตุของปัญหา และวางแผนเพื่อหาวิธีที่จะแก้ไขจุดบกพร่องเหล่านี้ในทันที เนื่องจากหากปล่อยให้ ปัญหาเหล่านี้ยู่ติดตัวเป็นเวลานานจะยิ่งทำให้ร่างกายสร้างการจดจำในสิ่งที่ไม่ ถูกต้องและส่งผลให้ยากต่อการแก้ไขในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับ อภิชัย เสี่ยมทอง (2555) ที่ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการฝึกซ้อมดนตรีว่าควรรีการฝึกซ้อมที่ถูกต้องตั้งแต่แรก โดยไม่ให้เกิดความผิดพลาด

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้นอกจากเป็นประโยชน์ต่อการแสดงของผู้วิจัยแล้ว ยังพบว่าบทเพลงของรอสชินีนั้นอุดมไปด้วยเทคนิคที่หลากหลาย มีความซับซ้อน และสวยงาม ควรค่าแก่การศึกษาเพื่อใช้พัฒนาการขับร้องสำหรับนักร้องได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

การฝึกซ้อมของแต่ละบุคคลย่อมพบเจอกับปัญหาที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งเป็น สิ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้เนื่องจากนักร้องแต่ละคนมีร่างกายที่แตกต่างกัน การศึกษา ในครั้งนี้เป็นเพียงแนวทางที่ผู้วิจัยได้ค้นพบระหว่างการฝึกซ้อมของผู้วิจัย ซึ่งผู้อื่น สามารถนำไปปรับใช้ได้เพื่อให้เป็นแนวทางที่เหมาะสมกับตนเอง ในแง่ของเทคนิค พื้นฐาน และขั้นตอนกระบวนการฝึกซ้อมเพื่อไปให้ถึงเป้าหมาย ซึ่งระหว่างทางอาจมี การปรับเปลี่ยนได้เพื่อความเหมาะสม และต่อยอดให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาในแง่ของการตีความและการฝึกซ้อม เพื่อจะมุ่งเน้นในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติ แต่ในบทเพลงทั้งสองนี้มีรายละเอียด ปลีกย่อยอีกมากมายที่น่าสนใจ ยังมีแง่มุมอื่น ๆ ที่สามารถศึกษาเพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็น ด้านวรรณศิลป์ที่มีการหยิบยกเรื่องราวที่น่าสนใจมาใช้และมีความงดงามของภาษา เป็นอย่างมาก หรือในแง่ของทฤษฎีดนตรีที่จะทำให้ผู้ศึกษามีความเข้าใจโครงสร้าง ของบทเพลง และความเป็นมาของท่วงทำนองที่ผู้ประพันธ์ได้เขียนขึ้นมาอย่างแท้จริง

และอีกมากมายที่ควรค่าแก่การศึกษา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมให้ผลงานดนตรีมีความงดงามสมบูรณ์แบบในทุกมิติ

เอกสารอ้างอิง

- กิตตินันท์ ชินสำราญ. (2561). **งานสร้างสรรค์การแสดงขับร้อง: บทเพลงร้องศิลป์ไทย** [วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุษาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2554). **พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์** (พิมพ์ครั้งที่ 4). เกศกระรัต.
- ดวงใจ ทิวทอง. (2560). **อรรถบทการขับร้อง: กระบวนแบบและนวัตกรรมการขับร้อง**. วิสคอนเซ็นเตอร์.
- ดวงใจ อมาตยกุล. (2545). **วรรณคดีเพลงร้อง**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวไล ตันจันทร์พงศ์. (2555). การสร้างความมั่นใจสำหรับการแสดงเดี่ยว. **วารสารดนตรีรังสิต**, 7(1), 40-47.
- อภิชัย เลี่ยมทอง. (2555). หลักสำคัญสำหรับการฝึกซ้อมดนตรีเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด. **วารสารดนตรีรังสิต**, 7(1), 29-39.
- Toscano, P. (2002). **Anthology of Italian opera**. Hal Leonard.
- Ware, C. (2004). **Adventures in singing**. McGraw-Hill.

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน)

The Development of English Speaking Skills by Using Games for Grade 2 Students in Anubanchiangkham School (Wat Prathatsobwan)

ภาณุวัฒน์ สมฤทธิ์¹ ศรชัย มุ่งไธสง² สุภาพร เทวียะ³

Phunuwat Somrit¹ Sornchai Mungthaisong² Supaporn Tewiya³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมประกอบการสอน กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

* Corresponding author, e-mail: phanuwat.som@crju.ac.th

¹ นักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

² Undergraduate student, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

² Assistant Professor, Dr., Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

³ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

³ Lecturer, Faculty of Education, Chiang Rai Rajabhat University

ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม ประกอบการสอน แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน และแบบสอบถามความพึงพอใจของ นักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) คะแนนจากแบบทดสอบเพื่อ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าคะแนนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคะแนนของทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ หลังเรียนมีคะแนนในระดับคุณภาพดีและดีมากสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม ประกอบการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: เกมประกอบการสอน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Abstract

The purposes of this research were to compare English speaking skills by using games for grade 2 students before and after learning and to study the satisfaction of students towards learning to speak English by using games. The sample group was 45 students at grade 2/3 Anubanchiangkham School which was from the purposive sampling. The research instruments were lesson plans, pre-test, post-test, an English-speaking ability test, and a questionnaire of the students' satisfaction. The mean, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples were used for data analysis. The findings of this research were as follows: 1) The average score of post-tests was higher than the pre-

test at the statistical significance level of 0.05. The post-test of speaking scores were at the high and highest level and higher than before learning.

2) The students' satisfaction with learning by using games was at the highest level.

Keyword: Games English Speaking Skills Grade 2 students

บทนำ

ปัจจุบันเป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ใครเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วแม่นยำและมีข้อมูลข่าวสารที่มีคุณภาพจะได้เปรียบและดำรงอยู่ในโลกของการแข่งขันได้ และภาษามีความสำคัญมาก ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในชาติต่าง ๆ เป็นการแลกเปลี่ยนทางประเพณีและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและสัมพันธ์ภาพอันดีงามตลอดจนความก้าวหน้าทางนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาประเทศ และความเคลื่อนไหวของโลกทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและอื่น ๆ ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ต้องติดต่อสื่อสารกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ทั้งทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว และการศึกษา จำเป็นต้องพัฒนาคณะของประเทศไทยให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษรู้จักรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายมีประโยชน์เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาตนเองและประเทศชาติ กระทรวงศึกษาธิการเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงมีนโยบายให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในทุกระดับชั้น ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น การจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เปรียบเสมือนหัวใจของการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศอันดีที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่าง ๆ (กรมวิชาการ, 2546)

ทั้งนี้ ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก ภัทราวดี ยวนชื่น (2553) กล่าวว่าทักษะการพูดเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสาร การพูดเป็นวิธีการสื่อสารชนิดหนึ่งของทักษะการสื่อสาร (expressive skill) ซึ่งสามารถฝึกหัดให้มีประสิทธิภาพได้ โดยผู้พูดสามารถส่งรหัสของสาร (encode) โดยใช้ภาษาถ้อยคำและภาษาท่าทางเป็นสื่อส่งสารไปให้ผู้ฟังสามารถถอดรหัส (decode) จนเข้าใจในความหมายของสาร (message) ได้ทักษะการพูดจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งควบคู่ไปกับความเข้าใจในการฟัง การเรียนการสอนในสมัยก่อนจะเห็นได้ว่านักเรียนไทยล้มเหลวในทักษะการพูดมากที่สุด นักเรียนสามารถฟังภาษาอังกฤษเข้าใจ อ่านออกและเขียนได้ แต่ตลอดระยะเวลาที่เรียนอยู่นักเรียนอาจไม่เคยได้พูดภาษาอังกฤษเลยแม้แต่ประโยคเดียว เมื่อถึงเวลาจำเป็นก็จะรู้สึกอึดอัด พูดไม่ออก บางคนเมื่อพบชาวต่างชาติก็พยายามหลบ ไม่กล้าพูดด้วยเพราะไม่มั่นใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับกุลชนก ทิพฤชา และคณะ (2550) ที่สรุปไว้ว่าอุปสรรคในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่สำคัญอย่างหนึ่งได้แก่ นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ หากจะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริงแล้ว นักเรียนไทยอยู่ในสิ่งแวดล้อมแบบไทย ๆ แทบจะไม่มีโอกาสได้พูดภาษาอังกฤษ นอกจากเวลาเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ทักษะการพูดยังเป็นทักษะที่เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างสม่ำเสมอและควรมีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่คล้ายกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันให้ได้มากที่สุด ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนควรจะมีการพัฒนาโดยสร้างบรรยากาศในการฝึกทักษะการพูดให้มากขึ้น

จากประสบการณ์สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) ที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ยังต้องได้รับการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยในการสร้างกิจกรรมและสิ่งแวดล้อมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เกิดความมั่นใจและได้ฝึกทักษะการพูดในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

เกมเป็นสิ่งที่มีการนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ อย่างแพร่หลายในวิชาที่เกี่ยวกับการใช้ภาษา การเล่นเกมช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการใช้ภาษา (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2537) เกมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้หรือที่เรียกว่า เกมการศึกษานั้น มี 3 ประเภท คือ เกมแบบไม่มีการแข่งขัน เกมแบบแข่งขัน และ เกมจำลองสถานการณ์ การนำเกมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 5 ขั้นตอน คือ 1) แจกจุดมุ่งหมายในการเล่น 2) อธิบายวิธีเล่นและกติกาในการเล่น 3) สาธิตการเล่น 4) ลงมือเล่น และ 5) ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์หลังการเล่น ชั้นวิเคราะห์วิจารณ์หลังการเล่น ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญจะละเลยไม่ได้ หากการเล่นเกมปราศจากการวิเคราะห์วิจารณ์หลังการเล่นกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมจะเป็นเพียงการเล่นเกมธรรมดา ๆ เท่านั้น จากการศึกษางานวิจัยของสุชาติ ทั้งศิริสิมา และสถาพร ชันโต (2555) ได้ศึกษาการใช้เกมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 82.17 และมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 91.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกม โดยภาพรวมระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา เป็นวิธีที่เหมาะสมที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ทำให้เด็กเกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน เพื่อกระตุ้นและสร้างความสนใจของนักเรียนให้เกิดแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ อยากเรียนภาษาอังกฤษและกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาการภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน

วิธีการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

1.1 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 45 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) ตำบลห้วยวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรในการศึกษา

2.1. ด้านตัวแปร

2.1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การใช้เกมประกอบการสอน

2.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 ด้านระยะเวลา

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เดือนมกราคม
โดยใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบเรียน รวม 8 คาบ คาบเรียนละ
60 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ
2. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้
เกมประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 เรื่อง ใช้เวลา 8 ชั่วโมง
3. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอน
การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน เป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบทดสอบ เนื้อหาข้อมูล
ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและโครงสร้างแบบทดสอบ

1.2 สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน (Pre-Posttest)

1.3 นำแบบทดสอบวัดความสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประกอบด้วย

1.3.1 นางปวีณา บุญสุข ครูประจำวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนอนุบาล เชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.3.2 นางสมพิศ ไชยลังกา หัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.3.3 นางสาวภคณภัทร เจริญสุข ครูประจำวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาภาษา

โดยตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงสำหรับแบบทดสอบจะเป็นการพิจารณา ความสอดคล้องของสถานการณ์ที่กำหนดให้กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นจากนั้นจึงคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00

1.3.4 นำแบบทดสอบที่ได้ไปทำการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2. แผนการจัดการการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ เกมประกอบการสอน

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาษาอังกฤษ) จุดประสงค์ เนื้อหารายวิชา ภาษาอังกฤษ ในลักษณะจุดประสงค์ปลายทาง

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์รายวิชาและมาตรฐานการเรียนรู้ระดับ ชั้นประถมศึกษาเพื่อนำมาเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ที่กำหนดไว้

2.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน เกมที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ได้แก่ เกมบิงโก เกมบันไดงู เกม Slap the Board และเกม Pass the ball มีขั้นตอนการสอน

5 ขั้นตอน ดังนี้ คือ ขั้นที่ 1 แจ้างจุดมุ่งหมายในการเล่น ขั้นที่ 2 อธิบายวิธีเล่นและกติกาในการเล่น ขั้นที่ 3 สาธิตการเล่น ขั้นที่ 4 ลงมือเล่น และขั้นที่ 5 สรุปผลหลังการเล่น

2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ และแก้ไขตามคำแนะนำดังนี้

2.4.1 ขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4.2 ความเหมาะสมของเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ในการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 สร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.3 นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรง จะเป็นการพิจารณาความสอดคล้องของสถานการณ์ที่กำหนดให้กับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน ใน 4 ประเด็นดังต่อไปนี้ การมีมารยาทในการสื่อสาร การเข้าใจในการสนทนา ความคล่องแคล่วในการพูด และความถูกต้องตามโครงสร้างประโยค และมีเกณฑ์การประเมินและระดับคุณภาพ ดังนี้

คะแนนระหว่าง 9 - 10 คะแนน หมายถึง ดีมาก

คะแนนระหว่าง 6 - 8 คะแนน หมายถึง ดี

คะแนนระหว่าง 3 - 5 คะแนน หมายถึง พอใช้

คะแนนระหว่าง 0 - 2 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

พบว่ามีความสอดคล้องรายข้ออยู่ในระหว่าง 0.67 – 1.00

3.4 นำแบบประเมินที่ได้ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยให้นักเรียนจับฉลากสถานการณ์จำนวน 1 สถานการณ์ ก่อนและหลังเรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจ

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผ่านการสอนมาแล้ว ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่มีต่อเกมประกอบการสอนมีดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ การวัดและประเมินผลการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2 ผู้วิจัยกำหนดเป้าหมายในการสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน

4.3 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษตามเป้าหมายที่กำหนด โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ครูที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมพิจารณาเพื่อตรวจสอบลักษณะข้อความ ความสอดคล้องของพฤติกรรมที่ต้องการวัด ว่าสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะหรือไม่ และความเหมาะสมในการใช้ภาษาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5 ให้ผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวถึงในข้างต้นประเมินความสอดคล้อง (Index of Item –Objective Congruence: IOC) จากนั้นจึงคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00

4.6 นำแบบสอบถามที่ได้ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน Pre-Test แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นข้อทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ทำการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการทดลองด้วยการใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
3. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผน จำนวน 4 แผน รวม 8 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอน
4. ทำการทดสอบหลังการทดลองด้วยการใช้แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นคนละชุดแต่มีลักษณะคู่ขนานกับแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง
5. ทำการประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองด้วยการใช้แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
6. สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนด้วยแบบสอบถามจำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean)
2. วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการพูดภาษาอังกฤษจากกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้ t-test

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยหาค่าเฉลี่ยอัตราส่วนและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยถือเกณฑ์ประเมิน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 96) ดังนี้

- ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.50 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยเลือกใช้สถิติ ดังนี้
 - 1.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ มีดังนี้
 - 1.1.1 การหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงพินิจ และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Index of Item – Objective Congruence: IOC) โดยใช้ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญของแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษและแบบสอบถามความพึงพอใจ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543: 248 - 249)
 - 1.1.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หาค่าโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ SPSS for Windows
 - 1.1.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยวิธีทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples)

1.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ และแปลผลคะแนนแบบวัดเจตคติของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2543: 90-96)

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้เกมประกอบการสอน

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	t	Sig.
ก่อนเรียน	10.76	3.27	2.02	13.73	0.000*
หลังเรียน	12.78	2.95			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบความสามารถภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 10.76 และ 12.78 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนนตามลำดับ มีคะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 2.02 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพบว่า คะแนนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงร้อยละของระดับคุณภาพของการประเมินทักษะการพูดก่อนและหลังเรียนของนักเรียนหลังการใช้เกมประกอบการสอน

ระดับคุณภาพ	ก่อนเรียน	ร้อยละ	หลังเรียน	ร้อยละ
ดีมาก	4	8.9	13	29.9
ดี	16	35.6	25	55.6
พอใช้	19	42.2	7	15.5
ปรับปรุง	6	13.3	0	0
รวม	45	100	45	100

ตารางที่ 2 พบว่าร้อยละของระดับคุณภาพจากการประเมินทักษะการพูด ก่อนการใช้เกมประกอบการสอน นักเรียนที่มีคะแนนในระดับดีมาก มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 นักเรียนที่มีคะแนนในระดับดี มีจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 35.6 นักเรียนที่มีคะแนนในระดับพอใช้ มีจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 42.2 นักเรียนที่มีคะแนนในระดับควรปรับปรุง มีจำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 13.3 ส่วนหลังเรียน พบว่านักเรียนที่มีคะแนนในระดับดีมาก มีจำนวน 13 คนคิดเป็นร้อยละ 29.9 นักเรียนที่มีคะแนนในระดับดี มีจำนวน 25 คนคิดเป็นร้อยละ 55.6 นักเรียนที่มีคะแนนในระดับพอใช้ มีจำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 15.5 และไม่พบนักเรียนที่มีคะแนนในระดับควรปรับปรุง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้เกมประกอบการสอน

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	t	Sig.
ก่อนเรียน	5.44	2.15	1.89	15.23	0.000*
หลังเรียน	7.33	2.06			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนเท่ากับ 5.44 และ 7.33 คะแนนจากคะแนนเต็ม 10คะแนนตามลำดับ มีคะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 1.89 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพบว่า คะแนนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมประกอบการสอน เป็นรายด้าน

ความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบรรยากาศในการเรียน	4.54	0.49	มากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียน	4.56	0.49	มากที่สุด
ประโยชน์ที่ได้รับ	4.56	0.49	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.55	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่าในภาพรวมระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียน และประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 ส่วนด้านบรรยากาศในการเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49

สรุปผลการวิจัย

- เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมประกอบการสอน พบว่าคะแนนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเท่ากับ 10.76 และหลังเรียนเท่ากับ 12.78 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนนตามลำดับ มีคะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 2.02 และนักเรียนมีคะแนนจากการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ เกมประกอบการสอน พบว่าในภาพรวมระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนในทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนและประโยชน์ที่ได้รับมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 ส่วนด้านบรรยากาศในการเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนหลังการใช้เกมประกอบการสอนพบว่าคะแนนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีคะแนนจากการประเมินทักษะการพูดของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวสามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในโรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) ได้จริง ที่เป็นเช่นนี้เพราะเกมเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด สอดคล้องกับ ทิศนา แหมมณี (2547) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่างๆอย่างสนุกสนานและทำด้วยความสามารถโดยให้ผู้เรียนเล่นเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง การเล่นเกมยังทำให้เด็กได้นำความรู้มาใช้ในสถานการณ์จำลองต่าง ๆ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รงคเทพ ลิ้มมณี และ ศรีสมร พุ่มสะอาด (2563) ที่ได้ศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังจากการใช้เกมโดยเทียบกับเกณฑ์ระดับผลการเรียนของโรงเรียนร้อยยล 50 และเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้เกมเพื่อการเรียนรู้สูงกว่าเกณฑ์ของโรงเรียน จำนวน 33 คนและไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน และทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนริสา กัลยา (2552) พบว่าการใช้เกมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 73.33 และมีจำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 73.18 ผ่านเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ครูผู้สอนได้เตรียมการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาที่ผ่านกระบวนการขั้นตอนในการทำอย่างมีระบบและมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม กล่าวคือ ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและวัยของผู้เรียน อีกทั้งแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการตรวจสอบและประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ และได้นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ก่อนสอนจริงกับกลุ่มทดลอง ด้านประโยชน์ที่ได้รับ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมประกอบการสอนนั้น เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีการฝึกทักษะทางภาษา เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำให้นักเรียนพัฒนาทักษะการพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น อีกทั้งนักเรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในวิชาอื่นได้อีกด้วย ด้านบรรยากาศในการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เช่น การใช้ภาษาอังกฤษรวมทั้งการเล่น เกมจะทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานก่อให้เกิดแรงจูงใจ

ช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติ ที่ดีต่อการเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของกัลยา จันเลน (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้เกม พบว่าหลังการเรียนด้วยเกม นักเรียนมีเจตคติที่ดี ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้เกม มีความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกใน การใช้ภาษาอังกฤษ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น และมีทักษะการทำงานกลุ่ม ดีขึ้น และงานวิจัยของชฎาพร ยางเงิน (2562) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษพบว่ามี ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม ในระดับมาก รวมทั้งงานวิจัยของสุชาติ ทังสกริสิมาและสถาพร ชันโต (2555) ได้ศึกษาการใช้เกมในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เกมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนจะมีการเล่นเกมครูควรอธิบายวิธีการและกติกาในการเล่นให้ เข้าใจอย่างชัดเจน เพื่อให้เล่นได้อย่างถูกต้องและขณะที่เล่นครูดูแลนักเรียนอย่าง ไกล่ลชิด เพื่อคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างเล่นเกม

1.3 เมื่อการเล่นเกมนั้นสิ้นสุดลง ครูควรเฉลยคำตอบที่ถูกต้องให้เข้าใจและ สรุปละเอียดที่ได้ให้นักเรียนทราบเพื่อให้ได้รู้พัฒนาการของตนเองและกลุ่ม และยัง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและในกลุ่มร่วมกัน

1.4 ในการเล่นเกมที่มีการแข่งขันแบบต้องจับคู่หรือการแข่งขันเป็นกลุ่ม ครูควรให้ความสำคัญกับการเลือกเพื่อนร่วมกลุ่มของนักเรียน เมื่อเป็นกิจกรรมเกม การแข่งขันนักเรียนกลุ่มเก่งมักจะจับตัวกันเป็นกลุ่ม ส่งผลให้นักเรียนกลุ่มที่เหลือ

เกิดความประหม่า ขาดความมั่นใจ วิตกกังวลและไม่มีกำลังใจในการแข่งขัน ครูควรเลือกวิธีแบ่งกลุ่มให้เกิดความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาพฤติกรรมด้านลบที่เกิดจากการใช้เกมแข่งขันในกรณีที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายแพ้และแนวทางในการสร้างแรงจูงใจที่ทำให้เกิดพฤติกรรมซ้ำในด้านบวก

2.2 ควรมีการใช้เกมในการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษาด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน

2.3 ควรมีการนำเกมประกอบการสอนไปใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพราะเกมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานกระตือรือร้น และสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2546). การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน. โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

กุลชนก ทิพฤชาและคณะ. (2550). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กัลยา จันเลน. (2558). การพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้เกม. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย, 8(18), 99-106.

ชฎาพร ยางเงิน. (2562). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

ทิตนา แชมมณี. (2547). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นริสา กัลยา. (2552). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โดยใช้เกม. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). สุวีริยาสาส์น.
ภัทราวดี ยวนชื่น. (2553). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟัง การพูด
ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบศูนย์การเรียนตามแนวทฤษฎีธรรมชาติกับแนวการสอนแบบเดิม.
[วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- รงค์เทพ ลิ้มมณีและศรีสมร พุ่มสะอาด. (2563). การพัฒนาทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมเพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย
(สสอท). 26(2), 40-51.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่
ที่3). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สุชาติ ทังสศิริสิมาและสถาพร ชันโต. (2555). การใช้เกมในการพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสาร
ศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา. 6(2), 168-175.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. (พิมพ์ครั้งที่
ที่ 2). โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 REFLECTIONS: The Journey of Emotion in 2018-2021

ยุพาเวดี นิสาวนุตรพันธ์^{*1}

Yupawadee Nisawa-anutarapan^{*1}

บทคัดย่อ

การสร้างสรรคงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อรวบรวมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2561-2564 2) เพื่อสร้างสรรคงานจิตรกรรมแนวนามธรรมที่เกิดจากการรวบรวมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 และ 3) เพื่อจัดแสดงงานนิทรรศการศิลปะสู่สาธารณชน โดยมีวิธีดำเนินงานวิจัยคือ ศึกษาและรวบรวมแรงบันดาลใจเพื่อสร้างสรรคงาน จัดนิทรรศการ วิเคราะห์ สรุปผลและอภิปรายผลตามลำดับ

ผลการวิจัยพบว่า ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางของชีวิตของผู้วิจัยในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 นับเป็นช่วงเวลาที่สำคัญเพราะทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรคผลงานชุดนี้ โดยได้เลือกใช้สีอะคริลิกบนผ้าใบและผ้าลินิน เน้นการจัดวางภาพเป็นแนวนอนเพราะต้องการให้เกิดภาพมุมกว้าง เพื่อให้ผู้ชมได้พิจารณาถึงทุกอารมณ์ความรู้สึกที่ปรากฏในภาพได้อย่างต่อเนื่อง จากการสร้างสรรค

* Corresponding author, e-mail: nisawayu@gmail.com

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., โปรแกรมวิชาศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹ Assistant Professor, Dr., Fine and Applied Arts Program, Faculty of Humanities, Chiang Rai Rajabhat University

ผลงานที่ยาวนานของชุดนี้เอง ส่งผลให้ผลงาน “Reflection 7 และ 9” ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมแสดงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้การจัดแสดงงานนิทรรศการที่ผ่านมาพบว่าผู้ชมงานมีความประทับใจและมีความรู้สึกร่วมไปในทิศทางเดียวกันกับภาพ รวมทั้งสามารถจินตนาการต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ต่อไปได้อีก

คำสำคัญ: จิตรกรรมนามธรรม ภาพสะท้อน การเดินทาง อารมณ์

Abstract

The creation of this abstract painting “REFLECTIONS” aim to collect your own emotions that happened during the year 2018-2021 and to create paintings that arose from the collection of their own emotions that occurred during the year 2018-2021 and to exhibit art exhibitions to the public. The research methods are study and collect inspiration for creative works, organize exhibitions, analyze, summarize, and discuss results, respectively.

The results: every event that happened during the journey of my life during the year 2018-2021, it was an important moment because it inspired the creation of this series of works. I have chosen to use acrylic on canvas and linen. The Emphasize on horizontal image placement because researcher want to create a wide image and so that viewers can continually consider every emotion that appears in the picture and the long time creation of this series has resulted in the work "Reflection 7 and 9" being selected to participate in both domestic and international art exhibitions. In addition, past exhibition showed that the audience

were impressed and felt in the same direction as the images and including being able to imagine further creativity

Keywords: Abstract art Reflections Journey Emotion

บทนำ

เรื่องราวความสลับซับซ้อนของสภาวะภายในจิตใจของมนุษย์นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ยากแก่การอธิบายออกมาเป็นคำพูดหรือตัวอักษร แต่หากจิตนั้นมีความสามารถพิเศษในการสัมผัสได้ รับรู้ได้ และเข้าใจได้ หมายความว่า ไม่ว่าจะยุคสมัยใด ธรรมชาติและความเร้นลับของจิตใจมนุษย์ ไม่ได้ต่างไปจากธรรมชาติและความเร้นลับของความจริง (เฮอ์มานน์ เฮสเซ, 2561) นอกจากนี้มนุษย์ยังมากด้วยอารมณ์ความรู้สึก ไม่มีระเบียบหลักการที่แน่นอนตายตัว ไม่สามารถควบคุมได้ โดยเฉพาะตัวเองแล้วยิ่งจะเกินความสามารถในการควบคุม (โกวเล้ง, 2564) หลักคิดนี้ได้สอดคล้องกับการสร้างงานศิลปะเช่นกัน ดังที่ ศรีวรรณ เจนหัตถการกิจ (2558) อาจารย์และศิลปินที่สร้างสรรค์งานศิลปะแนวนามธรรม กล่าวว่า ความเป็นไปของงานศิลปะแนวนามธรรมเหล่านี้ จะสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะทางอารมณ์ ความคิด และความรู้สึก ในช่วงขณะนั้นได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ จิรวัดน์ พิระสันต์ (2559) กล่าวว่า งานศิลปะที่สร้างสรรค์ขึ้นมาโดยมนุษย์นั้น ล้วนแล้วแต่เป็นที่รวมความหมายและคุณค่าของพฤติกรรมมนุษย์ ความคิด และความรู้สึกทั้งสิ้น

ในส่วนของเนื้อหาเรื่องราวที่แสดงออกในงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 ในครั้งนี้ ล้วนแล้วแต่เป็นผลของการสะท้อนกลับของความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ความรู้สึกที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว ที่ตกลงมากระทบเร้าภายในจิตใจ

ส่งผลสะท้อนไปถึงผีแปร่งที่เห็นได้ถึงรอยแรงบดกดขี้ของพู่กันและเนื้อสีที่เข้มข้นอย่างมีจังหวะ ฉับพลัน และรวดเร็ว ที่เกิดขึ้นในห้วงเวลาที่ต่อเนื่องกันเป็นเวลาหลายปี

จะเห็นได้ว่าทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางของอารมณีนในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 นั้น มีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” เป็นอย่างมาก เพราะเป็นเหตุที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจจนเกิดจินตนาการให้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ตามที่ผู้วิจัยต้องการจะถ่ายทอดเรื่องราวที่เป็นเนื้อแท้ของอารมณ์ความรู้สึกอย่างต่อเนื่องบนผืนผ้าใบให้ครบถ้วน ตามที่ปรากฏออกมาทั้ง 15 ผลงานในครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อรวบรวมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2561-2564
2. เพื่อสร้างสรรค์งานจิตรกรรมแนวนามธรรมที่เกิดจากการรวบรวมอารมณ์ความรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2561-2564
3. เพื่อจัดแสดงงานนิทรรศการศิลปะสู่สาธารณชน

ทบทวนวรรณกรรม

การสร้างสรรค์งานจิตรกรรมแนวนามธรรมนั้น มีสิ่งหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจก็คือ ความเป็นตัวตนของมนุษย์ ที่ประกอบไปด้วยกายและจิตหรือรูปและนาม ซึ่งทั้งสองประการนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันเป็นเนื้อเดียวกัน เช่นเดียวกับการสร้างงานแนวนี้ได้ ก็ต้องผ่านประสบการณ์การใช้ชีวิตมายาวนาน ผ่านการเรียนรู้ที่จะสมหวังหรือผิดหวัง โดยกระบวนการความรู้สึกของอารมณ์นั้น ๆ จะเกิดขึ้นเพียงชั่วขณะหนึ่งแล้วผ่านไป เหลือไว้เพียงความทรงจำที่ติดฝังอยู่ภายในใจ ดังนั้นหากเราเข้าใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเรื่องธรรมดาของมนุษย์และเป็น

ธรรมชาติของอารมณ์ความรู้สึกของตนเองได้เมื่อไหร่ นั่นแสดงว่างานศิลปะนามธรรมกำลังเริ่มต้นขึ้นแล้ว

วกร รัชชัชชาวสอาด (2561) กล่าวในงานวิจัยเรื่อง ธรรมชาติแท้จริงแห่งจิตใจสะท้อนผ่านศิลปะนามธรรมว่า สภาวะจิตใจของมนุษย์มีหลากหลายมิติซึ่งทำให้ยากต่อการมองเห็นความเป็นจริงของตัวเอง ตนว่าแท้จริงแล้วรูปร่างหน้าตาของจิตเรานั้นมีสภาพเป็นอย่างไร อย่างไรก็ตามก็การแสดงออกของศิลปะด้วยลักษณะนามธรรมนั้นเป็นดังกล้องส่องขยายให้เห็นความจริงในธรรมชาติของตน

สมยศ หาญอนันท์สุข ศิลปินนามธรรมชาวไทยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศได้กล่าวถึงการทำงานนามธรรมว่า ทุกคนเติบโตขึ้นมาต้องเดินทางตลอด เรามีประสบการณ์ มีสัญชาตญาณต่าง ๆ จึงนำมาใช้ในการทำงานทั้งหมด ซึ่งแรงสั่นสะเทือนเหล่านี้จะทำให้งานมีชีวิต คำว่ามีชีวิตทำให้คนงง คือเพราะมีแค่สีกับแคนวาส คือถ้ามีความกลมกลืน (Harmony) เกิดขึ้นในงาน ทุกอย่างสัมพันธ์กันลงตัวกัน งานก็จะเกิดความงามของตัวเอง ตรงนี้สามารถสื่อได้ คนที่ชมก็สามารถรับตรงนี้ได้ และแรงสั่นสะเทือนก็คือ จิตเกิด งานเกิด ดังนั้นการทิ้งภาพ แต่ยังคงมีรายละเอียด มีการเริ่มใช้สีต่าง ๆ จากนั้นก็พัฒนางานมาเรื่อย ๆ ในที่สุดก็เริ่มเห็นผลพองานมีผล เราก็เริ่มเห็นทาง มีกำลังใจทำต่อไป (อาศิรา พนาราม, 2562)

ดังนั้นการเก็บอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นประสบการณ์แห่งความทรงจำที่ผ่านไป แล้วนั้น ศิลปินจะใช้จิตในการคิดทบทวนเพื่อประมวลผลความรู้สึกด้วยการแปรรูปออกมาเป็นนามได้อย่างมีคุณค่า นั่นก็คือผลงานศิลปะนามธรรมนั่นเอง

วิธีการวิจัย

1. รวบรวมแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS”
2. สร้างสรรค์งานโดยใช้เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้าใบและผ้าลินิน ขนาด 90x120 ซม. จำนวน 9 ชิ้น, 80x100 ซม. จำนวน 1 ชิ้น, 60x80 ซม. จำนวน 1 ชิ้น, 60x50 ซม. จำนวน 3 ชิ้น และ 60x40 ซม. จำนวน 1 ชิ้น รวม 15 ชิ้น
3. จัดนิทรรศการทางศิลปะ โดยใช้ชื่อว่า “REFLECTIONS” เพื่อนำเสนองานสู่สาธารณชน ระหว่างวันที่ 23 ตุลาคม ถึง 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2564 ณ ห้องจัดงานนิทรรศการศิลปะ ชั้น 2 ในสมาคมช่างศิลป์ จังหวัดเชียงราย
4. วิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผลการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564

ผลการวิจัย

การสร้างสรรค์งานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แรงบันดาลใจมาจากภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว แล้วสะท้อนตกกระทบลงบนคลื่นริวของผิวน้ำให้ปรากฏเป็นเรื่องราวของรูปอารมณ์อันหลากหลาย เสมือนผิวน้ำของน้ำนั้นเป็นเครื่องฉายภาพที่บันทึกทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เกิดเป็นมิติลึกลับที่เคลื่อนไหวของคลื่นความถี่ของแสงและสีบนระลอกริวบนผิวน้ำนั้น ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ภาพถ่ายที่เป็นภาพเงาสท้อนเรื่องราวต่าง ๆ ลงบนคลื่นริ้วของผิวน้ำ

ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน คือ แรงแบบตาลใจในการสร้างงาน การเดินทางของงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 และการจัดแสดงนิทรรศการศิลปะกรรมชุด “REFLECTIONS” ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 ตามรายละเอียดดังนี้

1. แรงแบบตาลใจในการสร้างงาน

การสร้างงานจิตรกรรมแนวนามธรรมในครั้งนี้ เริ่มจากการมีชีวิตที่ดำรงอยู่เป็นปกติ นับตั้งแต่จำความได้ไปจนถึงจุดสูงสุดในชีวิตที่อาจหมายถึงความสำเร็จ หรือความล้มเหลวก็ได้ แต่ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางของชีวิตนั้น นับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะเป็นแรงขับที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจจนเกิดจินตนาการให้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ปรากฏถ่ายทอดเรื่องราวที่เป็นเนื้อหาของอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างครบถ้วนบนผืนผ้าใบ ซึ่งการสร้างงานศิลปะประเภทนี้ จำเป็นต้องอาศัยการแสดงออกทางพลังอารมณ์ความรู้สึกเป็นอย่างมาก ที่จะต้องดำเนินการเขียนภาพอย่างต่อเนื่องให้เสร็จสมบูรณ์ก่อนที่ความรู้สึกนึกคิดนั้นจะลหายไประหว่างทาง ผลงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้สีอะคริลิกบนผ้าใบและผ้าลินิน เน้นการจัดวางภาพเป็นแนวนอนเพราะต้องการให้เกิดภาพมุกกว้างและเสถียรได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อสะกดใจให้ผู้ชมได้พิจารณาถึงอารมณ์ความรู้สึกที่มี

ทั้งความเร่งเร็ว ความเครียด ความเจ็บปวด หรือความนิ่งเงียบสงบก็ตาม ได้ถูกส่งผ่าน ร่องรอยของฝีแปรงและเนื้อสีที่หนาทับซ้อนเหลื่อมสีกันมากมายหลายชั้น

2. การเดินทางของงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564

ผลงาน “Reflection 1” ได้ถือกำเนิดขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทางทัศนศิลป์และนิทรรศการนานาชาติ “RMUTL International Art Workshop 2018” ณ คณะศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 14 ถึง 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561 ที่ผ่านมา ในครั้งนั้นมีแรงบันดาลใจที่เริ่มต้นจากความสับสนวุ่นวาย ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิต โดยนิยามความหมายของภาพว่า “สิ่งที่ทำลงไปก็เพื่อเพียงการเริ่มต้น ส่วนผลของปลายทางนั้นจะขอรอคำตอบ” ดังภาพที่ 2

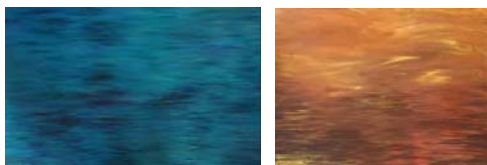

ภาพที่ 2 ชื่องาน “Reflection 1” ขนาด 80x100 ซม.

เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้าใบ

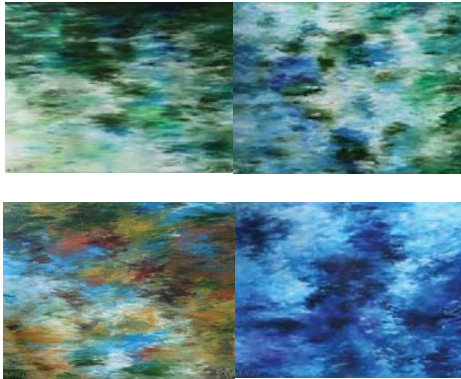
จากนั้นได้ดำเนินการสร้างสรรค์งานต่อเนื่อง ด้วยผลงาน “Reflection 2” ที่นำเศษสีฟ้าเทา และน้ำเงิน มาแทนอารมณ์ความรู้สึกที่ดำดิ่งนิ่งลึก โดยนิยามภาพว่า “บางทีการนิ่งเงียบ ก็ให้คำตอบอะไรบางอย่าง” และผลงาน “Reflection 3” ที่นำเศษสีส้มทองและน้ำตาล เข้ามาแทนอารมณ์ความรู้สึกของชีวิตที่แฝงด้วยประกายแห่ง

ความหวัง โดยนิยามภาพที่ 3 ว่า “แสงทองของตะวันตกที่กำลังจะลับ เสมือนเป็น
รางวัลแห่งชีวิต เพื่อเพิ่มพลังให้มีแรงต่อสู้ในวันพรุ่งนี้ และต่อไป” ดังภาพที่ 3

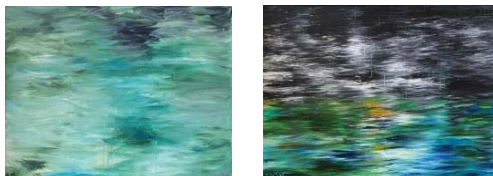
ภาพที่ 3 (ชาย) ชื่องาน “Reflection 2” และ (ขวา) ชื่องาน “Reflection 3”
ขนาด 90x120 ซม. เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้าใบ

ช่วงต้นปี พ.ศ.2562 ผลงานชุดนี้ยังคงได้ถูกสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่องตามลำดับ
คือ ผลงาน “Reflection 4 ถึง 7” ผู้สร้างสรรค์ได้ระบายสีแห่งอารมณ์ความรู้สึกที่
ถูกบังคับและกดดันส่งผ่านลงบนผืนผ้าใบขนาดเท่ากัน 4 เฟรมอย่างต่อเนื่อง ร่องรอย
ของสีและฝีแปรงมีลักษณะเป็นเส้นสั้น ตวัดรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง โทนสีและจังหวะ
ของฝีแปรงยังคงอยู่ระดับเดียวกันทั้งภาพ ผู้สร้างสรรค์ได้นิยามความหมายของภาพ
“Reflection 4 ถึง 7” ไว้ตามลำดับดังนี้ “สิ่งที่เราวิ่งตามหา มักจะห่างเราออกไป
แต่เมื่อเราหยุดนิ่ง สิ่งนั้นจะมาอยู่ต่อหน้า โดยที่ไม่ต้องออกแรงอะไร” “ความสำคัญ
มักจะมาพร้อมกับความสัมพันธ์” “ความรู้สึกต้องลบล้างด้วยความรู้สึก” และ
“หากวันหนึ่งที่เราคิดว่าไม่มีใคร ลองค้นหาอีกครั้ง จะพบว่าเธอยังมีเงาเป็นเพื่อนเธอ
เสมอ” ผลงานทั้งหมดนี้ได้นำมาร่วมแสดงในงานนิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยโดย
คณาจารย์และนักศึกษาโปรแกรมวิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน ถึง 31 กรกฎาคม พ.ศ.2562 ที่ผ่านมา ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 (บนซ้าย) ชื่องาน “Reflection 4” และ (บนขวา) ชื่องาน “Reflection 5”
(ล่างซ้าย) ชื่องาน “Reflection 6” และ (ล่างขวา) ชื่องาน “Reflection 7”
ขนาด 90x120 ซม. เทคนิคสีอะคริลิกบนผ้าใบ

ช่วงกลางปี พ.ศ.2562 ผลงาน “Reflection 8 และ 9” ได้ถูกเริ่มต้นวาดอีกครั้งแต่อารมณ์ความรู้สึกนั้นมีความแผ่วและคลี่คลายลง ส่งผลถึงฝีแปรงที่เลือกใช้มีความกว้างขึ้นและเฉดสีเดิมก็ถูกเจือจางลงด้วยสีขาว จึงนิยามภาพนี้ว่า “ในทุกสรรพสิ่งยังมีช่องว่างพอที่ความเหงาจะเข้ามาแทรกซึมตัวได้เสมอ” ดำเนินมาจนถึงภาพที่ 9 อารมณ์เดิมได้หวนกลับมาอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ความรุนแรงพัดไหวของอารมณ์แลดูวิเศษขึ้นเป็นงานชิ้นเดียวที่จบงานแล้ว แต่กลับมาทำเพิ่มด้วยการนำสีชุดใหม่มาระบายทับลงไปช่วงบนของภาพและปล่อยชุดสีเดิมไว้ช่วงล่าง เหมือนเป็นปรากฏการณ์ทางอารมณ์ที่ปล่อยไปไม่สุดทาง แล้วมีการพัดหวนกลับมาทำให้เสร็จสมบูรณ์อีกครั้ง โดยนิยามภาพนี้ว่า “สิ่งที่แสดงออกไป มักตรงกันข้ามกับสิ่งที่อยู่ในใจเสมอ” ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 (ซ้าย) ชื่องาน “Reflection 8” และ (ขวา) ชื่องาน “Reflection 9”
ขนาด 90x120 ซม. เทคนิคสีอะครีลิคบนผ้าใบ

เมื่อถึงผลงาน “Reflection 10” ได้มีการเลือกใช้เฟรมที่มีขนาดเล็กลง เจดสี มีความคมเข้มเหนียวหนักขึ้น และมีการปรากฏของทางน้ำของสีที่ไหลหยดย้อยลงมาเป็นทางยาวมากขึ้น แต่ยังคงความเดิมของรี้วรอยสีแปร่งไว้ ให้นิยามว่า “อยู่ไกลกลับจินตา อยู่ไกลกลับถวิลหา” ซึ่งงานชิ้นนี้ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาจากการเข้าร่วม Workshop ในโครงการนิทรรศการแลกเปลี่ยนศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินไทย - เกาหลี Thai & Korea International Fine Arts Exchange Exhibition 2019 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ดังภาพที่ 6

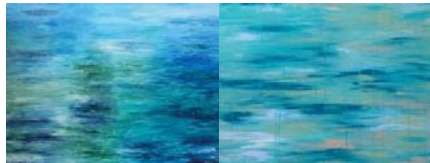

ภาพที่ 6 ชื่องาน “Reflection 10” ขนาด 60x40 ซม. เทคนิคสีอะครีลิคบนผ้าใบ

ผลงาน “Reflection 11” ที่อารมณ์ความรู้สึกได้กลับมาหนึ่งอีกครั้ง สีแปร่งและสีสันมีความราบเรียบ โปรง โลง เบา มีการปักดินสีเงินช่วงล่างของภาพเล็กน้อยเพื่อเพิ่มมิติของภาพมีความระยิบระยับขึ้น โดยนิยามภาพว่า “เปลือกนอกคือ

ภาพลวงตา แต่แก่นแกนภายในคือภาพจริง” ภาพนี้ได้สร้างสรรค์ขึ้นจากการนำ นักศึกษาร่วมประกวดวาดภาพ “เพลินศิลป์ถิ่นนาวี” ครั้งที่ 2 ณ สโมสรสัญญาบัตร กองเรือยุทธการ จังหวัดชลบุรี

ผลงานชิ้นสุดท้ายของปี พ.ศ.2562 คือ ผลงาน “Reflection 12” มีการเลือกใช้สีผสมขาวทั้งภาพ ให้ความรู้สึกล่องลอยผันหวาน หากแต่มีคราบทางน้ำ ของสีไหลพร่างพรูเสมือนทางน้ำตาออกมามากมาย ให้คำนิยามภาพนี้ว่า “ความดีมัก มีความร้ายชุกซ่อน ความร้ายก็มักมีความดีชุกซ่อนเช่นกัน อยู่ที่ปัญญาและความพยายามที่จะค้นพบ” งานชิ้นนี้ได้เข้าร่วมแสดงผลงานนิทรรศการศิลปะประจำปี ชั่วศิลปะ ครั้งที่ 8 ณ สมาคมชั่วศิลปะ จังหวัดเชียงราย ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 (ซ้าย) ชื่องาน “Reflection 11” ขนาด 90x120 ซม.

เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้าใบ

(ขวา) ชื่องาน “Reflection 12” ขนาด 60x80 ซม. เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้าลินิน

ปี พ.ศ.2563 ผลงาน “Reflection 13 ถึง 15” จำนวน 3 ภาพ ได้สร้างสรรค์ ขึ้นพร้อมกันอย่างต่อเนื่อง โดยใช้สีโทนร้อนและเย็นเข้ามาแทนความหลากหลายของ อารมณ์ความรู้สึกที่ร้อนและเย็นสลับกันไป ให้คำนิยามไว้ตามลำดับ คือ “บางทีก็เป็น เพียงแค่การท่องจำ แล้วก็ลืมเลือนผ่านไป”, “เมื่อการเดินทางมาถึงบทของการจากลา มันยากที่จะเอื้อนเอ่ยวลีใด ๆ ออกมา” และ “สิ่งที่ควรอยู่ภายในใจ ก็ควรอยู่ภายในใจ” ซึ่งผลงานทั้ง 3 ชิ้นนี้ได้เข้าร่วมแสดงผลงานศิลปะออนไลน์ “ศิลป์สร้างสุข” จัดโดย

เครือข่ายครูมูลนิธิรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาจักรีและเครือข่ายครุศิลป์อีสาน (IATN) ในเดือนพฤษภาคมถึงมิถุนายน พ.ศ.2563 ดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 (ซ้าย) ชื่องาน “Reflection 13” (กลาง) “Reflection 14” และ (ขวา) “Reflection 15” ขนาด 60x50 ซม. เทคนิคสีอะคริลิคบนผ้าลินิน

จากการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ทั้งหมด 15 ผลงานนั้น มีส่วนหนึ่งได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมแสดงงานในประเทศและต่างประเทศ คือ ผลงาน “Reflection 7” ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะเสริมฮวงจุ้ย “Feng Shui Art” ณ บ้านอาจารย์ฝรั่ง (ศิลป์ พีระศรี) กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 3 ถึง 29 มีนาคม พ.ศ.2563 และผลงาน “Reflection 9” ได้รับคัดเลือกเป็น 1 ใน 19 ศิลปินจากประเทศไทย จาก 20 ประเทศทั่วโลก ให้เข้าร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปะนานาชาติออนไลน์ “3rd International Visual Culture Exhibition (IVCE), Virtualization Movement” October 28th - November 29th 2020 Faculty of Fine Arts and Designs (FSRD), Universitas Sebelas Maret Surakarta, Indonesia เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม ถึง 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2563 ที่ผ่านมา

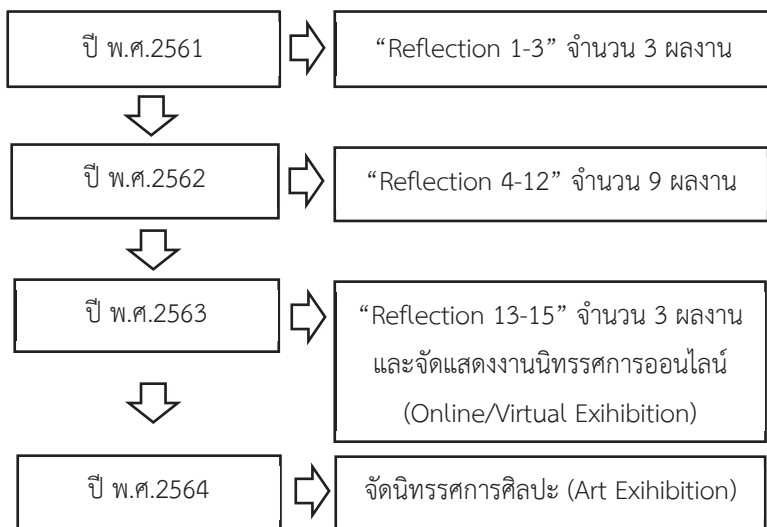
3. การจัดแสดงนิทรรศการศิลปกรรมชุด “REFLECTIONS”

ในปลายปี พ.ศ.2563 ผลงานชุด “REFLECTIONS” ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมแสดงงานเดี่ยวในนิทรรศการศิลปะออนไลน์ (Online) ที่เผยแพร่ในเว็บไซต์ <https://www.cuartculture.chula.ac.th/activity/4553/> จัดโดยหอศิลป์จามจุรี (Chamchuri Art Gallery) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และในปลายปี พ.ศ.2564 ได้จัดนิทรรศการแสดงผลงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” Solo Exhibition จำนวน 15 ผลงาน เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม ถึง 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2564 ณ ห้องแสดงผลงานนิทรรศการศิลปะ ชั้น 2 ของสมาคมช่างศิลป์ จังหวัดเชียงราย ที่ผ่านมาซึ่งการจัดแสดงงานนิทรรศการทั้งสองรูปแบบที่ผ่านมา พบว่า ผู้ชมงานมีความประทับใจและมีความรู้สึกร่วมไปในทิศทางเดียวกันกับภาพ รวมทั้งสามารถจินตนาการต่อยอดความคิดสร้างสรรค์ต่อไปได้อีก ดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 (บนซ้ายและขวา) ผลงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS”
แสดงผลงานนิทรรศการศิลปะออนไลน์ ณ หอศิลป์จามจุรี
(ล่างซ้ายและขวา) สู้จิบัตร, โปสเตอร์ และภาพวันเปิดงานฯ ณ สมาคมช่างศิลป์

ผลงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS” ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 นั้น ได้ถูกสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง โดยทุกผลงานจะมีเรื่องราวที่เกิดจากการนำสภาวะอารมณ์ความรู้สึกของตนเองในช่วงขณะนั้นมาสร้างงาน ซึ่งประมวลภาพตามแผนภูมิได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 การเดินทางของงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “REFLECTIONS”
ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564

สรุปผล

การเดินทางของงานชุด “REFLECTIONS” ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564 ก็สิ้นสุดลงอย่างสมบูรณ์ หลังจากภาพแรกได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2561 จากความเต็มล้นของความคิดและความรู้สึก และจบลงกลางปี

พ.ศ.2563 โดยไม่รู้ว่าเป็นเนื้อหาเรื่องราวของงานชิ้นสุดท้ายจะเป็นอย่างไร แต่ก็พบคำตอบว่างานชิ้นที่ 16 และ 17 เกิดร่องรอยที่มีความแตกต่างจาก 15 ชิ้นที่ผ่านมา

ผลงานจิตรกรรมแนวนามธรรมชุด “Reflections 1-15” จำนวน 15 ผลงานนี้ใช้เวลายาวนานเพื่อรวบรวมอารมณ์ความรู้สึกที่อัดแน่นจนตกผลึกแล้วกลั่นกรองชุดความคิดออกมาเป็นภาพที่ต่อเนื่องกันจากอารมณ์ความรู้สึกเดียวกัน ที่บางภาพแลดูเหนือล้ำ บางภาพรู้สึกอึดอัด บางภาพมีความนิ่งเงียบเหมือนกำลังทบทวนสิ่งที่ผ่านมา บางภาพแลดูปล่อยวาง บางภาพสับสนในชีวิต บางภาพทำเพื่อภาระหน้าที่ บางภาพทำเพื่อแสดงตัวตน บางภาพลงสีซ้ำแล้วซ้ำอีก บางภาพเป็นภาพซ้อนภาพ แลดูลวงตา บางภาพมีอารมณ์ที่แปรเปลี่ยนกลางคัน และบางภาพเป็นส่วนหนึ่งของงาน Workshop รวมทั้งได้ร่วมแสดงงานที่กรุงเทพมหานคร และบางภาพได้แสดงงานร่วมกับศิลปินต่างประเทศจากหลายประเทศทั่วโลก

จากการจัดนิทรรศการฯ ที่ผ่านมา ผู้สร้างสรรค์ได้ประมวลข้อความในสมุดเยี่ยมชมและการพบปะพูดคุยกับผู้ที่เข้าชมงานนิทรรศการฯ ในครั้งนี้ ล้วนแล้วแต่ชื่นชอบและประทับใจในภาพที่นำมาจัดแสดง นอกจากนี้ยังพบว่ายังมีหลายคนที่สามารถเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกที่ผู้สร้างสรรค์ได้สื่อสารในภาพได้ และบางคนเกิดจินตนาการต่อยอดความหมายของภาพต่อไปได้อีก ทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่เป็นปรากฏการณ์ของปฏิกิริยาทางอารมณ์ความรู้สึกที่สัมผัสได้ด้วยอารมณ์ความรู้สึก ดังจะขอกล่าวย่อถึงความเป็น “REFLECTIONS” ไว้ดังนี้

“ทุกชีวิตจะต้องผ่านเส้นทางแห่งวังวนที่แหวกว้าย ฝ่าความวุ่นวายที่เขี้ยวกราก แต่เบื้องหลังชีวิตที่สวยงามนั้น กลับเต็มไปด้วยฝุ่นตะกอนชั้นคลัก จนกลายเป็นมลภาวะทางจิตมากมาย จนถึงวันหนึ่งทุกชีวิตจะต้องชะลอตัวเพื่อหยุดนิ่งและทบทวนสิ่งที่ผ่านมา เพื่อปลดปล่อย ปลดปล่อย และปล่อยวาง Every life goes through a chaotic path but behind the scene of the beautiful life, it is filled with debris and sediments that became a mass of mental pollution. Until one

day, all lives must slow down to stand still and review the past to release, relieve, and relinquish.”

อภิปรายผล

การสร้างสรรคงานศิลปะนามธรรมนั้น เป็นการแสดงออกถึงรูปแบบของตัวเองที่มีการสะท้อนมุมมองชีวิตต่อสิ่งที่ผ่านมาในอดีตอย่างงดงาม ให้น้ำหนักเนื้อหาของงานไปที่อารมณ์ ความรู้สึก มุมมอง และประสบการณ์ที่ผ่านมา ถูกส่งผ่านเป็นชิ้นงานศิลปะนามธรรมเชิงสัญลักษณ์ หรือ Abstract Art (เดลินิวส์ ออนไลน์, 2565) การสร้างงานชุด “REFLECTIONS” ในครั้งนี้ก็เช่นกัน เป็นการสร้างงานที่เกิดจากการทบทวนสิ่งต่างๆที่ผ่านเข้ามาในชีวิต สิ่งใดๆที่ตกกระทบเร้าความรู้สึกภายใน ณ เวลานั้น ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ได้ถูกบันทึกเป็นอนุแห่งความทรงจำจนตกผลึก แล้วถูกกรองออกมาเป็นงานที่แสดงถึงรื้อรอยความพิริ้วของรื้อคลื่นน้ำที่ปรากฏความทับซ้อนของเส้นสีและน้ำหนักแรงกดทับของพู่กัน ดังที่ปรากฏในผลงานชุดนี้

ถึงแม้ว่าการสร้างสรรคงานศิลปะนามธรรมจะเป็นศิลปะที่เข้าถึงได้ยาก ไม่มีหลักการชมภาพตายตัว แต่ก็สามารถตีความหมายได้หลายแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกของคนชมภาพว่าในขณะที่นั้นมีอารมณ์ไหน (พิพิธภัณฑศิลปปะเมื่อง เซนต์หลุยส์, 2562) ดังที่ วรรณ รัชชัชชาวสอาด (2561) กล่าวในส่วนหนึ่งของบทความวิจัยว่า วิธีการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านผลงานศิลปะดังกล่าวนี้ ก็เพื่อแสดงให้เห็นถึงผลลัพธ์อันมาจากจิตใต้สำนึกขณะทำงานเป็นส่วนสำคัญสภาวะจิตใจของมนุษย์มีหลากหลายมิติซึ่งทำให้ยากต่อการมองเห็นความเป็นจริงของตัวเองตนว่าแท้จริงแล้วรูปร่างหน้าตาของจิตเรานั้น มีสภาพเป็นอย่างไร อย่างไรก็ตามการแสดงผลศิลปะด้วยลักษณะนามธรรมเป็นดังกล้องส่องขยายให้เห็นความจริงในธรรมชาติของตนเอง นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่าศิลปะนามธรรมนั้นมีความยากที่สุดทั้งการวาดและการตีความ ดังนั้นการสร้างศิลปะนามธรรมจึงต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญ

ถึงจะพิจารณาได้ว่าจังหวะสุดท้ายก่อนสุดปลายพู่กันจะจบที่จุดไหนถึงลงตัวสมบูรณ์แบบที่สุด รูปแบบงานศิลปะนามธรรม (Abstract) จะให้ความสำคัญกับความรู้สึกของสีและการจัดรูปทรง และต้องคำนึงถึงหลัก 2 ประการ คือ ความรู้สึกภายนอกและความรู้สึกภายใน โดยที่ความรู้สึกภายนอก คือ วัสดุรูปทรงและเมื่อดูแล้วจะเกิดความรู้สึกภายในขึ้นมา ซึ่งเป็นคุณค่าของรูปภาพนั่นเอง (เอิร์ล ปีเตอร์สัน, 2562) ดังนั้น “คุณค่าของความรู้สึกจึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของศิลปะแบบนามธรรม” ศิลปินไม่ต้องการสร้างรูปทรงที่ปรากฏให้ผู้ดูหลงติดเพียงแค่นั้น แต่ต้องการสร้างรูปทรงใหม่โดยคำนึงถึงการจัดภาพ สีลา จังหวะ ความสมดุล และความรู้สึก เพื่อให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกขึ้นเมื่อได้สัมผัสกับสิ่งที่ไม่อาจชี้เฉพาะไปได้ว่าเป็นอะไร เพราะฉะนั้นกล่าวได้ว่านี่คือภาพแบบนามธรรมที่จะให้อารมณ์ความรู้สึกที่ล้ำลึกมากกว่าที่คิด

ข้อเสนอแนะ

1. การเก็บภาพให้อารมณ์ความรู้สึกนั้น จำเป็นจะต้องบันทึกเป็นความทรงจำในทันที อาจเป็นข้อความตัวอักษร ภาพถ่าย หรือภาพร่างลายเส้น เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารถ่ายทอดอารมณ์ออกมาเป็นงานศิลปะได้ตรงกับความต้องการที่จะนำเสนอ
2. กระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะแนวนามธรรมนั้น ต้องมาจากการสังสมความคิดและประสบการณ์ แล้วถอดชุดความคิดออกมาเป็นภาพ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ใช้เวลายาวนาน จึงจำเป็นต้องจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการวาดภาพนั้นให้พร้อมอยู่เสมอ เพราะเราไม่อาจกำหนดได้ว่าวันเวลาใดที่ความคิดนั้นจะตกผลึกและพร้อมที่จะลงมือวาดภาพอย่างฉับพลันได้
3. งานศิลปะแนวนามธรรมทุกประเภทล้วนแล้วแต่มีความยากที่จะเข้าใจ แต่ก็ไม่ยากแก่การอธิบาย จึงควรมีวิดีโอหรือแฟ้มภาพประกอบคำอธิบายที่เล่าถึงความเป็นมาเป็นไปของแต่ละภาพ เพื่อให้บุคคลที่เข้ามาชมงานได้เข้าใจงานมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

โกวเล้ง. (2564). **เดี่ยวตายใต้เงาจันทร์ โกวเล้ง ไร่พันธ์**. ภาพพิมพ์.

จิรวัดน์ พิระสันต์. (2559). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการวิเคราะห์ผลงานศิลปะและงานออกแบบ** [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. สาขาวิชาศิลปะและการออกแบบคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เดลินิวส์ ออนไลน์. (2565, 4 มีนาคม). **ชวนมองหาความงดงามของชีวิตที่ผ่านมาผ่านนิทรรศการงานแสดงศิลปะนามธรรม “WHAT WAS”**. เดลินิวส์ออนไลน์. <https://www.dailynews.co.th/news/823393/>

นิทรรศการศิลปะ ออนไลน์. (2562, 21 มิถุนายน). **“ศิลปะสร้างสุข” เครือข่ายครูมูลนิธิรางวัลสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหจักรีและเครือข่ายครูศิลปะอีสาน (IATN)**. Facebook. <https://www.facebook.com/people>

นิทรรศการศิลปะ ออนไลน์. (2563, 11 ตุลาคม). **ภาพสะท้อนของจิต. หอศิลป์จามจรี (Chamchuri Art Gallery)**. <https://www.cuartculture.chula.ac.th/activity/4553/>

พิพิธภัณฑ์ศิลปะเมืองเซนต์หลุยส์. (2562, 11 เมษายน). **ศิลปะนามธรรมใช้ความรู้สึกมากกว่าสายตา**. พิพิธภัณฑ์ศิลปะเมืองเซนต์หลุยส์. <https://www.saintlouisartmap.org/ศิลปะนามธรรม-ใช้ความรู้สึก/>

วรกร รัชชัชชาสอาด. (2561). **ธรรมชาติแท้จริงแห่งจิตใจสะท้อนผ่านศิลปะนามธรรม**. วารสารวิชาการศิลป์ พีระศรี, 5(2). 110-125.

ศรัวีวรรณ เจนหัตถการกิจ. (2558). **ธรรมะ ธรรมชาติ ธรรมดา**. สูจิบัตรงานนิทรรศการศิลปะ “ธรรมะ ธรรมชาติ ธรรมดา” หอศิลป์วังหน้า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ 16 กันยายน-5 ตุลาคม 2558.

- อาศิรา พนาราม. (2562, 19 กุมภาพันธ์). “อาชีพอย่างผมไม่มีก็ได้ คนอื่นไม่
เดือดร้อน แต่ผมนะเดือดร้อน” คุย กับศิลปิน-สมยศ หาญอนันท์สุข.
กรุงเทพธุรกิจ. <https://www.bangkokbiznews.com/lifestyle/916>
- เอิร์ล ปีเตอร์สัน. (2562, 15 มกราคม). Abstract ศิลปะแบบนามธรรมเข้าถึงความ
เป็นธรรมชาติของมนุษย์. San Carlos.
<https://sancarlosantioquia.com/abstract-ศิลปะแบบนามธรรมเข้าถึง/>
- เฮอร์มานน์ เฮสเส. (2561). Strange news from another Star and other
stories [เพลงขลุ่ยในฝัน]. (พิมพ์ครั้งที่ 5). เคล็ดไทย.
- IVCE#3. (2562, 28 ตุลาคม). “3rd International Visual Culture Exhibition
(IVCE), Virtualization Movement”. Universitas Sebelas Maret
(UNS), Indonesia. <https://ivce.fsrds.uns.ac.id/>

การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะ
ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย
สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
The Development to Analytical Reading Skill
through the Comic Strips in Thai Newspapers
Analytical Reading Package for Thai Major Freshmen
at Chiang Rai Rajabhat University

อรทัย ชันโท^{*1}
Oratai Khanto^{*1}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มีต่อการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์

^{*} Corresponding author, e-mail: Orataikhanto@gmail.com

¹ อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹ Lecturer, Faculty of Humanities Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai, 57100

ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย 2) แบบวัดความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ 3) แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบทีแบบไม่อิสระ ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย เท่ากับ 67.78/83.02 2) นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการวัดความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 3) นักศึกษาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48

คำสำคัญ: การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ วรรณกรรมการ์ตูน หนังสือพิมพ์ไทย

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the students' analytical reading competence by using the analytical reading Package for the Thai major freshmen, Chiang Rai Rajabhat University, and 2) to investigate the satisfaction of the first-year students majoring in Thai language at Chiang Rai Rajabhat University. The sample group used in this research consisted of 21 students in the first year of Thai language major, obtained by purposive random sampling method. The research tools were 1) the Package to promote analytical reading by using comic strips in Thai newspapers, 2) the analytical reading competence tests, and

3) the student satisfaction questionnaire towards learning by using package to promote analytical reading by using comic strips in Thai newspapers for the first-year students majoring in Thai language at Chiang Rai Rajabhat University. The researchers analyzed the data using mean, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples. Results were found that 1) the efficiency of package to promote analytical reading by using comic strips in Thai newspapers was 67.78/83.02., 2) the students had a statistically significantly higher mean score on the analytical reading competence scale of .05 than before studying, and 3) the students who studied using the package to promote analytical reading using comic strips in Thai newspapers had the highest level of overall satisfaction at “very satisfied” level, with the average at 4.77, S.D. = 0.48.

Keywords: Analytical reading Comic strips in Thai newspapers

Thai newspapers

บทนำ

การ์ตูนเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งที่สร้างสรรค์และมีส่วนช่วยในการพัฒนาภาวะทางอารมณ์ของผู้อ่านส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการ และลดภาวะความเครียดทางจิตใจได้ดี นอกจากนี้ในยุคปัจจุบันวรรณกรรมการ์ตูนยังเป็นสื่ออีกประเภทหนึ่งที่นำเสนอแนวคิดทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ตลอดจนแนวคิดทางด้านการเมืองให้ประชาชนได้รับทราบถึงความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมแต่ละยุคสมัยผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ การ์ตูนจึงเป็นสื่อสะท้อนภาพของสังคมที่ออกมาในรูปแบบของ

ความบันเทิง ซึ่งผู้อ่านจะได้รับประสบการณ์ ความเพลิดเพลิน แต่แฝงไปด้วยความคิดเห็นทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมืองด้วย

โดยทั่วไปการ์ตูนที่ปรากฏในสื่อที่ได้รับความนิยมคือ การ์ตูนในคอลัมน์หน้าหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นภาพการ์ตูน และมีข้อความประกอบที่สามารถดึงดูดใจในการอ่าน และเป็นการสรุปเหตุการณ์ทางการเมืองด้วยภาพ ซึ่งทำให้ผู้อ่านหรือผู้ดูภาพการ์ตูนเกิดการรับรู้ข่าวสารอย่างรวดเร็ว (น้ำฝน สารคุณ, 2560)

การอ่านวรรณกรรมการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านเชิงวิเคราะห์ ซึ่งเป็นทักษะการอ่านที่ใช้ความคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุมีผล เมื่อผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาสาระจากวรรณกรรมการ์ตูนจากหนังสือพิมพ์มาคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผลถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารก็จะเกิดความเข้าใจสภาพการณ์ของบ้านเมืองในยุคในแต่ละยุคสมัย ย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ข้อคิดต่าง ๆ ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่กล่าวว่า การเรียนต้องเปลี่ยนเป้าหมายจาก ความรู้ไปสู่ทักษะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อชีวิตจริงจึงจะเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (วิจารณ์ พานิช, 2560)

จากที่กล่าวมาการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น และในฐานะผู้สอนในรายวิชาทักษะการใช้ภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 -2563 ของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนการสอนรายวิชา THI1101 ทักษะการใช้ภาษาไทย ซึ่งหนึ่งในทักษะที่ควรได้รับการพัฒนาคือทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ โดยควรให้ผู้เรียนสามารถอ่านคิดวิเคราะห์สารต่าง ๆ ได้ แต่ผลการศึกษาในช่วงที่ผ่านมาพบว่า ผู้เรียนมีคะแนนในส่วนของการพัฒนาทักษะการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน นักศึกษาไม่สามารถคิดวิเคราะห์เชิงลึกจากสื่อการอ่านประเภทต่าง ๆ โดยไม่สามารถบอกแนวคิดสำคัญอย่างมีเหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้ จึงทำให้การเรียนการสอนด้านทักษะการอ่านยังไม่บรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนในรายวิชา

ประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาพัฒนาแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ว่ารรณกรรมภาพการ์ตูนการเมืองสามารถสื่อความหมายทางการเมืองให้ผู้อ่านได้รับรู้เหตุการณ์ และปรากฏการณ์ทางการเมือง พ.ศ.2557 ซึ่งเป็นช่วงที่รัฐบาลนายกทักษิณ ชินวัตร ต่อด้วยรัฐบาลนายกยิ่งลักษณ์ ชินวัตร บริหารประเทศในช่วงเวลาที่ผ่านมาโดยมีภาพการ์ตูนเป็นสื่อกลางระหว่างรัฐบาลมาสู่ประชาชน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ได้รับทั้งข่าวสารและความบันเทิงไปพร้อม ๆ กันผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ซึ่งถือเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการรายงานเหตุการณ์ของรัฐบาลในอดีตให้ผู้เรียนได้รับทราบ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย

ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยใช้แนวคิดในการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย ดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหาสาระของวรรณกรรมการ์ตูนเพื่อความเหมาะสมสำหรับเป็นบทอ่านพัฒนาการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดของน้ำฝน

สารคุณและคณะ (2560: 53) โดยสามารถแบ่งเนื้อหาสาระของวรรณกรรมการ์ตูน ออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ด้านการเมืองการปกครอง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการศึกษา

2. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ประยุกต์ใช้แนวคิดของ สุวิทย์ มูลคำ (2550: 9) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะซึ่งประกอบด้วย กิจกรรม 8 ขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกความคิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยง คิดอย่างมี เหตุผล ดังนี้

2.1 รู้จักการสรุปเนื้อเรื่อง รวบรวมประเด็นที่สำคัญแล้วสรุปเนื้อเรื่อง หรือ เรื่องราวหรือสถานการณ์จากข่าวของจริงหรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน

2.2 รู้จุดมุ่งหมาย และความหมายของเรื่อง การพิจารณาจุดมุ่งหมาย ในการสื่อความหมายของวรรณกรรมการ์ตูนว่าต้องการสื่อหรือบอกอะไรที่สำคัญ

2.3 รู้ท่าที ทักษะผู้เขียน การพิจารณาความคิดเห็น ทักษะของผู้เขียนต่อ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่นำเสนอในวรรณกรรมการ์ตูน

2.4 นำไปใช้ได้ประโยชน์ เป็นการพิจารณานำแนวคิดหรือความรู้ที่ได้รับ ไปปรับประยุกต์ใช้กับชีวิตของผู้เรียน

2.5 วิเคราะห์เจตนาผู้เขียนได้ การวิเคราะห์หาเจตนาท่าที แนวคิด ในการนำเสนอเนื้อเรื่องของผู้เขียนวรรณกรรมการ์ตูน

2.6 สังเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ การพิจารณาสังเคราะห์เนื้อหาเพื่อบอก ความสัมพันธ์เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสรุปสาระเนื้อหาด้วยเหตุผลได้อย่าง สร้างสรรค์

2.7 ประเมินค่าอย่างมีเหตุผล พิจารณาประเมินค่าความถูกต้องของ เนื้อหา ตลอดจนแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลอย่างสมเหตุสมผล

2.8 พิจารณาคคุณค่านำไปใช้ บอกข้อคิด แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

จากแนวคิดทฤษฎีดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการเรียนรู้ 8 ขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์พื้นฐานในการคิด การคิดวิเคราะห์และคิดเชื่อมโยงอย่างมีระบบและมีเหตุผล โดยเริ่มจากความสามารถในการรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ออกแบบเนื้อหากิจกรรม ในแบบฝึกทักษะออกเป็น 8 กิจกรรมตามขั้นตอนดังกล่าว เพื่อฝึกทักษะการคิด วิเคราะห์อย่างเป็นลำดับขั้นตอน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยและขั้นตอนการดำเนินโครงการ มีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่เรียนในรายวิชา TH1101 ทักษะการใช้ภาษาไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเป็นกลุ่มนักศึกษาที่ทำการทดสอบก่อนเรียนในรายวิชาดังกล่าวแล้วไม่ผ่านการทดสอบ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูน ในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

2. แบบวัดความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์เป็นแบบทดสอบใช้ประเมินผลหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน

3. แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยวรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.1 การสร้างแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย มีรายละเอียดการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

3.1.1 รวบรวมการ์ตูนการเมืองจากหนังสือพิมพ์ โดยคัดเลือกเนื้อหาของการ์ตูนจากในหนังสือพิมพ์ ระหว่างเดือนมกราคม 2556 ถึงเดือนมกราคม 2557 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการบริหารประเทศของรัฐบาลนายอภิรักษ์เกียรติ ชินวัตร และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐถือว่ามีเนื้อหาเน้นหนักทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมประเพณี ธรรมชาติ และสังคมโลก

3.1.2 วิเคราะห์ สังเคราะห์จัดหมวดหมู่ของการ์ตูน ตามแนวคิดของน้ำฝน สารคุณ และคณะ (2560: 53) โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 หมวดหมู่ ได้แก่ ด้านการเมือง การปกครอง ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และด้านวัฒนธรรมและการศึกษา ซึ่งเนื้อหาของการ์ตูนแต่ละประเภทนำมาใช้เป็นตัวบทอ่านในแบบฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ตอบคำถามในแต่ละกิจกรรม

3.1.3 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

3.1.4 กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวิเคราะห์เนื้อหา จากนั้นนำเนื้อหาจากการ์ตูนเรื่องต่างๆ ที่จัดหมวดและสังเคราะห์แล้วมากำหนดเป็นเนื้อหาสาระสำคัญในแต่ละแบบฝึกจำนวน 4 บทเรียน จากวรรณกรรมการ์ตูน ได้แก่ บทเรียนเรื่องการเมืองการปกครอง บทเรียนเรื่องทักษะด้านสังคม บทเรียนเรื่องเศรษฐกิจ และบทเรียนเรื่องวัฒนธรรมและการศึกษา เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยที่ปรีกษาวิจัยและผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.1.5 กำหนดโครงสร้างของแบบฝึกทักษะ

3.1.6 หาค่าประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะโดยนำไปทดสอบกับกลุ่มทดลองที่มีบริบทใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 1 ครั้ง โดยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ไม่เคยเรียนบทเรียนนี้มาก่อน

3.1.7 ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อนักศึกษาทำแบบฝึกทักษะเรียบร้อยแล้วในแต่ละบทเรียน หลังจากนั้นให้ทำแบบฝึกหัดหลังเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาคะแนนเฉลี่ย เมื่อเรียนครบทุกเรื่องแล้วให้คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ นำคะแนนที่ได้มาหาคะแนนเฉลี่ยนำผลรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ มาหาประสิทธิภาพด้านความรู้ ซึ่งมีค่า E_1/E_2 เท่ากับหรือตั้งแต่ 80/80 ขึ้นไป

3.2 แบบวัดความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ มีรายละเอียดการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

3.2.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบวัดความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์จากหนังสือชีวสถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานเบื้องต้นสำหรับการวิจัยของ พิษณุ อภิสมการโยธิน (2562: 48) และเอกสารตำราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลทางการศึกษา แล้วสร้างแบบวัดความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้มีลักษณะแบบปรนัย ชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3.2.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปหาคุณภาพโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ด้วยวิธีการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กำหนดเกณฑ์ค่า IOC ตั้งแต่ .60 ขึ้นไป

3.2.3 นำผลการประเมินเชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective congruence)

3.2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบวัดความสามารถตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อให้ได้แบบวัดความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่ถูกต้องที่สุด

3.2.5 นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพความสอดคล้องของข้อคำถามกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)

3.2.6 นำแบบทดสอบที่หาประสิทธิภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มประชากรต่อไป

3.3 แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยวรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย มีรายละเอียดการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

3.3.1 ศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดวัดความพึงพอใจ

3.3.2 กำหนดจุดหมายในการสร้างแบบวัดวัดความพึงพอใจ

3.3.3 สร้างแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคอร์ท (ยูทพงษ์ กัยวรรณ, 2543: 109)

3.3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่สร้างขึ้นให้

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการวัดผลประเมินผลและด้านจิตวิทยาพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์แก้ไขให้เหมาะสม

3.3.5 ทำแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบหาข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์

3.3.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

4.1 ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

4.1.1 การประเมินผลก่อนเรียน โดยนำแบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงจิตวิเคราะห์สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้นักศึกษาทำแล้วบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังเรียน

4.1.2 ทดลองใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงจิตวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นำไปใช้สอนในคาบเรียนรายวิชาทักษะการใช้ภาษาไทย

4.1.3 เมื่อสิ้นสุดการทดลองใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงจิตวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย ทำการประเมินผลหลังเรียนด้วยแบบวัดความสามารถในการอ่านเชิงจิตวิเคราะห์สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ฉบับเดิม ให้นักศึกษาทำและบันทึกคะแนนเก็บไว้เปรียบเทียบกับคะแนนสอบก่อนเรียน

4.2 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบแผนการวิจัยแบบทดสอบใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงจิตวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยกับกลุ่มทดลองหนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงจิตวิเคราะห์ที่ใช้

วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย (One Group Pretest - Posttest Design)
(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 248-249) ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	การสอนด้วยแบบฝึกทักษะ	ทดสอบหลังเรียน
T_1	E	T_2

ที่มา: ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538: 248 – 249

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

T_1	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
E	แทน	การสอนด้วยแบบฝึกทักษะ
T_2	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำคะแนนจากการทำแบบวัดความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ มาหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของแบบฝึก (E_2)

5.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

จากการทดลองนำแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้
วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน
ได้ทดลองเรียน แล้วให้นักศึกษาทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบฝึกทักษะ ทั้ง 4
บทเรียน พบว่าค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 4 บทเรียน (E_1) มีค่า
ร้อยละ 67.49 และคะแนนร้อยละเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) คิดเป็น
ร้อยละ 81.48 ซึ่งการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80
เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้
วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เท่ากับ 67.49/81.48 ซึ่งยังไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จึงได้
ปรับปรุงแบบฝึกทักษะและนำไปทดลองกับกลุ่มทดลองเดิมอีกทั้งเพื่อทดสอบ
ประสิทธิภาพการใช้เบื้องต้น จนแบบฝึกทักษะผ่านเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพ
80.03/81.58

2. ความแตกต่างของความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและ
หลังเรียน สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนใน
หนังสือพิมพ์ไทย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านเชิงคิด
วิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอก
ภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 21 คน จากการทดสอบ
วัดความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ หลังจากที่ได้รับแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่าน
เชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยแล้ว โดยทำแบบทดสอบ
หลังเรียน จำนวน 30 ข้อ พบว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัด
ความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ก่อนเรียนเท่ากับ 20.33 คิดเป็นร้อยละ 67.78 และได้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.90 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.02

ดังนั้นนักศึกษาที่เรียนเสริมด้วยแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายมีคะแนนเฉลี่ยการวัดความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. ค่าดัชนีประสิทธิภาพผลการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าดัชนีประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จากการวิเคราะห์ผลรวมคะแนนสอบหลังเรียน ผลรวมคะแนนสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน มีค่าเท่ากับ 0.492 แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 49.20

4. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ทำให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย พบว่ามีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.03/81.58 หมายความว่า นักศึกษามีค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 4 บทเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.03 และคะแนนร้อยละเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 81.58 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการสร้างแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ผ่านกระบวนการศึกษาวิเคราะห์ตัวบทเนื้อหาการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ แล้วคัดเลือกนำมาสร้างแบบฝึกทักษะแบ่งเป็น 4 บทเรียน มีกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาวรรณกรรมตัวบทการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ ซึ่งผู้วิจัยเลือกตัวบทเป็นการ์ตูนล้อการเมือง ซึ่งจะมีส่วนช่วยส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ ตีความของผู้เรียน เนื่องจากในตัวบทการ์ตูนสอดแทรกความรู้ด้านการเมืองการปกครอง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมด้วย ตลอดจนศึกษาแนวคิดวรรณกรรมการ์ตูนการเมืองในมุมมองของประเทศไทยมาเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนในแบบฝึกทักษะ นอกจากนี้ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้ผ่านกระบวนการหาทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพตามลำดับจากกลุ่มเล็ก ไปกลุ่มภาคสนาม และปรับปรุงจนผ่านเกณฑ์ ดังนั้น แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ภาษาไทย จึงมาความเหมาะสมที่จะนำไปพัฒนาผู้เรียนในลำดับต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพรัตน์ ปัญญาติลกพงศ์ (2562: 86) ที่พัฒนาแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเน้นความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และการใช้พจนานุกรมโดยใช้

การจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เพราะมีกระบวนการในการสร้างแบบฝึกทักษะและหาประสิทธิภาพอย่างเป็นขั้นตอน นำไปทดลองใช้แล้วบันทึกผลจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งใจ แล้วสามารถนำไปใช้จริง แบบฝึกส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจึงเป็นแบบฝึกทักษะประเภทหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ ที่ความได้ เพราะมีเนื้อหาและข้อความในแบบฝึกหัดที่หลากหลาย สามารถช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด พิจารณาได้

2. การศึกษาความสามารถการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่านักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 67.78 คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 83.02 แสดงว่า คะแนนความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์สูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เป็นเรื่องราวที่อ่านสนุก โดยเนื้อหาเป็นการนำเสนอภาพสะท้อนของการเมืองในสังคมไทยในช่วงเวลาที่ผ่านมานำเสนอในรูปแบบของวรรณกรรมการ์ตูน ทำให้น่าสนใจ การใช้ภาษาในเนื้อหาไม่ยากจนเกินไปเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน กอปรกับภาพประกอบวรรณกรรมการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง การจัดแบ่งเนื้อหาและรูปภาพมีความเหมาะสม สามารถดึงดูดความสนใจผู้อ่านได้ ทำให้นักศึกษาเกิดความสนใจติดตามอ่านเนื้อหา พยายามคิดวิเคราะห์ตีความหมายของเนื้อหาได้ อีกทั้งแบบฝึกทักษะดังกล่าวมีคำถามเชิงคิดวิเคราะห์ท้ายบท

ให้นักศึกษาได้ฝึกคิดวิเคราะห์หลังจากใช้นวัตกรรมเสร็จแล้ว จึงส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์หลังการใช้แบบฝึกทักษะ

ข้อความดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาของคิวกันท์ ปทุมสูติ (2553: 88) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของการอ่านคิดวิเคราะห์ว่า หนังสือควรมีลักษณะเนื้อหา ข้อคำถามกระตบใจหรือกระตบอารมณ์ให้ชวนขบคิด รู้สึกเหมือนได้มุมมองอะไรใหม่ ๆ มีเรื่องราวสร้างความตื่นเต้นหรือเร้าใจชวนให้ติดตาม มีปมหรือประเด็นที่แยบยลทางปัญญามีมิติทางความคิดและจินตนาการของผู้อ่าน และผลการศึกษาแล้วยังเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการศึกษาของจิราพร ภัทรมูล (2553: 41-42) ที่ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านซ่อมผกา อำเภอลำปาง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ก่อนและหลังการใช้สื่อหนังสือพิมพ์ มีผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยหลังเรียนโดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยก่อนเรียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

นอกจากนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการศึกษาของธนินันท์ ชัยชนะเลิศ (2558: 14-15) ศึกษาเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโมเดลซิปปา (CIPPA) โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล สารศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (พุทธศาสนา) พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโมเดลซิปปา (CIPPA) โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อมีคะแนนเฉลี่ยการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 23.75 และมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 29.17 และคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับพอใช้ แต่งดเว้นการพูดหยาบคาบ งดเว้นการดื่มสุราหรือของมีนเมา และงดเว้นการเสพยาเสพติดเป็นพฤติกรรมที่อยู่ในระดับดี

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย สำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยโดยอาศัยหลักการสร้างหนังสือแบบฝึกหัดซึ่งมีเนื้อหาประกอบด้วย การบูรณาการเมืองโดยเป็นเรื่องที่ส่งเสริมให้เข้าใจสภาพการณ์การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ประเพณี ธรรมชาติ และสังคมไทย ทำให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ เนื้อหาและคำถามท้ายบท มีการเรียงลำดับไม่ยากจนเกินไป นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องราวทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในช่วงเวลาที่ผ่านมา จึงทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ และส่งผลให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการใช้แบบฝึกทักษะ

อีกทั้งวรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยยังสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี สังเกตได้จากคะแนนหลังจากการอ่านสูงกว่าก่อนเรียน เนื้อหาการ์ตูนในแบบฝึกทักษะมีตัวละครและการดำเนินเรื่องน่าสนใจชวนให้ติดตามตลอดทั้งเรื่อง เป็นเรื่องแปลกใหม่ที่นักศึกษาไม่เคยอ่าน จึงทำให้นักศึกษามีความสนุกสนานเพลิดเพลิน เกิดความพึงพอใจในด้านเนื้อหาของนวัตกรรมส่งเสริมการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์โดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทยเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับสรศักดิ์ เขียวชาญ (2558: 211) ศึกษาการวิเคราะห์ลักษณะภาษาโฆษณาจากหนังสือพิมพ์เพื่อสร้างแบบฝึกหัดเสริมสร้างทักษะวิชาภาษาไทยเพื่อการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อแบบฝึกหัดอยู่ในระดับมากขึ้นไปทุกรายการ โดยเฉพาะในด้านการช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย และช่วยให้เข้าใจลักษณะของภาษาโฆษณาได้เป็นอย่างดี แบบฝึกหัดที่สร้างมาจากข้อมูล

ทางภาษาไทยที่มีการใช้จริงในชีวิตประจำวัน ตามสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์สามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาไทยของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเนื้อหาการ์ตูนหรือบทอ่านที่น่าสนใจ ทันสมัยและหลากหลาย มาพัฒนาสื่อแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ให้กับนักศึกษา ในระดับที่สูงต่อไป

2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาไทยโดยใช้วรรณกรรมการ์ตูนในหนังสือพิมพ์ไทย ไปพัฒนาทักษะความคิด ด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านตีความ เป็นต้น

รายการอ้างอิง

จิราพร ภัทรมูล. (2553). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านช่องผกา อำเภอขานี จังหวัดบุรีรัมย์. [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ธนพันธ์ ชัยชนะเลิศ. (2558). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยโมเดลซิปปา (CIPPA) โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติตนตามหลักเบญจศีล สาระศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม (พุทธศาสนา). วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงราย, 8(18), 11-17.

นพรัตน์ ปัญญาติลกพงศ์. (2562). การหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเน้นความเข้าใจจากหนังสือพิมพ์และการใช้พจนานุกรมโดย

- ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติของนักศึกษา สำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. **วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี**, 13(1), 79-88.
- น้ำฝน สารคุณ และคณะ. (2560). ภาพการ์ตูนจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (ระหว่างเดือน สิงหาคม 2554 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2557). **วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์**, 2(1), 49-63.
- พิสนุ พองศรี. (2552). การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย. บริษัทด้านสุขภาพการพิมพ์จำกัด.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. สุวีริยาสน์.
- วิจารณ์ พานิช. (2560). **เส้นทางสู่คุณภาพการศึกษายุคประเทศไทย 4.0**. การประชุมเชิงวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 4. มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ศิวกานท์ ปทุมสุดิ. (2553). **คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์**. ศูนย์เรียนรู้ทุ่งสักอารม.
- สรศักดิ์ เชี่ยวชาญ. (2558). การวิเคราะห์ลักษณะภาษาโฆษณาจากหนังสือพิมพ์เพื่อสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. **วารสารสุทธิปริทัศน์**, 29(90), 199 – 217.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). **วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. (พิมพ์ครั้งที่ 6). ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สุตริภักดิ์ จรรย์ยาวงค์. (2531). **กลยุทธ์การสื่อสารการ์ตูน ขบวนการแก๊ง**. [วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Mayer, Ralph. (1969). **A Dictionary of Art Terms and Techniques**. Thomas Y. Grawell Company.

ข้อกำหนดของบทความต้นฉบับ วารสารฟ้าเหนือ

วารสารฟ้าเหนือ กำหนดตีพิมพ์ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม) วารสารยินดีพิจารณาตีพิมพ์บทความวิจัย (Research Article) บทความวิชาการ (Academic Article) บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) เพื่อตีพิมพ์ตามที่เห็นสมควรและไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาลงพิมพ์ในวารสารใด ๆ โดยมีขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมศาสตร์สาขาดังต่อไปนี้ มนุษยศาสตร์ในด้านประวัติศาสตร์และโบราณคดี ปรัชญาและศาสนา ภาษาและภาษาศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี วรรณกรรม ศิลปะ และดนตรี สาขาสังคมศาสตร์ ในด้านสังคมศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา การพัฒนาสังคม และชาติพันธุ์ศึกษา ซึ่งกองบรรณาธิการจะพิจารณาต้นฉบับ (Manuscript) ตามข้อกำหนดของรูปแบบวารสาร และส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขา (Peer Review) จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้อ่าน หากผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม บทความอาจถูกตัดแปลงแก้ไขเนื้อหา รูปแบบและสำนวนตามที่กองบรรณาธิการเห็นสมควร กองบรรณาธิการจะส่งข้อเสนอแนะให้แก่ผู้นิพนธ์เพื่อดำเนินการ หากผู้นิพนธ์มีเหตุผลตามหลักวิชาการที่ไม่สามารถดำเนินการตามข้อเสนอแนะได้ ขอให้ชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรโดยกองบรรณาธิการจะพิจารณาการตีพิมพ์ เพื่อให้วารสารมีคุณภาพในระดับมาตรฐานและนำไปอ้างอิงได้

การจัดเตรียมต้นฉบับ

ความยาวของบทความ 15 – 20 หน้ากระดาษ A5 (14.8 x 21 ซม.)
ตั้งค่าน้ำกระดาษโดยเว้นขอบบน 3.3 ซม. ขอบซ้าย 2 ซม. ขอบขวาและขอบล่าง 2 ซม.
บทความให้ใช้รูปแบบตัวอักษร ดังนี้

ภาษา	รูปแบบตัวอักษร	ขนาด
ภาษาไทย	TH SarabunPSK	14
ภาษาอังกฤษ	TH SarabunPSK	14
ภาษาจีน (อักษรจีนและตัวสะกดพินอิน)	SimSun	10
ภาษาเกาหลี	HY 신명조	9
ภาษาญี่ปุ่น	MS Mincho	9
ดนตรี	Opus Text	10
สัทอักษร (IPA)	Doulus SIL	11

ส่วนประกอบของบทความ ดังนี้

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด
1.	ชื่อเรื่องบทความ	<p>การระบุชื่อบทความมีรายละเอียดของภาษาที่ใช้ในการเขียนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ภาษาไทย : ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 2) ภาษาอังกฤษ : ภาษาอังกฤษและภาษาไทย 3) ภาษาจีน : ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ 4) ภาษาเกาหลี : ภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ 5) ภาษาญี่ปุ่น : ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ
2.	ชื่อผู้เขียนทุกคน	<p>การระบุชื่อผู้เขียนโดยให้ใช้ภาษาที่เขียนบทความและตามด้วยภาษาอังกฤษ รายละเอียดการเขียนเชิงบรรณ ดังนี้</p> <p>บทความวิจัย/ วิชาการ:</p> <p>* Corresponding author, email: ¹ ตำแหน่งทางวิชาการ/ หน่วยงานต้นสังกัด</p> <p>บทความวิจัย (วิทยานิพนธ์) :</p> <p>* Corresponding author, email: ¹ นักศึกษาระดับปริญญา...../ หลักสูตร/ หน่วยงานต้นสังกัด ² อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (หลัก/ร่วม)/ ตำแหน่งทางวิชาการ/ หน่วยงานต้นสังกัด รายละเอียดของการเขียนแต่ละภาษาในส่วนเชิงบรรณดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ภาษาไทย : ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 2) ภาษาอังกฤษ : ภาษาอังกฤษ 3) ภาษาจีน : ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ 4) ภาษาเกาหลี : ภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ 5) ภาษาญี่ปุ่น : ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ

ลำดับ	รายการ	รายละเอียด
3.	บทความย่อ	ภาษาที่ใช้เขียนบทความย่อดังนี้ 1) ภาษาไทย : ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 2) ภาษาอังกฤษ : ภาษาอังกฤษและภาษาไทย 3) ภาษาจีน : ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ 4) ภาษาเกาหลี : ภาษาเกาหลีและภาษาอังกฤษ 5) ภาษาญี่ปุ่น : ภาษาญี่ปุ่นและภาษาอังกฤษ ความยาวไม่เกิน 150 – 300 คำ พร้อมระบุ คำสำคัญ/ Keywords จำกัด 3 – 5 คำ
4.	บทความ	บทความแต่ละประเภทควรครอบคลุมประเด็นดังนี้ 1) บทความวิชาการ ประกอบด้วย บทนำ เนื้อหา และ บทสรุป 2) บทความวิจัย ประกอบด้วย บทนำ วัตถุประสงค์ ทบทวนวรรณกรรม หรือแนวคิดและทฤษฎี (ถ้ามี) วิธีการวิจัย ผลการวิจัย สรุปผลและอภิปรายผล 3) บทวิจารณ์หนังสือ ประกอบด้วย บทนำ เนื้อหาโดยย่อ บทวิจารณ์หนังสือ
5.	เอกสารอ้างอิง	ใช้การอ้างอิงแบบ APA 7
6.	รูปภาพ แผนภูมิ ตารางประกอบ หรืออื่น ๆ (ถ้ามี)	ต้องมีหมายเลขกำกับในบทความ อ้างอิง แหล่งที่มาของข้อมูลให้ถูกต้องชัดเจน และไม่ละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น ใช้รูปภาพสีหรือขาว-ดำที่ มีความคมชัด (ไฟล์รูปชนิด TIFF หรือ JPEG ความละเอียดไม่น้อยกว่า 300 dpi ขนาดไฟล์ไม่น้อยกว่า 500 KB)

การอ้างอิงในเนื้อหา (Citing references in text)

1. การอ้างอิงในเนื้อหาใช้ระบบนาม-ปี โดยมีรูปแบบการเขียนดังนี้

1.1 ผู้แต่ง 1 คน

ไทย	ชื่อ/สกุล/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุล,/ปี)
อังกฤษ	สกุล/(ปี) หรือ (สกุล,/ปี)

เครื่องหมาย / หมายถึง เว้นวรรค 1 ระยะ

ตัวอย่าง

อาภิสรา พลนรัตน์ (2562) ได้วิจัยเรื่อง...

...และกำหนดระยะเวลาจบการศึกษา สอนทั้งวิชาสามัญและศาสนา (อัลนิกาสายน้ำเย็น, 2559)

...shows that the younger generations of those sections of the community one would (Trugil, 2000)

1.2 ผู้แต่ง 2 คน

ไทย	ชื่อ/สกุลและชื่อ/สกุล/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุลและชื่อ/สกุล,/ปี)
อังกฤษ	สกุล/and/สกุล/(ปี) หรือ (สกุล/&/สกุล,/ปี)

ตัวอย่าง

นภัทร อังกูรสินธนา และ อาภิสรา พลนรัตน์ (2559) กล่าวถึง...

...และการรณรงค์การป้องกันการปราบปรามยาเสพติดระดับโลก Sony and Aunty (1999) ดังรายละเอียด...

1.3 ผู้แต่ง 3 คนขึ้นไป

ไทย	ชื่อ/สกุล/และคณะ/(ปี) หรือ (ชื่อ/สกุล/และคณะ./ปี)
อังกฤษ	สกุล/et/al./(ปี) หรือ (สกุล/et/al./ปี)

ตัวอย่าง

มณี จำปาแพง และคณะ (2560) กล่าวถึง...

...ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดภาษาไว้ 5 ประการ... (Bartz et al., 1979)

2. การอ้างอิงมากกว่าสองแหล่งข้อมูลให้เขียนเรียงตามลำดับอักษร ดังนี้

...สอดคล้องกับผลการศึกษาของอลิสซา คุ่มเคี่ยม (2562) และ นภัทร อังกูรสินธนา (2562)...

...หรือสิ่งที่เกิดกับมนุษย์ (อภิวิช เกิดดี, 2549; มัณฑนา แสงสี, 2558)

...การวัดที่มีตัวแปรแฝงหลายตัว (Embretson & Reise, 2000;

Marveldeet al., 2006)

3. การอ้างอิงจากข้อมูลจากแหล่งข้อมูลระดับทุติยภูมิ

3.1 การอ้างอิงหน้าข้อความ

งานของผู้เขียน (1) ถูกอ้างอิงในงานของผู้เขียน (2)	
ไทย	ชื่อ ¹ /สกุล ¹ /(ปี,/อ้างถึงใน/ชื่อ ² /สกุล ² ,/ปี).....
อังกฤษ	สกุล ¹ /(ปี,/as cited in/สกุล ² ,/ปี).....

ตัวอย่าง

Arnett (2000, as cited in Claiborne & Drewery, 2010) suggests there is an emerging adult stage in the lifespan of humans, covering young people between the ages of 18 and 25 years.

3.2 การอ้างอิงท้ายข้อความ

งานของผู้เขียน (1) ถูกอ้างอิงในงานของผู้เขียน (2)	
ไทย	...(ชื่อ ¹ /สกุล ¹ ,/ปี/อ้างถึงใน/ชื่อ ² /สกุล ² ,/ปี)...
อังกฤษ	...(สกุล ¹ ,/ปี/as cited in/สกุล ² ,/ปี)...

ตัวอย่าง

... (Snow, 2006 as cited in Goldstein et al., 2013) ...

4. การอ้างอิงจากบทสัมภาษณ์

การเขียนอ้างอิงจากบทสัมภาษณ์ กรณีไม่มีการเผยแพร่เป็นสาธารณะ ให้เขียนอ้างอิงในเนื้อหาเท่านั้น โดยไม่ต้องใส่เป็นรายการอ้างอิงท้ายเล่ม

ตัวอย่าง

ไกรสิทธิ์ จามรจันทร์สาขา (ชีวิตในเมืองกรุง, 1 มิถุนายน 2559)

(รุ่งโรจน์ ต้นประดิษฐ์, การพูดในที่ชุมชน, 8 ตุลาคม 2558)

E.-M. Paradis (personal communication, February 24, 2020)

(J. Brown, personal communication, April 27, 2019)

5. การอ้างอิงข้อมูลกรณีที่ไม่มีชื่อผู้เขียน

ไทย (“ชื่อเรื่อง”,/ปีที่เผยแพร่) หรือ “ชื่อเรื่อง”/(ปีที่เผยแพร่)

อังกฤษ (“Title”,/ปีที่เผยแพร่) หรือ “Title”/(ปีที่เผยแพร่)

ตัวอย่าง

(“ธรรมะดับทุกข์: ทุกข์สุขอยู่ที่ใจ”, 2548)

“ธรรมะดับทุกข์: ทุกข์สุขอยู่ที่ใจ” (2548)

(“Smile Coffee”, 2019)

“Smile Coffee” (2019)

* กรณีที่ไม่มีวันที่เผยแพร่ปรากฏ ให้ใส่ ม.ป.ป. หรือ n.d.

* กรณีที่มีปรากฏเฉพาะ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ให้ใส่แค่ ปี เท่านั้น

* ถ้าชื่อเรื่องมียาวเกินมากเกินไป ให้ใส่เฉพาะ คำแรก ๆ ของชื่อเรื่องเท่านั้น

การเขียนรายการอ้างอิง (References)

หนังสือ (ในรูปแบบรูปเล่ม/อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มีเลข DOI)

1) ผู้แต่ง 1 คน

ไทย	ชื่อ/สกุล./(ปีพิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สำนักพิมพ์.*/URL (ถ้ามี)
อังกฤษ	สกุล,/อักษรย่อชื่อ./(ปีพิมพ์)./ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)./สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

อดิวัชร พนาพงศ์ไพศาล. (2547). หลักการโยธวาทิต (พิมพ์ครั้งที่ 2).

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

องอาจ อินทนิเวศ. (2560). ดนตรีชาติพันธุ์ในเชียงราย (พิมพ์ครั้งที่ 2).

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

<http://drive.google.com/file/d/1HiTWiRh1Er73hVYIMh1cYWzQiaNl>

Fennel, F. (2008). *A Conductor's Interpretive Analysis of Masterworks for Band* (3th ed.). Meredith.

2) ผู้แต่ง 2 คน

ไทย ชื่อ/สกุลและ/ชื่อ/สกุล/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)
อังกฤษ สกุล,/อักษรย่อชื่อ./&/สกุล,/ชื่อ/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/
////////สำนักพิมพ์./URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

กัลยาณี สายสุข และ อติวัชร พนาพงศ์ไพศาล. (2559). **ดนตรีไทย** (พิมพ์ครั้งที่ 1). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย.

Williamson, J.E., Battisti, F., & Corporon, E. (2008). **Rehearsing The Band** (3rd ed.). Meredith.

Zeinali, A. A., & Lisec, A. (2017). **English Conversation**. (2nd ed.). Chiang Rai University.

<http://www.crru.ac.th/file/2017/1HiTwiRh1Er73hVYIMh1cYRzQiafl>

* กรณีไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)

** กรณีพิมพ์ครั้งที่1 ไม่ต้องระบุครั้งที่พิมพ์

*** กรณีไม่ปรากฏเมืองหรือสำนักพิมพ์ให้ใส่ (ม.ป.ท.) หรือ (n.p.)

3) ผู้แต่ง 3-20 คน ให้ใส่ชื่อทุกคน

ไทย	ชื่อ ¹ /สกุล ¹ ./ชื่อ ² /สกุล ² ./ชื่อ ³ /สกุล ³ ./ชื่อ ⁴ /สกุล ⁴ ./ชื่อ ⁵ /สกุล ⁵ ./ชื่อ ⁶ /สกุล ⁶ ./และ/ชื่อ ⁷ / /////สกุล ⁷ ./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์. /URL (ถ้ามี)
อังกฤษ	สกุล ¹ ./อักษรย่อชื่อ ¹ ./สกุล ² ./อักษรย่อชื่อ ² ./สกุล ³ ./อักษรย่อชื่อ ³ ./สกุล ⁴ ./ /////อักษรย่อชื่อ ⁴ ./สกุล ⁵ ./อักษรย่อชื่อ ⁵ ./สกุล ⁶ ./อักษรย่อชื่อ ⁶ ./&/สกุล ⁷ ./ /////อักษรย่อชื่อ ⁷ ./(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์. /URL (ถ้ามี)

ตัวอย่าง

รภัฏ สังข์วิจิตรา, กัลยาณี สายสุข, อติวัชร พนาพงศ์ไพศาล, ศุภรัตน์

อินทนิเวศ, ยุพาวดี นิควอนบุตรพันธ์, กฤษณพล ทีครุช, และ

จักรกริช ฉิมนอก. (2557). **สุนทรียภาพสร้างสรรค์**.

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย.

Johnson, N. R., Olivares, J. G., Zeinali, A. A., & Lisec, A. (2018).

Structure of English. Chiang Rai University.

หนังสือ (ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่มีเลข DOI)

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์./https://doi.org/เลข DOI
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่อง/(พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์.
/////https://doi.org/เลข DOI

ตัวอย่าง

Jackson, L. M. (2019). The psychology of prejudice: From attitudes to social action (2nd ed.). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/0000168-000>

* กรณีหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีการเผยแพร่ทั้งแบบรูปเล่มและแบบดิจิทัล ให้ระบุชื่อสำนักพิมพ์ตามแบบรูปเล่ม

หนังสือแปล

ไทย สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่องภาษาต้นฉบับ/[ชื่อหนังสือภาษาไทย]/
///// (พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์.
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปีพิมพ์)/ชื่อเรื่องภาษาต้นฉบับ/[ชื่อหนังสือภาษาอังกฤษ]/
///// (พิมพ์ครั้งที่)/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

โมกิ, เคน. (2561). The Little Book of Ikigai [อิกิไก ความหมายของการมีชีวิตอยู่] (พิมพ์ครั้งที่ 3). มูฟพับริชซิง.

Süskind, P. (2010). *Perfume* [Das Parfum]. Penguin.

บทในหนังสือ

ไทย	ชื่อ/สกุล./ (ปี พิมพ์)/ชื่อบทหรือชื่อบทความ./ใน/ชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/ ////////ชื่อหนังสือ/(น./เลขหน้า)/สำนักพิมพ์.
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ./ (ปี พิมพ์)/ชื่อบทหรือชื่อบทความ./in/ชื่อบรรณาธิการ/ ////////(Ed. หรือ Eds.)/ชื่อหนังสือ/(pp./เลขหน้า)/สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง

ดุขฎี มีป้อม และ นิลวรรณ ถมั่งรักษัสัตว์. (2551). วัฒนธรรมดนตรีภาคเหนือ. ใน สุระ ดามาพงษ์ และ ทวีศักดิ์ จริงกิจ (บ.ก.), **ดนตรี –นาฏศิลป์** (น. 5-6). วัฒนาพานิช.

Liora, B., (2021). Craftsmanship in Academia: Skilled Improvisation in Research, Teaching, and Leadership. In M. L. Espeland (Ed.), (pp. 3–12). Springer.

* กรณีที่ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง ให้ใส่ชื่อเรื่องแทน ตัวอย่าง แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544....

บทความในวารสารแบบรูปเล่ม/อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่มี DOI

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/เลขหน้า.
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/
/////เลขหน้า.

ตัวอย่าง

อดิวัชร พนาพงศ์ไพศาล. (2561). ภูมิปัญญาทางด้านดนตรีกับการสืบทอด และการอนุรักษ์ของ 7 กลุ่มชาติพันธุ์ชุมชนตำบลลาววี อำเภอมะ สราย จังหวัดเชียงราย. *วารสารดนตรีรังสิต*, 13(2), 89-103.

Leman, L. (2021). Co-regulated timing in music ensembles: A Bayesian listener perspective. *Journal of New Music Research*, 50(2), 121-132.

บทความในวารสารอิเล็กทรอนิกส์ (มี DOI)

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/
/////เลขหน้า./https://doi.org/เลข doi
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี พิมพ์)/ชื่อบทความ/ชื่อวารสาร./เลขของปีที่(เลขของฉบับที่)/
/////เลขหน้า./https://doi.org/เลข doi

ตัวอย่าง

Herbst-Damm, K. L., & Kulik, J. A. (2005). Volunteer support, marital status, and the survival times of terminally ill patients. *Health Psychology*, 24(1), 225-229.
<https://doi.org/10.1037/0278-6133.24.2.225>

* กรณีที่ DOI แบบที่ใช้เดิมยาวและซับซ้อน ผู้เขียนสามารถเลือกใช้ DOI แบบสั้นหรือแบบยาวก็ได้

หนังสือพิมพ์และหนังสือพิมพ์ออนไลน์

ไทย	ชื่อ/สกุล/(ปี./วัน/เดือน)/ชื่อคอลัมน์./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.*
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ./(ปี./เดือน/วัน)/ชื่อคอลัมน์./ชื่อหนังสือพิมพ์./เลขหน้า.*

ตัวอย่าง

พงษ์พรรณ บัญเลิศ. (2561, 15 สิงหาคม). เติลนิวิสว่าไรตี้: 'สื่อพิพิธภัณฑ' เชื่อมยุคสมัย เข้าถึงด้วย 'มิติใหม่' อินเทอร์เน็ต. เติลนิวิส, 4.
Brody, J. E. (2007, December 11). Mental reserves keep brain agile. *The New York Times*. <http://www.nytimes.com>

วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณศึกษิตและวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต (Doctoral dissertation/ Master's thesis)

1) วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณศึกษิตและวิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตที่ไม่ได้ตีพิมพ์

ไทย	ชื่อ/สกุล/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณศึกษิต ไม่ได้ตีพิมพ์] //หรือ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์./ชื่อมหาวิทยาลัย.
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ./(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[Unpublished doctoral //dissertation or Unpublished master's thesis]/ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

รณชัย ศิลากร. (2547). ผลของโครงการปฏิบัติสมาธิเบื้องต้นตามทฤษฎีของมาสโลว์ [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Jung, M. S. (2014). A structural equation model on core competence of nursing students [Unpublished doctoral dissertation]. Choong-Ang University.

2) วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับพิมพ์จากเว็บไซต์ (ไม่อยู่ในฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์)

ไทย	ชื่อ/สกุล/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต หรือ /////วิทยานิพนธ์ปริญญาโทฉบับพิมพ์/ชื่อมหาวิทยาลัย/ชื่อเว็บไซต์./URL
อังกฤษ	สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/[Doctoral dissertation or /////Master's thesis/ชื่อมหาวิทยาลัย./ชื่อเว็บไซต์./URL

ตัวอย่าง

วรารภรณ์ โพธิ์ศรีประเสริฐ. (2545). การพัฒนาโปรแกรมการปรับปรุงการพูดสำหรับครูปฐมวัยโดยใช้เทคนิคการละคร [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).

<http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/302>

Ata, A. (2015). Factor effecting teacher-child communication skill & self efficacy beliefs: An investigation on preschool teachers [Master's thesis, Middle East Technical University]. Middle East Technical University Library. <http://etd.lib.metu.edu.tr/upload/12619101/index.pdf>

* กรณีที่เป็นเอกสารออนไลน์ ให้เติม URL ต่อจากเลขหน้า

3) วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิตและวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จากฐานข้อมูลเชิงพาณิชย์

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(หมายเลข UMI หรือ เลขลำดับอื่น ๆ)/
///// [วิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต หรือวิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต,
///// ชื่อมหาวิทยาลัย]/ชื่อฐานข้อมูล.

อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปีที่เผยแพร่)/ชื่อวิทยานิพนธ์/(หมายเลข UMI หรือ
///// เลขลำดับอื่น ๆ) [Doctoral dissertation or Master's thesis,
///// ชื่อมหาวิทยาลัย]/ชื่อฐานข้อมูล.

ตัวอย่าง

Hoontrakul, P. (1997). *Asymmetric information, turnover anomaly, no trade and the short sale constraint: Theory and evidence* (UMI No. 9721389) [Doctoral dissertation, Thammasat University]. ProQuest Dissertations and Theses database.

เอกสารประกอบการประชุม/การประชุมวิชาการ ที่ไม่มี proceeding (Symposium)

ไทย	ชื่อ/สกุล./ (ปี./วันที่./เดือน)./ชื่อเรื่องที่น่าสนใจ./ใน/ชื่อ/(ประธาน),/ชื่อหัวข้อการ /////////ประชุม/[Symposium]./ชื่อการประชุม./สถานที่ประชุม.
อังกฤษ	สกุล./อักษรย่อชื่อ./ (ปี./เดือน./วันที่)./ชื่อเรื่องที่น่าสนใจ./In/อักษรชื่อย่อ./สกุล/ /////////(Chair),/ชื่อหัวข้อการประชุม/[Symposium]./สถานที่ประชุม.

ตัวอย่าง

De Boer, D., & LaFavor, T. (2018, April 26-29). The art and significance of successfully identifying resilient individuals: A person-focused approach. In A. M. Schmidt & A. Kryvanos (Chairs), **Perspectives on resilience: Conceptualization, measurement, and enhancement** [Symposium]. Western Psychological Association 98th Annual Convention, Portland, OR, United States.

รายงานการประชุมเชิงวิชาการ (Proceeding)

1) ในรูปแบบรูปเล่มหนังสือ

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี)/ชื่อบทความ/ในชื่อบรรณาธิการ/(บ.ก.)/ชื่อหัวข้อการประชุม/
/////ชื่อการประชุม/(น./เลขหน้า)/ฐานข้อมูล.
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี)/ชื่อเรื่อง./Inชื่อบรรณาธิการ/(Ed. หรือ Eds.)/
/////ชื่อหัวข้อการประชุม/ชื่อการประชุม/(pp./เลขหน้า)/ฐานข้อมูล.

* กรณีมีเลข DOI หรือ URL ให้เติมต่อท้ายจากฐานข้อมูล ตัวอย่าง ชื่อฐานข้อมูล./https://doi.org/xxxx

ตัวอย่าง

พัชรภาภา ตันติชูเวช. (2553). การศึกษาทั่วไปกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ ศึกษาโดยเปรียบเทียบกับประเทศไทย. ใน ศิริชัย กาญจนวาสี (บ.ก.), การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาไทย. การประชุมวิชาการและเผยแพร่ผลงานวิจัยระดับชาติ (น. 97–102). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Katz, I., Gabayan, K., & Aghajan, H. (2007). A multi-touch surface using multiple cameras. In J. Blanc-Talon, W. Philips, D. Popescu, & P. Scheunders (Eds.), **Lecture notes in computer science: Vol. 4678. Advanced concepts for intelligent vision systems** (pp. 97-108). Springer-Verlag. https://doi.org/10.1007/978-3-540-74607-2_9

2) ในรูปแบบวารสาร

ไทย	ชื่อ/สกุล/(ปี)/ชื่อเรื่อง/ชื่อเรื่องย่อ/ชื่อวารสาร,/เลขของปีที่(เลขของฉบับที่),/ /////เลขหน้า./URL
อังกฤษ	สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี)/ชื่อเรื่อง/ชื่อเรื่องย่อ/ชื่อวารสาร,/เลขของปีที่(เลขของฉบับที่),/ /////เลขหน้า./URL

* กรณีมีเลข DOI หรือ URL ให้เติมต่อท้ายจากฐานข้อมูล ตัวอย่าง ชื่อฐานข้อมูล/<https://doi.org/xxxx>

ตัวอย่าง

กัลยาณี สายสุข. (2561). การเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมเพื่อการดำรงอยู่ของช่างทำเครื่องดนตรีพื้นเมืองในจังหวัดเชียงราย. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**, 7 (ฉบับพิเศษ), 19-31.

Vaccaro, V. L. (2004). The evolution of business models and marketing strategies in the music industry.

International Journal on media management, 6(1&2), 46-58.

<https://doi.org/10.1080/14241277.2004.9669381>

เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์ (เอกสารประกอบการเรียน)

ไทย ชื่อ/สกุล/(ปี)/ชื่อเอกสาร/[เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์]/คณะ/มหาวิทยาลัย.
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อ/(ปี)/ชื่อเอกสาร/[Unpublished manuscript]/คณะ/
/////มหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง

อัครนิภา สายน้ำเย็น. (2559). **ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่น** [เอกสารไม่ได้ ตีพิมพ์].
คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

Saisuk, K. & Pidokrajt, N. (2012). **Music and India**. [Unpublished
manuscript]. Collage of Music, Mahidol University.

เว็บไซต์

ไทย ชื่อ/สกุลผู้เขียน/(ปี)/วัน/เดือนที่เผยแพร่/ชื่อบทความ/ชื่อเว็บไซต์/URL
อังกฤษ สกุล/อักษรย่อชื่อผู้เขียน/(ปี, เดือน/วันที่เผยแพร่)/ชื่อบทความ/ชื่อเว็บไซต์/URL

- * กรณีที่ไม่มีวันที่เผยแพร่ปรากฏ ให้ใส่ (ม.ป.ป.) หรือ (n.d.)
- * กรณีที่มีปรากฏเฉพาะ พ.ศ. หรือ ค.ศ. ให้ใส่แค่ (ปี) เท่านั้น
- * กรณีชื่อผู้เขียนและชื่อเว็บไซต์เป็นชื่อเดียวกัน ให้ตัดชื่อเว็บไซต์ออก

ตัวอย่าง

อนันต์ ลือประดิษฐ์. (2559, 10 มีนาคม). **ดนตรีเชื่อมมิตรภาพไทย-กัมพูชา**.
กรุงเทพฯธุรกิจ. [https://www.bangkokbiznews.com/news/
detail/690141](https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/690141)

Cross, A. (2016, January 6). **Will Streaming Kill Downloading in 2017**. A journal of musical thing. [http://ajournal of
musicalthings.com/will-streaming-kill-downloading-2017](http://ajournal of musicalthings.com/will-streaming-kill-downloading-2017)

วิธีการจัดเรียงรายการอ้างอิง

1. การเรียงตามลำดับอักษร

ภาษาไทย ใช้หลักการเดียวกับการเรียงคำในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน โดยเรียงตามรูปพยัญชนะ ก-ฮ ส่วนคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะเดียวกันให้เรียงตามรูปสระ ดังนี้
อะ อัว อัวะ อา อ ำ อี อี อี อู อู เอะ เอ เอา เอ็น เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ แอ แอะ โอะ โอะ ไอ โไอ

ภาษาอังกฤษ ใช้หลักการเดียวกับการเรียงคำใน Dictionary โดยเรียง A-Z
ตัวอย่าง Singh, Y., มาก่อน Singh Siddhu, N.
Villafuerte, S. A., มาก่อน Villa-Lobos, J.

2. การเรียงลำดับงานหลายงานที่มีชื่อผู้แต่งคนแรกเป็นชื่อคนเดียวกัน

2.1 ถ้าชื่อผู้แต่งทุกคนเหมือนกัน ให้จัดเรียงตาม ปีที่พิมพ์

ตัวอย่าง เพ็ญพรรณ เจริญพร. (2548).

เพ็ญพรรณ เจริญพร. (2550).

Cabading, J. R., & Wright, K. (2000).

Cabading, J. R., & Wright, K. (2001).

2.2 ถ้าชื่อผู้แต่งที่แตกต่างกัน ให้จัดเรียงตาม งานที่มีชื่อผู้แต่งคนเดียว มาก่อน งานที่มีชื่อผู้แต่งคนอื่นร่วม

ตัวอย่าง ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์. (2550).

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และ พิรุณ อนวัชศิริวงศ์. (2552).

Alleyne, R. L. (2001).

Alleyne, R. L., & Evans, A. J. (1999).

2.3 ถ้าชื่อผู้แต่งคนแรกเป็นคนเดียวกันและชื่อผู้แต่งคนที่สอง หรือคนที่สามต่างกัน ให้จัดเรียงตาม ลำดับอักษรตัวแรกของชื่อสกุลของผู้แต่งคนที่สอง และคนที่สาม ตามลำดับ

ตัวอย่าง จักร ดิงศภัทัย, จุฑา เทียนไทย, และ คำนวณ บัญชา. (2549).

จักร ดิงศภัทัย, จุฑา เทียนไทย, และ พิบูล ทীরจันทร์. (2551).

Boockvar, K. S., & Burack, O. R. (2007).

Boockvar, K. S., Carlson LaCorte, H., Giambanco, V.,

Friedman, B., & Siu, A. (2006).

2.4 ถ้าชื่อผู้แต่ง คนแรกมีชื่อ สกุล เหมือนกัน ให้จัดเรียงตาม ลำดับอักษรย่อชื่อต้น และชื่อกลางของชื่อผู้แต่งคนแรก

ตัวอย่าง Mathur, A. L., & Wallston, J. (1999).

Mathur, S. E., & Ahlers, R. J. (1998).

บทความวิจัย

ความหมายเรื่องเพศที่ปรากฏในคำกริยาประสมแบบรวมนาม
Sexual Meaning in Noun-Incorporated Compound Verbs
ชนิกา พรหมมาศ และคณะ Chanika Prommas and Others

การเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลง เซปเทมเบอร์อินเดอะเรน สำหรับวงแจ๊สออกเท็ต
September in the Rain Arrangement for Jazz Octet
ณัฐกฤต กรุดสมัย และ วีรัช เลหาหิวิระพานิช
Natthakrit Krudsamai and Teerus Laoverapanich

วัฒนธรรมการมัดเท้าจากนวนิยายแปลเรื่อง “จดหมายลับไปเหอ”
The Feet-binding Culture in the Translated Novel “Snow Flower and the Secret Fan”
ณัฐธิดา จำป่าปึง และคณะ Nattida Champapung and Others

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ของนักศึกษาสาขาวิชา
ภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
*The Development of Chinese Speaking Skills Using Simulation Activities of the First
Year Chinese Language Students, Faculty of Humanities and Social Sciences at
Muban Chom Bueng Rajabhat University*
นุกูล ธรรมจง และคณะ Nukul Thammachong and Others

การฝึกซ้อมบทเพลงอาเรียของอัลมาวีวาจากอุปรากรเรื่อง อิลบาบิเอเรติซีวีลีอา
Rehearsal Technique for Almaviva's Arias from Il Barbiere Di Siviglia
ปรรณพัชร ดอกกรัก และเด็น อยู่ประเสริฐ
Pannapat Dorkrak and Denny Euprasert

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเชิงียงคำ (วัดพระธาตุสบสวน)
*The Development of English Speaking Skills by Using Games for Grade 2 Students
in Anubanchiangkham School (Wat Prathatsobwan)*
ภาณุวัฒน์ สมฤทธิ์ และคณะ Phunuwat Somrit and Others

ภาพสะท้อน: การเดินทางของอารมณ์ในช่วงปี พ.ศ.2561-2564
REFLECTIONS: The Journey of Emotion in 2018-2021
ยุพาวิดิ นิสาวอนุตรพันธ์ Yupawadee Nisawa-anutarapan

การพัฒนาทักษะการอ่านเชิงคิดวิเคราะห์ด้วยแบบฝึกทักษะที่ใช้วรรณกรรมการ์ตูนใน
หนังสือพิมพ์ไทยสำหรับนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
*The Development to Analytical Reading Skill through the Comic Strips in Thai
Newspapers Analytical Reading Package for Thai Major Freshmen at Chiang Rai
Rajabhat University*
อรทัย ชันโท Oratai Khanto

80 หมู่ 9 ถนนพหลโยธิน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 57100
โทรศัพท์: 0-5377-6013 ต่อ 10-11 , 0-5377-6000 ต่อ 1216
แฟกซ์: 0-5377-6025

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Faculty of Humanities CRRU